A Közgazdasági Politechnikum lapja

Bagrát

II. évfolyam 12. szám 1993. június 9.

A POLI-SZÜLINAPRÓL

/Idén utoljára(?)/

E sorok megjelenéséig remélem mindenki kellően kipihente magát, és teljes lendülettel az év végi megpróbáltatásokra koncentrál. Helyére illesztette a kellemes/kellemetlen élményeket. Én csak egy pillanatnyi időt kérek a visszaemlékezésre, hogy ne merüljön feledésbe azoknak a neve, akiknek köszönhetően ez a két nap - talán - emlékezetes marad.

Elsősorban azoknak a diákoknak szeretnék köszönetet mondani, akiket osztályuk delegált, és ebédszüneteiket, délutánjaikat és egyéb szabadidejüket nem sajnálva dolgoztak a háttérben azért, hogy lendületesen és gond nélkül haladjanak a dolgok közös terveink szerint. Ők:

Bőte Mariann (KáOsz),
Bucsai András (W),
Harsányi Rita (Zártosztály),
Kána Zsuzsa (MP),
Pancsovai Petra (FH) és
Pintér István (Ügyosztály).

Velük egy időben szeretném megköszönni azoknak a felnőtt iskolapolgároknak a munkáját, akik az imént említett hat diákkal együtt dolgoztak:

Czibor Erzsinek,
Csürke Ibolyának,
Jimmynek (aki Ibolya betegsége miatt önfeláldozóan ugrott be!) és
Jakab Juditnak.

Rajtuk kívül egyes részterületeken nélkülözhetetlen segítségítséget nyújtottak még:

Alternatív nap: **Boros András, Cseh Andrea, Csicsi, Horn Gábor, Krausz Kati, Molnár Lajos, Pertl Gábor.**

Fogadás: (az abc sorrendet felrúgva) **Mama** és a **titkárság dolgozói**, továbbá az ételkészítő brigád: **Koczka Kriszta, Kondor Amrita, Nagy Judit (FH), Harsányi Rita, Tihanyi Móni, Várkonyi Niki (Zártosztály), Leszák Melinda, Matos Andrea, Schindler Réka és Szép Anita (MP),** valamint **Horn Gábor** és **Récsán Gábor** mint szónokok.

A fogadás egyik fénypontja volt a Grafiti szakkör által készített szülinapi ajándék, iskolánk Bábel tornya, melynek készítői: **Balázs Péter, Lakos Dani, Németh (Giliszta) Attila, Schneider Péter, Szokolai József,** valamint a két mester: **Jakab Judit és Gasner János.**

Színházi este: a Másik színház tagjai: **Bőte Mariann, Csíkvölgyi Barbi, Kána Zsuzsa, Kozári István, Lazányi Kriszta, Miklós Ancsa, Németh (Giliszta) Attila, Simon Bálint** és **Srankó Balu.**

Sportversenyek: a két megtestesült testkultúra: **Molnár Lajos** és **Szabó László.**

Záróbuli: a Pácolt Hering együttes (**Recsi-Bucsi** és társaik), a **PoliPhone** képviseletében: MSE (azaz **Gulyás Emese**) és a Zoog-Shaw (azaz **Steve** és **Nagy Ákos**), valamint a Három nővér zenekar (azaz **Rozs Gergely /Döme/** és társai).

Nem feledékenység a részemről, hogy Csoncsit nem említettem eddig. Úgy is mondhatnám: ez a műsor nem jött volna létre, ha nincs **Csoncsi.**

És persze szükség volt **Rátok**, valamennyiótökre, hogy a programoknak életet adjatok. Nektek is köszönöm.

Remélem végigolvastátok ezt a - szerencsére nem túl rövid - névsort. Szerettem volna, ha látjátok, mennyi ember munkája szükséges ahhoz, hogy két nap programja összeálljon és megvalósuljon.

Megérdemlik mindnyájunk köszönetét!

Soha rosszabb szülinapot! Boldog harmadik - és még vagy száz - évet kívánok magunknak!

Pest, 1993 május 19.

Tibor

Köszi **Tibor** a főszervezést!

a szerk.

KÉT ÉVESEK LETTÜNK

A péntek délelőtti - Vándormajom-kupáért folyó - vetélkedő igen jó hangulatban telt. A különböző csoportok azonos és eltérő feladatokat egyaránt kaptak, melyek bemutatására - a felkészülési idő után - az egész iskola jelenlétében került sor.

Minden csapatnak be kellett mutatkoznia, amihez bármilyen eszközt, módszert felhasználhattak. Az ötödévesek a csasztuska műfaját választották, és egy népdal dallamára a következő strófákat énekelték el:

Első kettő évfolyam,
Mi pedig egy tanfolyam.
Biztosítás, ötödév
Szereti a jó zenét.
Kártyázni is szeretünk,
Néha szerepelgetünk.
Tornaóra lallala,
Vezényel Szabó Laca.
Pénzügyek és számítás,
Oktatta Kovács Tamás.
Külsős tanár tartotta
Biztosítás órara.
Aludtunk mi nagyokat
Vagy szenvedtünk oly sokat.
Lent az informatika -
Padlószőnyeg, hűs szoba.
Angol német tanítás
Tanároknak csalódás.
Marketing és könyvvitel
Heti egyszer telik el.
Újságunk a Poligráf,
Borsó az ellenfirkász.
A mi Csoncsink szerkeszti,
Videót is kezeli.
Viselkedés kimaradt,
Böbe már nem taníthat.
Müzli a mi főnökünk;
Horn Gábor, nem ismerünk!
Molnár Lajos nagy, erős,
Tibor meg a könyvtár hős.
Poli, Poli szeretünk,
Hiányozni fogsz nekünk.

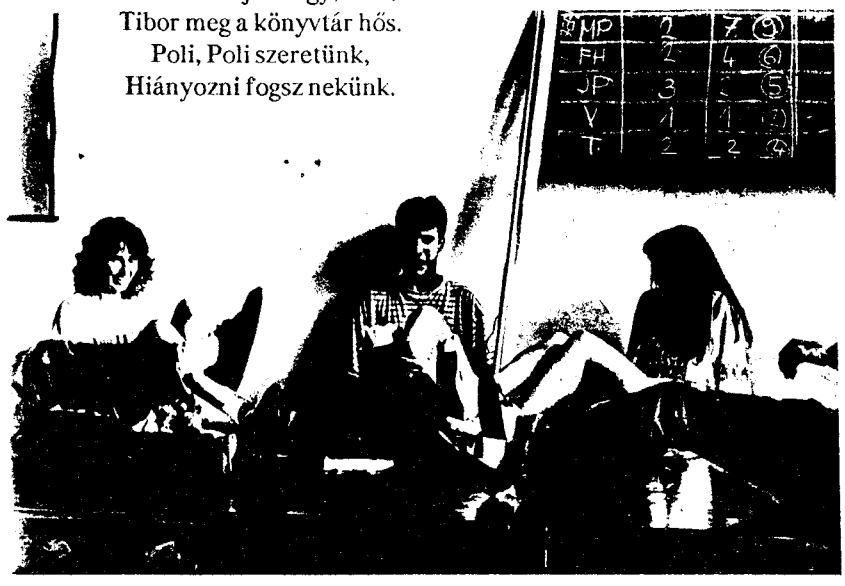

A JP rapben fogalmazta meg életrajzát:

'91-ben harminc gyerek
Szépek, okosak és jó fejek
J-ből a P-be és most J-ből a J-be
Ide járnak már két éve
Most 28-an élik át
A POLI második születésnapját
Tavaly a versenyt már megnyertük
És ezt kéne idén is megtennünk
Vizsgáztat minket a tanári kar
Megbuktathat hogyha akar
Vizsgák, bukták, érettségi
Ezen kell majd megfelelni

Üdvözlünk mindenkit bármi is lesz
A JP osztályból a Funky Fresh!

A VV is alapvetően a rap kelléktárára alapozott, melyet olykor-olykor líraian csengő betétekkel szakított meg:

A VéVé jó,
A VéVé szép,
A VéVé mindig elsőnek lép,
Itt vannak a jók,
Az okosok, a szépek,
Az órán tele vannak
Mindig a székek.
A tanárra figyelünk,
A vizsgán megfelelünk.
SABAAAA-DABAAAA.
VerGáb a termit,
Adrienn(e) a nyelvit
Oktatják
(-NÁK).
Molnár Lajos örömére
S órája minőségére
SEM
Vagyunk tekintettel.
Néha kicsit ideges,
A szeme meg véreres
Informejsön órán
Gepir
-NA
Az osztály.
Komcsin beszélni
Tanulunk meg írni.
Matekon - de nagyon -
Bambulunk, mint atom.
Ez az osztály katasztrófa,
Itt ér véget ez a strófa.

A másodikosok - hogy még az ünnepet is kihasználják a kísérettségire való készülésre - egy-egy kötelező drámát tártak elénk (meglehetősen sajátos feldolgozásokban). Ime ezek közül Szophoklész művének zártosztályosított változata:

Iokaszté megvált Laiosztól,
De nem volt ott se válóper, se vita,
Mert Oidipusz, a derék fiú kinyírta
A fatert, mint a bika,
Kinek orrából folyt a fika.
Oidipusz oly kanos volt, hogy elvette az anyját,
Aki csinált neki végül két fiút és két lányt.
Oidipusz, mint fock Eweing nagyon rosszul döntött,
Mikor két fiára egy trónt öntött.
A trón súlya megölte őket,
Vagyis ők ölték meg egymást...
Antigoné kiborult, mint a teli bili,
Mert az egyik testvért nem engedték eltemetni.
Antigoné nekiment a törvénynek,
Mint vak a falnak.
A szegény lány észrevette az őrt,
És ijedtében kitépte fejéből a szőrt.
Kreon sittre vágra a kopaszt,
És adott a szájába egy ... répát.
Antigoné torkában megakadt a falat,
És a szenvedéstől lekaparta a falat.
Haimon kiakadt, mint Antigoné állkapcsa,
Ami számunkra egyáltalán nem furcsa.
Mikor Euridiké megtudta, hogy fia
alulról szagolja az ibolyát,
úgy döntött, hogy követi a fiát.
Kreon ezek után teljesen letört,
Még a nyaka is kitört.

Ennyi volt a mese mára,
Zárul Gili mókatára.

A Vándormajom-díj idei győztese a VV osztály.

Gratulálunk!

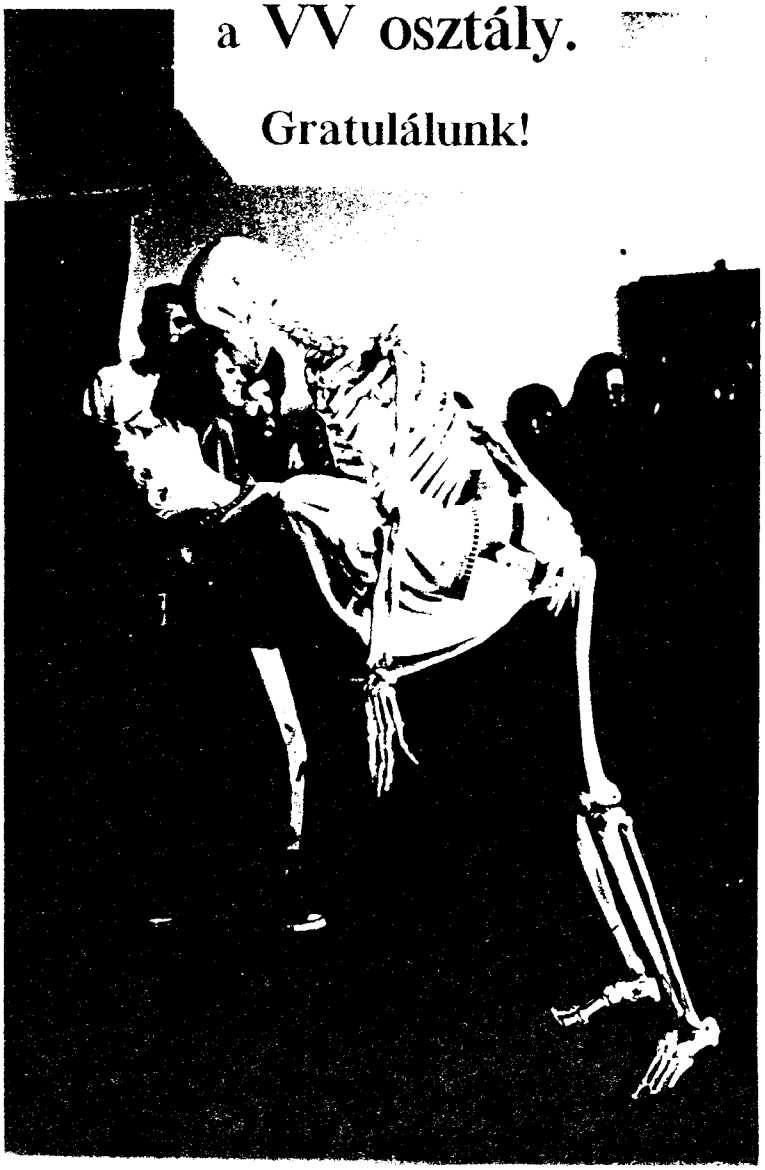

MÁSIK MÁSIKÉK

Most meg nem szabadna mondanom semmit.

Szégyen: az első egyfelvonásosról lemaradtam.

Történt, hogy egyik diákom szülője kedvesen és igazán érdeklődött, mit is tegyünk, hogy ne legyen az a fránya bukás. Beszéltünk, beszéltünk (fontos ügyről s tán jól is - de nem jókor, mert közben az előadás elkezdődött), s így lemaradtunk az első harmadáról. Tibor szúrós szeme, jaj! (Igaza volt. A mama is, én is bűnbántunk. De ez már így marad.) Aztán viszont résen voltunk: Dorli megy. Ez az eset most a szájjártatás ürügye.

Nem hamisan örvendezni, nem is kritikát fabrikálni, csak örülni akarok. Beérni ennyivel, remélni, figyelni a jövő napjait, drukkolni.

Mert Tiborék a jövőnek dolgoznak, ennek alapjait azonban a mában kell megvetni. És jól építkeznek.

Mindenféle kritika helyett csak három dologról hát.

Örültem annak, hogy a februári bemutatkozáskor halványabbnak, erőtlenebbnek tűnők most másik oldalukat mutatták. Talán csak az akkor választott monológok maradtak idegenek nekik? Bizonyosabb, hogy az azóta elvégzett munkának az eredménye is megmutatkozott a mostani estén.

Volt az előadásnak egy szakasza, amikor a játszók némelyike el-elmosolyodott, bár szerepe szerint nem kellett volna. Ez hiba, persze. De csak az? Ezzel a rontással számomra megőriztek valamit a játékosságból, természetesen nemcsak ezzel, de itt tán tetten érhetőbben, közvetlenebbül. Sok dolog vár még rájuk a következőkben, ezek közt az egyik az, hogy a vállalt (ha ez a vállalás!) színpadi illúziókeltést megtartsák, s ezen belül maradjon meg a játék öröme.

Volt aztán egy mondat, ami nagyon nehezen akart Giliszta szájára jönni: "Nem válok." Mondta a szöveget, mondta, aztán egyszer csak nem mondta, mert megakadt. Lett ott akkor egy kis csönd, s hát mindenki sejthette ennek okát. Ezt a csöndet pedig Tibor szava törte meg; az első sorból hangosan bemondta a szükséges mondatot. És ment minden rendesen tovább. Én ekkor nagyon szerettem őket, mindkettejüket, olyan ölelősen. (Ez volt az ellágyulás sora.) Vigyázz: nem sajnáltam! Azt éreztem, hogy ebben a csapatban soha sem marad senki egyedül. Lehet, hogy a szereplő maga van a színpadon, de nincs egyedül. Vigyáznak egymásra. Most nyolcvan percig előttünk óvta egyik a másikát (Másikát!) - mellékfeladatként. Mert egyedül nem megy. A színjátszás meg főleg nem. Fontos volt nekem ez a jelenet, mert arról is szólt, hogy nem hazudtak, hogy vállaltak egy szituációt, hogy nem kígyózó testtel sumákoltak, hanem hanyag eleganciával őszinték voltak.

Ez meg itt a vége lenne a dolognak (most épp írás). Lehetne még tudálékosabban meg butábban fecsegni arról, hogy miféle hibák voltak az előadásban, és hosszasabban lehetne sorakoztatni még az örömre okot adó pillanatokat (60-80 ember előtt bátran szerepelnek; hosszasan szövegeket mondanak; értik, amit mondanak; színházról gondolkodnak; stb.). Nekem azonban az a fontos, hogy politechnikumi emberek - DIÁKOK! - egy csoportja létrehozott valami értékeset.

Úgyhogy: Isten éltesse a Színjátszókat!

-béel-

Beszámoló a YE - beszámolóról

1993. május 17-én megtartottuk az első magyarországi Young Enterprise vállalatok első magyarországi nyilvános záróbeszámolóját. Az estre számtalan látogató érkezett - az angliai Young Enterprise National Office igazgatója, Peter Westgarth, a program létrehozásában segítséget nyújtó John Sankey, a Young Enterprise szlovákiai megvalósításával megbízott Darina Kovacikova, budapesti középiskolák érdeklődő tanárai és diákjai, a Munkaügyi Minisztérium és néhány iskolánkat támogató cég képviselői, néhány tanácsadó, néhány szülő, néhány elsős. A nagyterem megtelt.

Mégis: bizony lehetett volna itt több szülő, rokon, ismerős, akik megvették a részvényeket. Hiszen ez az est a részvényesek tájékoztatását is szolgálja. Biztos itt is lettek volna, ha a YE vállalatok tagjai nem még a Politechnikumban dobják a szemétkosárba, szórják szanaszét az elegáns (és drága) papírra nyomtatott elegáns (és drága) meghívót, melyet csak haza kellett volna vinni, el kellett volna juttatni azoknak, akiknek szólt: a részvényeseknek - szülőknek, barátoknak, ismerősöknek.

És lehetett volna itt még több elsős diák, akik megtanulhatták volna, mit tegyenek és milyen hibát ne kövessenek el jövőre.

A zsűri - Szirmai Péter, a Közgazdaságtudományi Egyetem Kisvállalkozási kutatócsoportjának vezetője, Merényi Zsuzsa, az Alternatív Közgazdasági Gimnázium közgazdász-tanára és Jóri János, a Politechnikum gazdasági vezetője - előzetesen megkapta a vállalatok írásbeli jelentését, mely része volt a megmérettetésnek. Ugyancsak része volt a versenynek a Young Enterprise vállalatok éves tevékenységét szemléltetni hivatott kiállítás is.

Milyen kár, hogy az írásbeli jelentést valamennyien késve, jóval a megadott határidő után adtátok csak le; milyen kár, hogy sok beszámolóból hiányzott a pénzügyi elszámolás - aminek bemutatásával szintúgy elkéstetek vagy elmaradtatok; és milyen kár, hogy a leadott írásbeli jelentések nagy része hiányos, mondhatni, felületes volt, és közel sem azt tartalmazta, amit - a YE vállalatok felszámolása c. füzetke szerint - tartalmaznia kellett volna.

Ugyancsak nem ájulhatott el a zsűri - így a nagy számú és nagy tekintélyű közönség sem - a kiállításnak nevezett szegényes dekorációtól. *Mindössze három vállalat állította ki néhány termékét - de ez kiállításnak, az éves tevékenység látványos szemléltetésének aligha volt nevezhető.* Meg kell mondanom, e fenti előzmények ismeretében igencsak aggódtam; a nagy nyilvánosság előtti nagy lebőgés, csúfos bukás szele borzolta a levegőt - legalábbis így éreztem.

Aztán elkezdődött Young Enterprise vállalatok nyilvános szóbeli beszámolója.

Látszott, hogy még sosem volt Magyarországon YE záróbeszámoló. Látszott, hogy nem volt mihez viszonyulnotok, nem voltak elődök, nem voltak minták. Így aztán az úttörők útkeresése is belejátszott a "fellépők" zavarába, lámpaláz-okozta nyegleségébe, olykor idétlenkedésébe (bocs).

A sort az **FGH** kezdte. Látszott, hogy az FGH legtöbb tagja inkább a tettek, mint a szavak embere. Azért hallhattunk a termékekről - az FGH főként a fülbevaló-piacon ért el sikereket -, a reklámról, az eladásról, a pénzügyekről - a vállalat sikerei ellenére 3.100 Ft-ot veszített -, és élményeikről is; Rékának leginkább a tűvel-cérnával küzdő, de lelkesen varrogató fiúk tetszettek legjobban. Legnagyobb csalódásuk: az értetlen és barátságtalan belvárosi butikosok.

A Poly-Com frontembere, Nagy Ákos igazi show-t adott. Színes és vidám történeteket hallhattunk meg nem valósított és megvalósíthatatlan ötletekről; iskolarádió-műsorszórásról, sportpályaépítésről és a PC01K tipusú kaputelefonról. (Ez utóbbit - az esztétikai környezetvédők tiltakozása ellenére - az alkotók be is mutatták. Sőt, a szünetben árverésen túl is adtak az egyetlen előállított darabon.) A Poly-Com 11.100 Ft-os alaptőkéjéből ugyan e fenti gigantikus üzletek eredményeként csakk 466,20 maradt, a cég egyetlen külső részvényese 66,2 %-os osztalékra jogosult. A tagok nagyvonalúságát jelzi, hogy a maradék 300 Ft-ból megalakították a Bukott Young Enterprise Vállalkozókért Alapítványt. Tomboló siker.

A Q-ART igazgatója, Giliszta az est komolyságához illően, üzletemberhez illő elegáns öl-tözetben állt a mikrofon elé. Elnézést kért, hogy nincs kiállítás - mentségül bemutatta vállalata egyik "legszebb" termékét (egy lábán alig álló, ikea-stílusú irattartó papucsot). Elnézést kért, hogy nem tud adatokat (értékesítésiket, pénzügyiket), de vállalatának tagjai - társai, barátai - bizony cserben hagyták, és leléptek. Giliszta tudja, hogy gyenge igazgató volt; ha újból kezdené, beosztott lenne. És főleg: szép dolog a barátság, de jövőre inkább olyan társakat keresne, akikkel dolgozni is lehet.

Ezután jött **a LAP-PACK**. Végre láthattunk egy olyan beszámolót is, amilyet vártunk - én ilyet vártam.

A műsor egy rövid, remekül vágott és hatásos videoklippel indult - a közönség már itt "kenyérre kenhető" volt. Aztán kivonult 5 határozott, komoly-vidám lány, ahogy tőlük megszoktuk, egyforma öltözetben; a vetítőn fólia, a fólián pénzügyi adatok, majd a termelési eljárás vázlatos rajza. Betti - végre valakinek eszébe jut! - angolul köszönti az angol vendégeket, Szick Zsuzsi beszámol a nap egyetlen pénzügyi sikeréről (20 %-os osztalék adózás után, dolgo-zóknak év végi prémium), Solymosy Réka precíz és szakszerű leírását adja a LAP-PACK dosszié gyártási eljárásának. Petra elmondja a hibákat - pl. minőségi problémák adódtak az első szériánál, de a LAP-PACK cseregaranciát vállalt hibás termékeire - és összegző benyomásukat: érdemes volt! Végül köszönetet mond a vállalat lelkes tanácsadóinak: Dienes Tibornak és Solymosy Attilának.

Aki ezt nem látta, bánhatja. Ilyen egy szóbeli beszámoló.

Némi szünet után az **Adekvát** folytatta a sort. A sok csapást - tagok kiszállását, igazgatók lemondását - megélt csapat zilált állapotához képest egészen összeszedett, önkritikától és önirónіától sem mentes beszámolót tartott, elsősorban Steve vezényletével. Közel 7000 forintos veszteségük legfőbb oka: a pólófestés ugyan jó ötlet, csak rossz üzlet. Másik tanulság: tanácsadók nélkül nagyon nehéz.

A $TEX-$ Rt-t két elegáns úriember képviselte. De rá kellett döbbennünk, hogy az elegancia nem minden; a külcsín és a belbecs most különbözik. Farkas Zsolt üzletemberhez méltatlan hangvételben élcelődött a programon, társain és vállalkozása eredményein. Az est negatív csúcsa volt, mikor - remélem, csak zavarában - heherészve közölte, hogy ők bizony megették azt a csokoládét, amit a vállalat tőkéjéből vásároltak. A vállalat 6500 forintot vesztett és herdált el. (Kedves $TEX-$-ek! Csak zárójelben közlöm, hogy eképpen a nagybetűs életben is lehet ugyan stekszesnek lenni, csak éppen kellemetlen, ha ez kiderül. Ez minimum "hűtlen kezelés", ha durvábban akarok fogalmazni, lopás; nem biztos, hogy illő rajta heherészni...) A rossz hangulatot csak némileg oldotta Szabó Nemecsek korrekt és higgadt számszerű beszámolója.

A PB Rt. korrekt beszámolót adott. Itt megint gazdagabbak lettünk egy csalódással: kiderült, hogy a könyvkereskedés sem jó üzlet. Az első vásáron elért sikerek és pénzjutalom ellenére is

veszteséget - igaz, csak 1800 forintnyit - könyvelhetett el az Év könyvelője, NéMeth(ál) Peti. Kár, hogy a fiúk megelégedtek a novemberi sikerrel, több volt bennük.

A beszámolók sorát az **Altermix** zárta. A sok sikert látott csapat most kevésbé volt felkészült, a lányok összmunka helyett most csak egyéni beszámolókat tartottak; mindenki fáradtabb és lámpalázasabb volt a szokottnál (egyébként az est lámpaláz-díját én holtversenyben Dalmának és az FGH-s Fabu Adriennek adnám); mindettől kissé szétszórtnak tűnt az Altermix amúgy tartalmas és a vállalat életének majd minden részletére, sikerére és kudarcára, hazai és svédországi tapasztalataira kiterjedő beszámolója.

A Zsűri tette dolgát, és értékelt. ìme, az eredmény:

		Írásbeli jelentés max. 90 pont	Kiállítás max. 30 pont	Szóbeli beszámoló max. 60 pont	Összesen max. 180 pont	A pontversenybe beszámítandó (Összesen/2)
1.	LAP-PACK	60	17	60	137	69
2.	ALTERMIX	43	22	45	110	55
3.	POLY-COM	65	3	39	107	54
4.	FGH	12	18	24	54	27
5.	PB RT	26	0	27	53	27
6.	ADEKVÁT	0	13	24	37	19
7.	Q-ART	4	0	15	19	10
8.	$TEX-$	5	0	9	14	7

Tulajdonképpen nem volt rossz. Tulajdonképpen akár azt is mondhatnám, hogy jó volt. Csak tudom - tudjuk, tudjátok - hogy csak egy kicsit kellett volna erőlködnötök, legyőznötök a fáradtságot, a hét program-bőségét, és sokkal jobb is lehetett volna. Megszerkesztettebb, átgondoltabb, látványosabb, komolyabb; olyasmi, mint a Lap-Packé volt.

Végül is sikerült, és sohase lássunk rosszabbat!

Pertl Gábor

PS.: **Külön köszönet** azoknak a tanácsadóknak, akik nem hagyták cserben vállalataikat! Köszönet nektek, **Dienes Tibor** (Lap-Pack), **Jeles Éva** (PB), **Korányi László** (Stex-$), **Kovács Gábor** (Altermix), **Mlynarik Ede Miklós** (Altermix), **Rozs Gergely Döme** (PB), **Solymosy Attila** (Lap-Pack), **Srankó István** (PB), **Szokol Erzsébet** (FGH).

"Az első magyarországi Young Enterprise-év legjobb vállalata" címért kiírt pontverseny hivatalos végeredménye

		1. vásár (max. 90)	2. vásár (max. 90)	beszámoló (max. 90)	Összesen
1.	**LAP-PACK**	76	73	69	218
2.	**ALTERMIX**	69	84	55	208
3.	**FGH**	69	70	27	166
4-5.	ADEKVÁT	60	56	19	135
4-5.	PB RT	65	43	27	135
6.	POLY-COM	53	0	54	107
7.	$TEX-$	57	0	7	64
8.	Q-ART	50	0	10	60

Záróbeszédek a záróbeszámolón

Peter Westgarth (az angliai Young Enterprise National Office ügyvezető igazgatója, a Young Enterprise Europe elnöke):

Kedves barátaim!

Két évvel ezelőtt találkoztam néhány fiatalemberrel. Ezeknek a fiatalembereknek volt egy közös, szép álmuk, annak megvalósítását tervezték. Ezek a fiatalemberek ma már nem olyan fiatalok, de nagyon szerencsések, mert álmukat megvalósították. Ezek a fiatalemberek - tanáraitok - létrehozták a Közgazdasági Politechnikumot.

A két éve szőtt álomnak a Young Enterprise program is része volt. És ez is sikeresen megvalósult, bizonyítja ezt a mai este. Ti bizonyítottátok.

Ti mindannyian nagyon jók voltatok.

Nagy-Britanniában minden évben 30.000 olyan diák van, aki részt vesz a Young Enterprise mozgalomban. És már 30 éve csinálják, mégis a diákoknak mindannyiuknak ugyanazok a problémáik, amiket ti most elmondtatok. A motiváció problémája, a csapatmunka problémája, a résztvevők és a vállalkozás problémája, őrült termékelképzelések, amelyek sohasem fognak működni, megvalósulni. Technikailag zavaros termékek, amiket soha nem akarnának a japánok maguknak. De mindenkinek nagyon jó időtöltés ez, hogy együtt dolgoznak, élvezik az együtt töltött időt.

Egy Young Enterprise vállalat életében *nem az a legfontosabb, hogy a vállalkozás anyagi siker legyen. A legfontosabb az, hogy mindenki tanuljon abból a munkából, amit végeztek.*

De fordítsuk komolyra a szót. Az önmagában nagyon nagy felelősséget jelent, hogy részvényeket bocsáthattok ki, és a jövendő részvényesek megveszik ezeket, rátok bízzák a pénzüket. A kölcsönös bizalom egy fejlődő piacgazdaságban nagyon fontos dolog, számotokra is fontos kell legyen. Az egyetlen illúzióvesztő, az egyetlen igazán kiábrándító dolog, amit ma este hallottam, az volt, hogy elvesztettétek a pénzt, vagy akár *meg is ettétek* azokat a termékeket, amik a részvényesek rátok bízott pénzét képviselték. Ez nagyon súlyos vétség, aminek nem volna szabad - sem Angliában, sem Magyarországon - soha többé előfordulnia.

Van egy pár jó hírem, és rossz hírem. A jó hír az, hogy az iskolai végzettség, a minősítés megszerzése nem fontos, nem az a fontos. A rossz hír: a lépéstartás a tudással, a szakismeretekkel, valamiféle minősítéssel - ez a nagyon fontos. Mert aki lemarad, elveszti a munkalehetőségét. Amerikában például egy technikusnak csak hét évig érvényes a megszerzett tudása, addig tud lépést tartani. Azután vagy ott kell hagynia a munkahelyét, vagy új minősítést, szakmai képesítést szereznie. *Azt kell megtanulnotok, hogyan tanulhattok folyamatosan.*

Nagyon jól éreztem magam ma este, miközben benneteket néztelek és hallgattalak. Még akkor is, hogyha nem értettem meg a nyelvet, akkor is megértettem az arckifejezéseiteket, gesztusaitokat. Látszott az izgalom, az ijedtség, a zavar rajtatok, hogy szerepelnetek kell ezen a Presentation Evening-en, hogy bemutatót, beszámolót kell tartanotok, ez a zavar mindenképpen nemzetközi volt. Köszönöm, hogy ezt megtettétek nekünk.

Van még jó hírem. Ti nagyon különleges emberek vagytok, akik privelegizált (kitüntetett) helyzetben vannak. *Nagyon fontos titkotok van. Végigcsináltátok már a Young Enterprise-t!* A teremben ülők az egyedüliek, akik ma Magyarországon ismerik ezt a titkot. Megtarthatnánk a titkot magunknak is, de azt hiszem, hogy el kell ezt terjeszteni. Biztos vagyok benne, hogy a következő generáció, aki kikerül a Politechnikumból, készen áll arra, hogy biztosítsa a helyét az üzleti világban, az üzleti életben. Ti vagytok azok az em-

berek, akik vállalkozásokat fogtok vezetni az országotokban. *Remélem, hogy a jövőben saját magatok is, és közösségetek is hasznát fogja látni mindazoknak a tapasztalatoknak, amiket szereztetek a Young Enterprise programban!*

Köszönöm!

Szirmai Péter, a Zsűri elnöke (a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Kisvállalkozás-kutató csoportjának vezetője, a VOSZ társelnöke):

Ilyenkor kötelességszerűen azt kell mondani, hogy a zsűri nagyon nehéz helyzetben volt, de igazából nem is volt olyan nagyon nehéz helyzetben.

Az első, és talán összefoglaló mondat: A zsűri - hosszan megtárgyalva azt, amit hallottunk, - úgy döntött, hogy megduplázzuk a Bukott Young Enterprise Vállalkozókért Alapítvány tétjét, 300 Ft-tal kiegészítjük azt. Sajnos, ahogy elnézzük, a dologra alighanem még szükség lesz.

Egy pár komoly szót is engedjetek meg. Három olyan dolog volt, *amit én végül is valahogyan hiányoltam abból, ahogyan az előadásokban a munka tükröződött. Vigyázat, lehet, hogy ez az előadás hibája, lehet hogy valahol ott volt a háttérben, de számomra valahogy ma itt nem derült ki.* Ez a három kulcskategória a következő: az egyik a kooperáció. Nem derült ki, hogy például ezek az ifjú vállalkozások egymással valaha is találkoztak volna az iskolában, hogy egymás számára beszállítói kapcsolatokat létrehoztak volna; volt, aki büszkén vagy panaszkodva elmondta, hogy végigjárta a várost, lehet hogy előbb az iskolát kellett volna - pontosabban a többi vállalkozást -, hiszen a gazdasági élet úgy épül fel, hogy a vállalatok egymás számára jelentenek piacot.

A másik ilyen fogalom, amit nagyon furcsa, hogy hiányoltam, mert végül is a jelenlévőkben egészen biztosan ez a leggazdagabb, - azt is mondhatnám, hogy innentől kezdve már csak felejteni fogtok - tehát ez a másik fogalom a kreativitás. Elnézést kérek az ifjú vállalkozóktól, de nagyon sok szokványos ötletet hallottunk. Még az a társaság is, aki kétségtelenül nagyon impozáns beszámolót tartott - a Lap-Pack - azt mondanám, hogy egy közhelyszerű, sőt valószínűleg hozott ötletből csinálta, amit csinált, senkinek nem jutott eszébe lépegető egér, mit tudom én, falramászó pók, vagy akármi, ami egy kicsit elütne az innen ötven méteres körzetben is megtalálható trafikok, butikok kínálatától. Talán még azt mondanám, hogy amikor a mozgó a büfében - ha jól értettem - ráömlött a szörp a trikóra, és akkor rátértek a trikófestésre - még ez volt talán a legkreatívabb ötlet.

Végül a harmadik, amit nagyon hiányoltam, az alázat. Az emberekkel szembeni alázat utálatos és ronda dolog. Én a tárgyakkal, az anyaggal szembeni alázatról beszélek; hogy a dolgoknak lelkük van, hogy egy olyan kis vacak, mint egy mappa, rengeteg apró dologban ellenáll annak, hogy én őt megmunkáljam. El kell vinni meghajtani, fölpuposodik, vetemedik, reped, szakad. Ha ezt egy picit megtanultátok, - az előadások számomra nem ezt mutatták - akkor a Young Enterprise hatalmas dolgot tesz. A magyar vállalkozók nagyon jelentős hányada ezen bukik el. A közhely úgy mondja, hogy az ördög a részletekben van; ez az iskola, amely nem ismeri a szervezet-szerű alázatot, - és ez jó -, sajnos nem tanítja meg a hallgatókat arra, hogy figyelmezettnek kell lenni, hogy ha az ember dolgozik, 6-kor fel kell kelni; hogy ilyenkor megengedhetetlen, hogy januártól májusig nem lesz egyetlen jó ötletünk. Azt, hogy a dolgokat meg kell munkálni, hogy az szép is legyen, és ne egyszerűen csak oda legyen kenve, ezt azért a kiállításból ítélve néhányan megtanultátok, néhányan nem.

A következő, amit nagyon hiányoltam, - és valószínű, hogy ez a program szervi hibája, amit jövőre ki kell javítani, - ez az *üzleti tervezés* majdnem *teljes hiánya.* Ennek a legmulatságosabb változata az volt, amikor a tarisznyások bevallották, hogy még azt is elfelejtették meg-

beszélni, hogy nézzen ki a tarisznya. A lényeg az, hogy egy rettenetesen pontos előzetes kalkulációnak kell lennie minden egyes termékről vagy termelési fázisról. Mi az, amit beruháztál, mekkora hasznot várhatsz tőle; ez az, amit üzleti tervnek hívunk, és amit ti nem készítettetek, pedig fontos lett volna, kellett volna. A következő, ehhez tartozó probléma a marketingnek meglehetősen elnagyolt közelítése. Az, hogy hogyan tárom fel a piacot, hogyan próbálom megdolgozni a piacot, ez néhány előadásban jelent csak meg. A Svédországból hazajöttek mondták, most hagy fordítsam le egy másik amerikai mondásra: gyártani minden hülye tud, eladni a művészet. ùgy gyártani valamit, hogy azt előbb a marketinges találja ki és dolgozzon meg minket, hogyan és mit gyártsunk - ez az igazi feladat; ezt kellene a Young Enterpriseban megtanulnotok. Lehet, hogy megtanultátok, de valahogy nem ez sütött át az előadásokon.

Egy megfigyelő megjegyzései a Zsűrielnök beszédéhez

Tartsuk tiszteletben mások véleményét. A Zsűri Elnökének véleményét pedig különösen. De azért vitatkozni lehet, ezesetben kell is vele.

Először: Nem a diákvállalatok közötti **kooperáción** múlt, múlik, múlna a Young Enterprise vállalatok sikere. Biztosan lehetnek olyan ötletek, akciók, ahol vállalatok együttműködhetnek valamiféle közös siker, közös nyereség érdekében. Ez a kooperáció legegyszerűbb formája, az egyszerű munkamegosztás. (Erre persze volt példa, lett is utóbb veszekedés, vita a pénz körül. De ez nem baj!) Ha a Young Enterprise vállalatok csak egymás számára teremtenének piacot, csak egymásnak volnának beszállítói, egymás zsebéből húznák ki a profitot. Itt nem ez volt a cél. Másrészt: nehéz úgy kooperálni, hogy a vállalatokat az Információs Központ állandó **versenyre** kényszeríti, hiszen egymással méri össze őket. És az sem titok: a vásárokon a Young Enterprise vállalatok egymás kemény konkurrenciái voltak, még akkor is, ha különböző termékeket árultak. A vevők pénztárcája, sajnos, véges összegeket tartalmazott.

Másodszor: tán még jó is, hogy nem volt mindegyik vállalat *annyira* **kreatív**. Így aztán **megvalósítható** ötletek is születtek. Tudniillik, ez utóbbi volt a feladat. Lám, a szintén elég kommersz kaputelefonba is beletört lelkes rádióamatőreink - telefonamatőreink - bicskája, hiszen a bonyolult ötlethez bonyolult technológia, bonyolult eszközök, több poli/technikai profizmus szükségeltetnek. A Young Enterprise program célja az, hogy megtanuljatok vezet-(get)ni egy vállalatot; méghozzá elejétől a végéig. Amibe a kis ötletek jó megvalósítása is belefér. Nehéz eladni valamit, ami nincs. És különben is: ki a fenének kell lépegető egér? (Lásd még marketing-stratégia.)

Ti tudjátok legjobban, mi mindent csináltatok, így talán nem kell benneteket megvédeni. De azért megteszem.

A LAP-PACK dossziéja teljesen eredeti, ha úgy tetszik, hiánypótló, hiába keresnénk ilyet szaküzletekben, nincs. Megmunkálása - tudjuk jól - egyedi, kézimunka, mint ilyen, iparművészeti alkotás is lehet. Igaz, a dossziét már kitalálták; de a LAP-PACK Dosszié a tiétek! Az Altermix vásári standjai önmagukért beszéltek. A megszámlálhatatlan termékfajta, a többszáz egyedileg festett kerámia bigyó, a reklámötletek tömkelege mind a megvalósíthatóság határán belül valódi kreativitásról tanúskodott. Az FGH horgász villantókanálból alkotta legsikeresebb fülbevaló-kollekcióját. Ez igazán eredeti, remek ötlet. De ami igaz, az igaz: ezek nem - nem eléggé - derülhettek ki beszámolótokból; aki csak ezt az estét látta, akár csalódhatott is. Ennyit a Zsűrielnök védelmében.

Magunkat is tudnunk kell eladni! De ezt is meg kell tanulni, és sokan most megtanulhattátok. Fel a fejjel!

- a szerkesztő munkatársa -

Részletek a YE vállalatok írásbeli jelentéseiből

FGH

Kána Zsuzsa, vezérigazgató:
Az első vásárra szőrméből kisállatkákat és gyöngyből fülbevalókat készítettünk. A szőrmeállatkák ötlete Matos Anditól, a személyzeti igazgatónktól, a fülbevalóké Schindler Rékától, a titkártól származott. Mindkét termék egyszerű és kifizetődő volt. Az első vásár ebből következően sikeresen zárult. A vásár után elvetettük a szőrmeállatkák gyártását, mivel a termelés túl időigényes volt. A vállalat tagjai ezzel egyetértettek. Viszont fejlesztési igazgatónk, Takács Nati szerint a fülbevalók gyártását fejleszteni kellett. Jó lenne több típust gyártani. Az új fülbevalókat sárgarézdrótból és lemezből készítettünk.

Deák Boglárka, értékesítési igazgató:
Mióta értékesítési igazgatóként dolgozom, megosztjuk a munkát társammal. Ő végzi többségben a különböző papírmunkákat, én pedig a kutatásokat ill. szaladgálásokat. A feladatunk az általunk gyártott termékek árának meghatározása, a városban látott árakhoz hasonlítva. Én személy szerint sokmindent kifogásolok és kritizálok, ami nem igen imponál a "kollégáknak", de aztán meggyőzöm őket a hibák súlyosságáról, és kénytelenek belátni, hogy igazam van. Elég sokszor fordul elő, hogy inkább csak a mennyiségre, mint a minőségre törekszenek.

Poly-Com

A PC01K kaputelefon kifejlesztésének menete: Először elkészítettük a kapcsolási rajzot, majd a NYÁK (nyomtatott áramkör) -tervet. Úgy tűnt, hogy semmi hiba sincs benne, ezért megcsináltuk a fóliát és az első NYÁK-lapot. Nem működött igazán, ezért átkötésekkel más megoldást kerestünk úgy, hogy üzemképes legyen. A második kapcsolási rajz már jó volt. Ezek után elkészült a második terv, a fólia és a NYÁK is, amivel több gond is volt. Túl nagy volt, túl sok kábel kellett hozzá és a vevőt sem lehetett messze vinni az adótól, mert akkor már nem lehetett hallani semmit. Ez későn derült ki. Újabb kapcsolási rajzra volt szükség. ... Elkészült a legújabb, a mostani prototípus kapcsolási rajza, fóliája. A sav és a NYÁK elfogyott. Sok időbe telt, míg újra szerezni tudtunk. Az idő pedig gyorsan szállt. A vas-kloridról áttértünk a hidrogén-peroxiddal való maratásra. Ez sokkal drágább. Előhívó lakkot is kellett vennünk, mert nem tudtunk venni olyan NYÁK-ot, ami gyárilag fényérzékeny volt. Kimarattuk a NYÁK-ot. Alkatrészt is kellett vennünk, mert elfogyott. Közben fát kellett keresnünk, de nem találtunk. Az utolsó vásár előtti napon sikerült szereznünk, ami sajnos nem volt kielégítő, de nem volt más. Ekkor a NYÁK már készen volt, és működött. A vásár előtti nap kezdtük el a dobozkészítést. Egész éjjel dolgoztunk, de a doboz még így sem készült el, csak reggel.
Borzalmasan nézett ki.
Kivittük ugyan a vásárra, de nem mertük kiállítani (mivel annyira ocsmányra sikeredett, és féltünk a szúrósszemű járókelőktől), pedig a vásár előtt mi aggódtunk a legjobban, hogy lesz-e ott áram. Tök cikl volt.

Altermix

A vállalat megalapításakor céljaink azok voltak, hogy minél több profitot termeljünk, így részvényeseink is jól járjanak. A másik, hogy tapasztalatokat gyűjtsünk a későbbiekre, és a vásárokon sikeresen szerepeljünk. Ezeknek egy része sikerült és sok érdekes élménnyel lettünk gazdagabbak.
Mikor megvolt a kezdőtőke, már csak ki kellett találni, mit fogunk csinálni. Rögtön az év elején elkezdtünk foglalkozni a ballagótarisznyákkal. Jártuk az iskolákat, de a többségnek túl drága volt az általunk kínált termék. Végre egy bicskei középiskolától megrendelést kaptunk 93 tarisznya elkészítésére.
Első igazán nagy ballépésünket akkor követtük el, amikor tollakkal kereskedtünk. Rendeltünk sok szép, divatos tollat. Mivel a bolti árat túl magasnak találtuk, pár forinttal olcsóbban adtuk. Így aztán hamar elfogytak. Aztán kiderült, miért voltak a tollak olyan nagyon olcsóak: sajnos az ÁFÁ-t elfelejtettük fölszámítani!!!
A ballagások ideje egyre közeledett, de a vállalatnak már nem volt elég pénze arra, hogy anyagot vegyen, amiből meg tudná varrni a tarisznyákat. Kölcsönt kellett felvennünk, 10.000 forintot. Ebből a pénzből kényelmesen kijött a szőttes, csak rosszul számítottuk ki az egy tarisznyához szükséges anyag nagyságát. Így aztán kétszer annyi szőttesünk van, mint amennyi bőven elég lett volna. Ezzel nagyjából ötezer forintunk ment el fölöslegesen. Vállalatunknak így nagyon kicsi a nyeresége, bár nincsen vesztesége.
Lehet, hogy sokat veszekedtünk a vállalati gyűlések alatt és sokszor szerettük volna, ha kiszállhatnánk, de végül is ez a játék egészen hasznos volt.

Q-ART

Vállalatunk pályafutása és marketing-tervei nevetségesek voltak. De így is sikerült elcsípnünk az utolsó helyet.

Lénárd György

$TEX-$

A kezdeti nehézségek közé tartozott a vállalat arculatának kialakítása. Sok ötlet merült fel, de ennek csak kis része volt megvalósítható, mert sok dologhoz sokkal nagyobb tőkére lett volna szükség. Először névjegykártya-gyártással próbálkoztunk, de ennél az volt a hátrány, hogy a termelésben nem tudtak sokan részt venni, mert nem igényelt 2-3 embernél többet. A minőséggel nem voltak megelégedve a vásárlók, és nem voltak meg a szükséges eszközök ahhoz, hogy jobb minőségű árut tudjunk létrehozni. Az első vásár nem hozott nagy felvirágzást vállalatunk életében, hiszen még a reklámért felelők sem tettek ki magukért és a választék is elég szegényes volt. Ekkor már a csoport háromnegyede elvesztette a lelkesedését. Ebben az is közrejátszott, hogy a 3 tanácsadó közül talán egy jött el egy-egy alkalommal, és az sem segített sokat rajtunk.

Gyarmati Ildi, titkár

Piros Bicikli

Mikor megalakultunk, még nem sejtettük, hogy milyen mély vízbe dobtak bennünket Young Enterprise szervezői. Kezdetben sokat vitatkoztunk a vállalat nevéről, majd pedig a készítendő termékeinkről. Végül a PB Rt-nél, a saját gyártású poharaknál és a feliratos tányéroknál kötöttünk ki. A vállalat tagjai nehezen szoktak bele a csapatmunkába, és talán mire megszokták, már késő volt. Talán ez is a veszteség magyarázataul szolgál.

vezérigazgató

Az utánunk következő vállalatoknak azt tudom tanácsolni, hogy olyan embert válasszanak meg pénzügyi igazgatónak, akit érdekelnek a számok, és nem golyózik be, ha túl sok vonalat és számot kell egyszerre figyelnie.

Németh Péter, pénzügyi igazgató

LAP-PACK

Az egész tavaly szeptemberben kezdődött. Az FH osztályból tíz lány összefogott és megalakított egy részvénytársaságot.
Első találkozásunk kicsit feszélyezetten telt. Inkább csak ismerkedtünk egyedül érkezett tanácsadónkkal, és vártuk, hogy talán a másik kettő is eljön. Őket azóta is várjuk.
A következő pénteken már tudtuk, milyen termékeket szeretnénk gyártani.
Úgy gondoltuk, hogy az a dosszié, amit majd mi készítünk, nemcsak divatos és szép lesz, hanem praktikus is, a többi olyan dossziéval szemben, amelybe alig fér valami.
A mappatermelés beindult.
A gyártás és papírmunkák intézése mellett más is történt egy-egy megbeszélésen. Sokszor adódtak személyre szóló problémáink, ami legélesebben akkor érződött, mikor két lányt el akartunk küldeni a vállalatból. A bajt úgy oldottuk meg, hogy "utolsó lehetőséget" adtunk nekik. Azóta nem volt semmi probléma a munkájukkal. A személyzeti ügyeket levettük a napirendről, inkább fontosabb dolgokkal töltöttük az időnket.
Talán azért is sikerült jól összedolgoznunk, mert a hetente megtartott vállalati gyűlésen szinte hiány nélkül mindenki megjelent. Épp ezért általában tudtunk mindenről, és mindent közösen beszéltünk meg.
Árbevételünk a vállalat felszámolásakor 30.241 Ft. 7.000 Ft-ot bérként utaltunk ki dolgozóinknak. Nyereségünk adózás előtt 5792 Ft. A részvények után 20 % osztalékot fizetünk.

Köszönetet szeretnék mondani mindenkinek, aki segített abban, hogy ezt az évet a Young Enterprise-szal tölthessük el. Minden utánunk következő vállalatnak sok sikert kívánunk!

ELSŐSÖK! ELSŐSÖK! ELSŐSÖK!

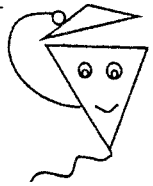

Ti már tudjátok, mi az a Young Enterprise ?

Kedves Ifjak! Mint bizonyára tudjátok, másodikosként már leendő szakmátokból, a közgazdaságtanból is ízelítőt kaptok. Az új szakmai tárgy - bár nem is igazán tantárgy, csak rendszeres és tanulságos elfoglaltság - az angol Young Enterprise modelljére épülő gyakorlati üzleti játék lesz.

A Young Enterprise szervezete 1963 óta működik Nagy-Britanniában. (Az elmúlt tíz évben a programot számos nyugat-európai országban - Hollandiában, Svédországban, Belgiumban, Máltán is - meghonosították. Kelet-Európában és Magyarországon a Politechnikum volt az 1992/93-as tanévben az első, a Young Enterprise programot bevezető intézmény.) A szervezet célja, hogy 14-18 éves fiatalokat valóságos vállalkozási tevékenységen keresztül tanítson meg gazdálkodásra, üzletvitelre. Ezt fejezi ki a szervezet jelmondata: Learning by doing.

A Young Enterprise programjában az Egyesült Királyságban jelenleg évente kb. 25.000 diák vesz részt. A diákcsoportok vállalatot alapítanak, megválasztják saját vezetőségüket és a központi irodában bejegyeztetik cégüket. Meghatározzák vállalkozásuk tevékenységi körét; névre szóló részvényeket bocsátanak ki maximum 200 angol font értékben - ezekből a vállalkozás tagjain kívül rokonok, barátok, iskolatársak, ismerősök vásárolnak - amelyek után osztalékot fizetnek. A bankban saját számlát nyitnak és 50 angol font áthidaló hitelt kaphatnak. (Ennek visszafizetéséért, csakúgy, mint a vállalatok működésének jogszerűségéért a Young Enterprise központja, az Országos Iroda felel.) Választott tevékenységüknek megfelelően termelnek; megtervezik, előállítják és forgalmazzák termékeiket - ezek általában különösebb szaktudást nem igénylő ékszerek, ajándéktárgyak, játékok -, vagy különféle szolgáltatásokra szakosodnak. Kitalálják reklámhadjáratukat, felmérik a piacot, stb. Forgalmuk és nyereségük után a Young Enterprise központnak adóznak. A vállalkozást egy év elteltével fel kell számolniuk - azért is, hogy a felszámolás menetét szintén megismerjék. Mindezt minden közgazdasági előképzettség nélkül végzik, általában a bankkamatnál nagyobb osztalékot biztosítva befektetőiknek.

A YE működése a Politechnikumban

A Young Enterprise Információs Központ minden vállalatot ellát a vállalatvezetéshez szükséges információkkal és a szabályos üzletmenethez szükséges iratokkal, nyomtatványokkal. Ez az ún. Business Kit, az "üzleti kellékcsomag".

Az Információs Központ szervezi a vállalatok életében meghatározó eseményeket, rendezvényeket. Ilyenek a helyi - és jövőre, más iskolák bekapcsolódásával már budapesti szinten is szervezett - téli és tavaszi vásárok, ahol a vállalkozások egymás és széles nagyközönség előtt állíthatják ki és árulhatják termékeiket.

Az angliai YE program tanulmányozásakor a Politechnikum delegációja két ilyen vásáron is részt vehetett. Az egyik Liverpool Young Enterprise vállalatainak vására volt. A város egyik legelegánsabb szállodájának különtermében állította ki és árusította termékeit 11 helyi Young Enterprise vállalat. A vásáron megjelentek a diákok szülei, barátai - a részvénytulajdonosok -, a programot támogató cégek - nagyvállalatok, bankok - munkatársai, és természetesen bárki, akit érdekelt az esemény - így sok szállóvendég is. Coventryben egy a Közép-Anglia egészét átfogó nemzetközi vásáron vehettünk részt. A város bevásárlóközpontjának közepén, a szombati bevásárló-csúcsban tizenegynéhány közép-angliai, svéd és belga diákvállalat kínálta saját portékáját a közönségnek. Az eseményt a Crier, a városháza kikiáltója - a mi hajdani kisbíróinkhoz hasonló, díszegyenruhába öltözött, rézkolompos, cirádás pergamentekercset felolvasó öregúr - reklámozta, Coventry polgármestere nyitotta meg, majd néhány óra múltán átadta a legjobb kiállítóknak járó díjat.

Ezeken a vásárokon sok ötletet gyűjtöttünk ahhoz, hogyan kell egy ilyen vásárt létrehozni. Az elmúlt tanévben szerényebb körülmények között, de látványos és sikeres vásárokat mutattak be a Politechnikum Young Enterprise vállalatai.

Szeptemberben kell létrehoznotok vállalataitokat. A 8 - 15 fős csoportokat tetszőlegesen, tehát osztálykerettől függetlenül alakíthatjátok ki. Mindenki csak egy vállalatnak lehet a tagja, de mindenkinek csatlakoznia kell egy vállalathoz. Érdemes már most elgondolkodnotok azon, kikkel szeretnétek társulni vállalkozásotokban. (A másodikosok tapasztalatai is azt mutatják: nem biztos, hogy a legjobb folyosói haverok tudnak a legjobban együtt dolgozni; és az sem biztos, hogy a legjobb kosárlabdázó lesz a legjobb vállalatvezető vagy pénzügyi igazgató... de lehet.)

A vállalkozások az első 3-4 hétben meghatározzák céljaikat (felvázolják üzleti tervüket), kialakítják belső munkamegosztásukat (vezérigazgatót, titkárt, személyzeti, termelési, kereskedelmi és pénzügyi/számviteli igazgatót választanak. A segédanyagok, a munkátokat segítő "kellékcsomag" dokumentumai is ilyen rendszerezésben határozzák meg a feladataitokat - persze ez nem jelent szigorú megkötést; mindenki mindenfajta munkából kiveszi a részét, a feladatmegosztás inkább csak a felelősséget tisztázza).

A megalakult vállalatok bejegyeztetik magukat az Információs Központnak. A Központ egyrészt hivatalosan képviseli a vállalatokat külső szervezetek - adóhivatal, ügyfelek stb. - felé, más esetekben államként, állami hivatalként viselkedik a diákvállalatokkal szemben - pl. hozzá kell benyújtani a cégbejegyzést; ő végzi a számviteli ellenőrzést; tőle lehet - meghatározott feltételekkel - bankhitelt kérni stb. Ezután a vállalatok megkezdik alaptőkéjük összegyűjtését, értékpapírjaik árusítását. Egy Young Enterprise vállalat alaptőkéje maximum 15.000 Ft lehet. Minden diák legalább egy részvényt (ami 100 Ft névértékű) saját maga is megvásárol. Így nem csak alkalmazott, hanem tulajdonos is lesz vállalatában.

Ezután kezdődhet a termelés. Bár megalakuláskor a vállalat tagjai meghatározzák, melyek azok a tevékenységek, amit végezni szeretnének, amihez értenek, a profil nem szigorúan kötött. Egy vállalat sokféle tevékenységet folytathat, sokfajta terméket gyárthat egy időben, és az év során bármikor belekezdhet új termék előállításába, vagy bármikor megszüntetheti egyik "üzletágát". Sőt, az okosan menedzselt vállalkozásban a résztvevők tud-

ják, hogy más terméket vár tőlük a karácsonyi és mást a húsvéti piac. (Nem kell megijednetek a "termelés", "gyártás", "termék" kifejezésektől; nem kell itt világmegváltó találmányokra gondolni. A sikeres YE termékeket ti magatok tudjátok elkészíteni, csak egy kevés kézügyesség és főleg egy csöpp fantázia szükséges hozzá! A legtöbbje különösebb gyártóeszközöket sem igényel; bár az értékpapír-kibocsátásból befolyó alaptőke elég lesz kisebb eszközök megvásárlására, esetleg komolyabb berendezések alkalmi bérlésére is.)

Fontos, hogy vállalataitok kézzel fogható terméket, termékeket (is) produkáljanak, bár természetesen bármiféle szolgáltatással is foglalkozhattok. (A szolgáltatás persze kevésbé látványos. Egy pl. takarításra vagy kutyasétáltatásra szakosodó vállalkozás nem tudja a karácsonyi vásáron bemutatni tevékenységét...) Az együttes munka, a gazdálkodási- termelési folyamat közös nyomon követése, a döntések közös meghozatala, a feladatok közös megosztása és végrehajtása, a döntések eredményének közös értékelése adja majd meg azt a tapasztalatot, ami e program igazi célkitűzése. A termelést ki kell egészítse az üzletmenet nyomon követéséhez nélkülözhetetlen adminisztratív tevékenység; a Business Kit főleg ehhez ad segítséget.

A termékek bárhol és bárkinek eladhatóak, de az Információs Központ vásárok szervezésével segíti a vállalkozások üzleti sikerét. (Az idén elkezdett "hagyományok" szerint karácsony előtti és tavaszi vásáron kell versengenetek a díjakért; ezen kívül a Politechnikum nyílt napján és a népligeti Majálison lesz alkalmatok a vevőket meghódítani.) A vásárok egyben a vállalkozások megméretését is jelentik, ahol a legjobbak - a legjobb reklám, termék, legsikeresebb üzlet stb. - díjakat, jutalmakat is kapnak a Központtól vagy a támogató vállalatoktól.

A közös megmérettetés utolsó állomása a Nyilvános Vállalati Záróbeszámoló. Éves munkájukról a vállalatoknak összegzést, értékelést kell írniuk, valamint szóban is - egymás, nyilvános közönség - a részvényesek, tanácsadók, tanárok stb. és független zsűri előtt - be kell számolniuk tevékenységükről. Ez tulajdonképpen a tulajdonosok zárszámadó közgyűlését helyettesítő esemény. A beszámoló is összeköthető kiállítással, termékbemutatóval és természetesen értékeléssel és jutalmazással is. (Az év legjobb vállalatának jutalma idén az Oxfordban megrendezésre kerülő Európai Young Enterprise vállalati versenyen való részvétel lesz.)

A Beszámoló után a vállalatok befejezik tevékenységüket - értékesítik készleteiket majd felszámolják a vállalkozást; felosztják az eredményt, visszafizetik a befektetők pénzét és - remélhetőleg - osztalékot is fizetnek részvénytulajdonosaiknak.

A diákvállalkozásokat külső szakemberek, tanácsadók segítik, vállalatonként 2-3 fő. A felnőtteknek itt tényleg csak tanácsadói szerepük van, nem szabad, hogy ők irányítsák a vállalkozásokat. Ötletekkel és szakértelemmel segítik a csoportokat. Nekik kell megtanítaniuk titeket a helyes piaci magatartásra, az ügyfelekkel való viselkedésre, a nyomtatványok használatára stb. Ők vezetnek be benneteket a vállalkozás rejtelmeibe, megosztva veletek saját, gyakorlatban megszerzett vezetési, termelési, marketing, értékesítési, könyvviteli ismereteiket, tapasztalataikat. Remélhetőleg sikerül néhány, az előző évben már sok tapasztalatot szerzett harmadikost megnyernetek magatok mellé, alkalmi vagy folyamatos ötlet- és tanácsadásra.

A vállalatban végzett munka, a tanácsadókkal való találkozás időt - pl. vásárra készülve sok - sok időt - igényel. Ezért az órakeretből heti egy órát biztosítunk a diákvállalatok munkájára. Ennek felhasználása azonban a vállalatok és tanácsadóik közös döntése. Fontos, hogy minden héten legalább egyszer találkozzatok egymással és tanácsadóitokkal, lehetőleg azonos időpontban és azonos helyen - ennyi idő mindenképpen szükséges a termelésre, adminisztrációra, döntések meghozatalára - bár szinte biztos, hogy a termékek előállítására és eladására ezen kívül is kell időt fordítanotok.

Egy ilyen, minden ízében a résztvevők önkéntes tevékenységére épülő modellt roppant nehéz számonkérni, beilleszteni a Politechnikum vizsgarendjébe. Valamilyen formában erre mégis szükség van. Minden politechnikusnak kötelező valamelyik vállalatban a részvétel - bár a vállalat, a partnerek és az elvégzett konkrét tevékenység választható. Nem a vállalati gyűléseken való jelenlétet kell számonkérnünk - ezt tegye meg a csoport, az igazgató, a személyzetis (aki természetesen nyilvántartást is vezet a jelenlétről, sőt, a tanácsadók jelenlétéről is) - hanem a vállalat munkájában való részvételt kell valamilyen módon figyelembe vennünk.

Európa-szerte a fiatalok megszerzett ismereteikből vizsgát is tehetnek. Ez az írásbeli vizsga nem tanult ismereteket kér számon, hanem valójában azt méri, részt vettetek-e, kellő gyakorlati tapasztalatot szereztetek-e a vállalkozásotok munkájában. A vizsga letételét tanúsító oklevél is ezt - és csak ezt - igazolja. Egy ehhez hasonló vizsgadolgozatot kell a Politechnikum diákjainak is a harmadik beszámolóidőszakban megírniuk. (Angol nyelvet haladó fokon tanuló diákjaink remélhetőleg az eredeti angol vizsgát is leteszik.) Másrészt a vállalat diákjainak is értékelniük kell egymást, saját munkájukat. A vizsga és ezen értékelés ismeretében kerül a leckekönybe az éves munkáról szóló értékelés.

Kedves felnőtt olvasóink!

A program sikerének kulcsa az üzleti tapasztalattal rendelkező jó tanácsadókban rejlik. Keressük azokat a vállalkozó szellemű felnőtteket - szülőket, ismerősöket -, akik a következő tanévben szívesen áldoznának egy-két-három hetente 1-2 órát drága idejükből a politechnikumi ifjakkal való foglalkozásra, programunkban való közreműködésre.

Pertl Gábor

Az első *Young Enterprise* - év a Közgazdasági Politechnikumban

1991 tavaszán az akkor még csak éppen körvonalazódó Politechnikum közgazdász-tanárai az angol Know How Found támogatásával angliai tanulmányúton vettek részt. Itt találkoztak először a Young Enterprise programjával, a programot irányító Young Enterprise National Office mun-katársaival és a programban részt vevő angol diákokkal.

A programot "meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt"; azonnal tudtuk, hogy a Young Enterprise modellje Magyarországon is alkalmazható, és tudtuk, hogy a Politechnikumban alkalmazni is fogjuk.

A Know How Found anyagi támogatásával láthattunk hozzá a program bevezetéséhez. Ebben a kezdetektől segítségünkre volt John Sankey, az angol YE szervezet megbízottja, aki kérdéseivel, tanácsaival és ötleteivel sok nehézségen átsegített minket. Az ő vezetésével jártunk végig 1992 tavaszán Angliában számos YE rendezvényt és dolgoztuk fel az angol anyagokat.

Az angliai tapasztalatok feldolgozásával vettek az előkészületek új lendületet. Lefordítottuk az összes - diákoknak, tanácsadóknak vagy tanároknak szóló - tájékoztatót és megkezdődött a résztvevő diákok adminisztratív munkáját segítő Business Kit nyomtatványainak feldolgozása is. Elsős diákjaink a tanév utolsó negyedében megismerkedhettek leendő "tantárgyuk", a Young Enterprise program körvonalaival; ugyanakkor megkezdtük a leendő tanácsadók toborzását és felkészítését is. (Tanácsadóknak főként személyes ismerőseinket ill. diákjaink szüleit tudtuk megnyerni; sajnos csak kevéssé tudtunk támaszkodni az iskolánkat támogató cégekre és e cégek szakembereire.)

Szeptemberre elkészültek a diákoknak szóló útmutatók - a program írott "tananyagai"- és az adaptált, magyar számviteli szokásokhoz és eljárásokhoz igazított "Business Kit", gazdasági kellékcsomag nyomtatványai. (Mellesleg elkészült a magyar YE logo, és megmaradt a program eredeti neve.) Innentől főleg a diákokon volt a sor.

Nyolc YE vállalat alakult - a diákok szabadon választották társaikat, egymást -, és mind a nyolc vállalat azonnal munkához látott.

(Sajnos a tanácsadók már a program kezdetekor sem kényeztették el vállalataikat. Sokukkal csak több hét után tudtak diákjaink találkozni; és sokan voltak, akik ígéreteik ellenére a Young Enterprise év végéig sem kerültek elő, hogy legalább utólag elnézést kérjenek a cserben hagyott gyerekektől és a programot szervezőktől. Mindannyian tudtuk, hogy az önkéntes, társadalmi munkát végző tanácsadók megszerzése és megtartása a program egyik legnehezebb eleme; ám azt is tudtuk és tudjuk, hogy "a program sikerének kulcsa a jó tanácsadó." Végül is a szeptemberi 24 tanácsadóból jó, ha kilenc maradt az év végére. Kár.)

Vállalataink tevékenysége:

Adekvát:	pólórajzolás, egyedi igények szerint; díszcsomagolók készítése
Altermix:	tollakkal való kereskedés; Saját termékek: agyag- és gyurmaékszerek - kitűzők, fülbevalók, láncok; géz-sálak; kerámia csengők, bögrék, tálak; húsvéti tojás; ballagótarisznyák.
FGH:	kabalafigurák, fülbevalók.
Lap-Pack:	fonott tollak, fonott karkötők - és a LAP-PACK Dosszié
PB Rt.:	vágott üveg és rajzolt-festett porcelán termékek; könyvkereskedés
Poly-Com:	floppy-csomagolás és -kereskedelem; kabalafigurák; PC01K kaputelefon (prototípus)
Q-aRT:	télapók, kabalafigurák, ujj-bábok; irattartó dobozok
$TEX-$:	névjegykártya-készítés, buli-szervezés.

A Young Enterprise év fő "állomásai", központi programjai a következők voltak:

1992. november 27-én rendeztük meg a Politechnikumban az **Első Magyarországi Young Enterprise Vásárt.** A vállalatok - szinte kivétel nélkül - mindent megtettek a sikerért; ötletes reklámhadjáratok, szép kiállítás, ügyes termékek várták a szép számú érdeklődősereget. A vásár díjait a Lap-Pack és a PB nyerték.

1992. december 12-én, iskolánk **nyílt napj**án a vállalatok árusíthatták termékeiket az iskolában. A többszáz érdeklődőnek köszönhetően a jelenlévők nagy forgalmat, jó üzletet könyvelhettek el.

1993. március 20. Tavaszi vásár, Kálvin tér. A vállalatok a téli álom után felébredtek, a megjelenő öt cég elismerésre méltó teljesítményt nyújtott. Az időjárás szeszélyes, az üzlet pang. A vásár fődíja az Altermixé.

1993. március 31. Diákjaink megírják a **Young Enterprise nemzetközi vizsgá**ját - tizenegyen angol nyelven, a többiek magyarul. A vizsgát az oxfordi központ javíttatja és hitelesíti. Lapzártakor csak remélni tudjuk, hogy a többség megkapja a vizsga sikerességét tanusító oklevelet.

1993. április 22-25. A pontverseny élén álló Altermix négy lánya részt vesz **Svédország**ban az ottani országos vásáron.

1993. május 1. A **Népligeti Majális**on ismét alkalom nyílik az árusításra. Kár, hogy e lehetőséggel csak három cég élt, vélhetően többnek maradtak eladatlan készletei.

1993. május 12. Nyilvános záróbeszámoló. Az előzetesen leadott éves írásbeli jelentést kiállítással és nyilvános szóbeli értékeléssel és élménybeszámolóval egészítik ki a vállalatok. Bár az egész diákságon érzékelhető volt a fáradtság, a tanévvége hangulata, az érdeklődők tömege végül is nem csalódott.

A program elérte célját: diákjaink szert tettek némi üzleti tapasztalatra, megkóstolták a gazdasági siker és kudarc ízét. Többen szívesen vennének részt a programban jövőre is, erre azonban szabályaink nem adnak lehetőséget. Az idősebb diákok azonban remélhetően átadják ötleteiket, tapasztalataikat, tanácsaikat az új diákvállalkozóknak, szerencsés esetben egy második "félprofi" tanácsadói hálózat részévé válnak.

A jövőben kiküszöbölendő hibák:

* Javítanunk kell a tanácsadói hálózat működését; ennek érdekében a Politechnikum tanárait is jobban bevonjuk a YE vállalatok tevékenységének segítésébe, ellenőrzésébe. Törekednünk kell arra, hogy a tanácsadók megértsék feladatukat és érezzék felelősségüket.
* Le kell egyszerűsíteni.a kellékcsomagot és nyomtatványait.
* Erősíteni kell a vállalatok adminisztratív fegyelmét; a hiányos, hanyag nyilvántartást végzőkkel szemben szankciókat is alkalmazni lehet. Ki kell kényszeríteni a határidők pontos betartását.

A folytatás

A következő tanévtől a programnak hazai követői is lesznek. Három középiskola - az AKG, a csepeli közgazdasági, a rákospalotai kereskedelmi szakközépiskola - valamint a budai Káldor Kollégium kapcsolódik be a programba szeptembertől. A Young Enterprise több iskolát átölelő működése önálló Young Enterprise szervezetet igényel; az új, mostmár magyarországi YE Információs Központ továbbra is a Politechnikumban fog működni. Az 1994/95. tanévben remélhetően újabb követői is lesznek mozgalmunknak. Törekednünk kell az eredeti anyagok külsejének, az európai formáknak a megőrzésére.

Szeretnénk hivatalos tagjaivá válni a Young Enterprise Europe szervezetének; ha a program Szlovákiában is meghonosodik, létrejöhet ennek közép-európai szekciója. Mindez lehetőséget teremthet új kapcsolatok és tapasztalatok szerzésére.

Az ötödévesek befejezték politechnikumi pályafutásukat. Búcsúzásképpen néhányan közülük átgondolták, értékelték és le is írták az egy év legfontosabb benyomásait, tapasztalatait és az utókornak (az itt maradóknak) szánt tanácsaikat:

A tanítási időszak végére egész kellemesen éreztem magam, több diákot is sikerült megismernem. A jövőtök szempontjából egy nagyon fontos tanácsom van: sohase lazítsatok, megfeszített tanulás mellett (napi hat óra) meglátjátok, mindent el fogtok érni. A tanulás nagyon fontos, és az életetek sorsa itt dől el! A szórakozás mindig a tanulás után álljon a fontossági sorrendben!
Tehát a jövő a TANULÁS! Ez a kitaposott ösvény, ezen kell járnotok.

- x -

Nagyon jó volt itt lenni egy évig. Tanulságos volt látni, hogy milyen hatása van a demokráciának.

Móni

Igazán fontos lenne, hogy ez az iskolarendszer megmaradjon olyannak, mint amilyen most. Úgy érzem, hogy a demokráciának köszönhetően nagyon jó az általános közérzet. Igazából mindenhol szakítani kellene a régi, elavult módszerekkel. A demokrácia viszont csak akkor működőképes, ha a polgárok képesek vele élni.

Gábor

Nagyszerűen éreztük magunkat egymás között, a tanárokkal, majd kicsit megkésve a diákokkal is. Az iskolai programok jók voltak, szerettünk bennük részt venni, és köszönjük, hogy mindig gondolt az iskola miránk is.
A demokráciával kapcsolatban csatlakozunk az előttünk szólókhoz.
Sziasztok!

Iványi Szilvia, Magyar Emese

Alapjában véve jól éreztem magam ebben az iskolában, bár a többi osztállyal nem sikerült jó kapcsolatot teremtenünk. Az viszont nem tetszett, hogy a kicsik szabadabbak, mint mi.

Holbok Erzsébet

Elégedett vagyok: az iskola - amiben tudott - segített és mindent megtett a folyamatosság érdekében. Azonban az iskola rendszerét nem tudom megérteni az alsóbb évfolyamokat illetően. Túlzottnak tartom a demokráciát a diákok részére. Nem tartom érettnek őket ehhez a rendszerhez. Kapcsolatunk velük sokáig elmaradt, de én úgy érzem, hogy a végére ez is jóra fordult.

Mányi Gergő

Nagyon jól éreztem magam. Kár, hogy ilyen hamar eltelt ez az év. Jobban szerettem ebbe az osztályba járni, mint a középiskolás osztályba. Egyedül az iskola furcsa "házirendje" nem tetszett. Kár, hogy a kicsikkel nem alakult ki jobb kapcsolat.

Lencsés Rita

Én - és szerintem még sokan mások - jól éreztem magam ebben a suliban. ez egy olyan iskola, ahol szerintem jobbak a körülmények, mint egy átlagos középiskolában. Csak szerintem az alsóbb évfolyamosok nem tudják kiverni a fejükből azt, hogy a demokrácia egyenlő a nemtörődömséggel. Jobban megbecsülhetnék ezt az iskolát, sokkal jobb lehetne minden, bár ez így is fantasztikus.

Csomor Zoltán

Nem tudom, tudjátok-e,...?

A minap a Városháza Dísztermében az Ars Classica Kamarazenekar bemutatkozó hangversenyét hallgattuk meg.
A plakátokat ti is láttátok, így nem részletezem a műsort. A zenekar veletek egyidős, fiatal tagjai feledhetetlen élményt nyújtó koncerttel lepték meg közönségüket. No, nem azért, mert nem lehet jobban, precízebben, szebben, tökéletesebben megszólaltatni Vivaldit vagy Mozartot. Biztos lehet... De ezek a fiatalok bájos zeneszeretetükkel, lelkesedésükkel, odaadásukkal, figyelmükkel valami olyan pluszt nyújtottak, amit csak az tud átérezni, aki ott volt.
Nem tudom, tudjátok-e, hogy a zenekar egyik csellósa Fülesi Dalma, a Politechnikumból, azaz innen, közületek...?

Tibor

MEA CULPA

A legutóbbi Poligráfban egy hivatalos közlemény kapcsán kollégám és angoltanárom - Fancsovits Rita - neve tévesen jelent meg.
A hibáért nem a szerkesztő és nem is a technika ördöge a felelős.

Elnézést,
I'm sorry

Szabó László

EMLÉKEZTETŐ AZ ISKOLATANÁCS 1993. MÁJUS 11-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak: KáOsz: Gyönyör Éva
Ügyosztály: Horváth Éva
MP: Klein Anikó
W: Aleva Márta
JP: Farkas Antalné, Gerlits András
FH: Adorján Miklós, Kunné Deák Etelka
Fehér Márta, Horn Gábor, Csürke Ibolya
Meghívottként: Bágyi László
Levezető elnök: Klein Anikó

1. Az Iskolabírósági tájékoztatta az IT-t. Elmondta, hogy céljuk a jobb, gyorsabb, korszerűbb működés. Reformokat nem kívánnak bevezetni, csupán néhány ponton alakítják át a Bíróság működését. Fő törekvésük az, hogy az IB pedagógiai fórummá váljon. A hiányzásokból, késésekből adódó igazolatlan órák kezelése okozza a Bíróság számára a legtöbb problémát. Az IB felkérte az IT-t, hogy a jövő tanévben a jelenléti ívek vezetésének reformját eszközölje ki a Huhogásnak.

2. A tanárképviselők tájékoztatták az IT-t arról, hogy a jövő évi fakultáció ügyében a Huhogás május 21-ig dönt.

3. A III. negyed tanulmányi tapasztalatairól
A KN osztály részéről konkrét kifogások merültek fel a matematika vizsgaeredmények és a korrepetálások elmaradása miatt. Szó esett általában a tanórák rossz fegyelmi állapotáról is.

4. Az IT határozott arról, hogy az évzárón jutalmazza a Politechnikum Legjobb Diákját és Legjobb Osztályát. A feltételek kidolgozásával Adorján Miklós és Fehér Márta bízatott meg.

A tanév utolsó IT ülése: 1993. június 8. kedd 16.30 (A/22)
Tervezett napirend:
- A testkultúra órák szervezeti kérdései
- Vizsgarendszer, kisérettségi
- A jövő év tervei
- Építkezés, felújítás a nyár folyamán
- A Legjobb Diák és a Legjobb Osztály díj

Fehér Márta

(NEM) UTOLJÁRA A KISÉRETTSÉGIRŐL

Szerdán, június 2-án - tehát pár nappal a tanév befejezése előtt - az Igazlátó Napra beérkezett kérdések alapján Fórum szólt a kisérettségiről, hiszen a jelölteket láthatólag nagyon nyomasztja az odáig való eljutás, ill. maga a megmérettetés. A jelenlévő másodikosok számos kérése, javaslata közül a Fórumot vezető Puskás Aurél a következőket terjesztette a csütörtöki Huhogás elé:

1. Kisérettségire bocsátható az a tanuló, akinek legfeljebb
   a/ egy
   b/ kettő teljesítetlen vizsgája van.
   (Ezzel a vizsgateljesítéstől végleg eltekintünk.)

2. A június végéig nem teljesített vizsgákból kettőt augusztus végén, egyszeri alkalommal a tanuló pótolhat; ezzel lehetősége adódik a kisérettségi pótvizsgájának eredményes letételére, és a 3. évfolyamba lépni. Ez esetben a diák számára a naptári évben csak egy alkalommal, pótvizsgaidőszakban adatik lehetőség kisérettségizni.

(Egymást kizáró javaslatok.)

A Huhogáson részt vett három MP-s diák is (Bratina Steve, Leszák Melinda, Pintye István), a másfél órás vita során ők is igyekeztek érvekkel alátámasztani a javaslatot, mely mellett az szól, hogy még egy esélyt adhatna azoknak, akiknek több vizsgájuk hiányzik még, nem lenne "végzetesen" nagy a tét: a folytathatóság. Ám - hangzottak az ellenérvek - túl késő van a változtatáshoz, váratlan döntéshelyzetbe került a tantestület, a visszalépés ronthatná a következő évfolyamok munkamoráljét, többen akkor eleve csak az augusztusi pótvizsgára készülnének, s nyáron nincs tanári segítség, korrepetálás (ld. 2. pont); augusztus végén, 16 évesen - ha netán mégsem sikerülne - sokkal nehezebb új iskolát vagy állást találni; nem beszélve arról a technikai akadályról, hogy az utolsó percig nem tervezhető pontosan a következő tanév (osztálylétszámok, tanárigény stb.).

A szavazás során a pedagógusközösség 14/8 arányban 2 tartózkodás mellett úgy döntött, hogy **most nem kíván változtatni a kisérettségi feltételrendszerén.**

A pedagógusközösség nevében: **Gallai Zsófi**

SPORT

A LABDARÚGÓ HÁZIBAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

Csapatok:	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólkülönbség	Pont	Legjobb lövő
1. Aranylábú Gyerekek	4	1	-	27:2	9	Zelenák Roland (20)
2. Idősek Otthona F.C.	3	2	-	20:5	8	Kékesi Szabolcs (15)
3. Történő Tanerők	3	1	1	11:14	7	Basa Attila (4)
4. Red Devils	2	-	3	5:15	4	Rényi Zsolt (2)
5. FC Trnuske Fure	1	-	4	5:7	2	Veres Gábor (2)
6. Snickers	-	-	5	1:26	-	-

GÓLLÖVŐ LISTA:

1. Zelenák Roland 20 gól
2. Kékesi Szabolcs 15 gól
3. Csörgöl Ákos 4 gól
   Basa Attila 4 gól
4. Bágyi László 3 gól
   Ignát Valentin 3 gól
5. Rényi Zsolt 2 gól
   Somosy Béla 2 gól
   Veres Gábor (JP) 2 gól
   Mányi Gergő 2 gól
   Szabó László 2 gól
6. Farkas Zsolt 1 gól
   Szabó Balogh P. 1 gól
   Molnár András 1 gól
   Aubel Levente 1 gól
   Schneider Péter 1 gól

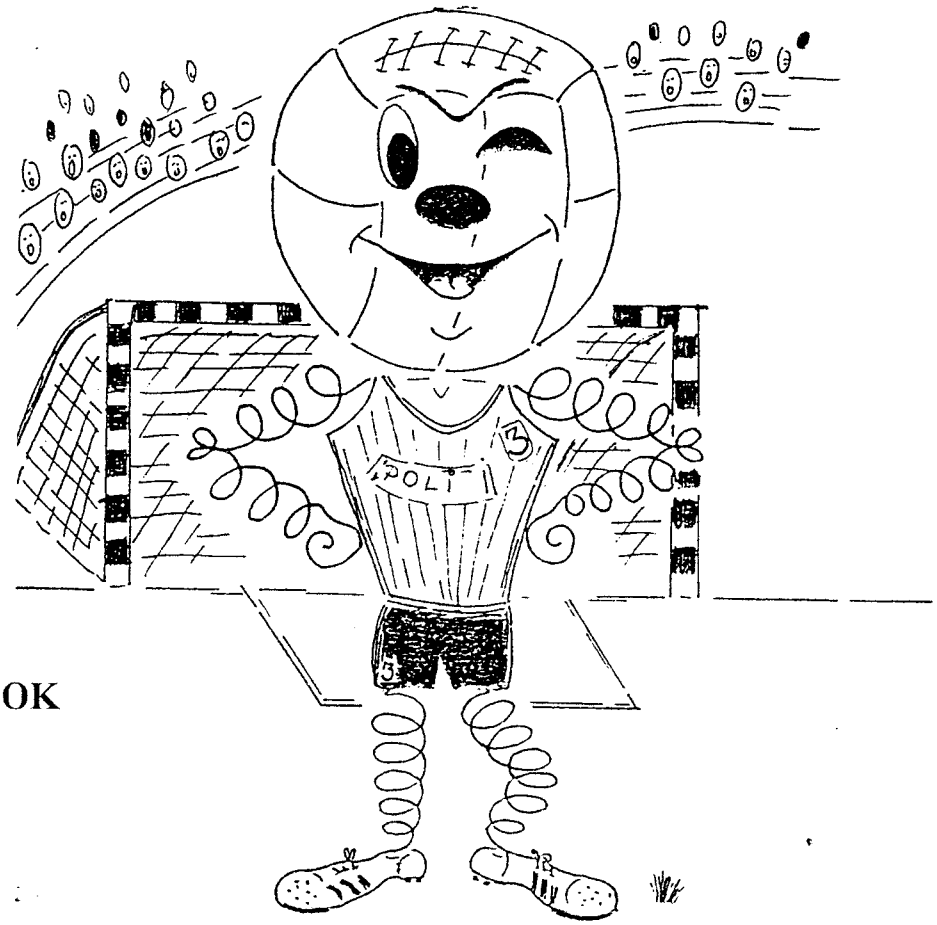

LEGJOBB JÁTÉKOSOK

a játékosok pontozása alapján

1. Zelenák Roland 7,8
2. Bágyi László 7,75
3. Kékesi Szabolcs 7,4

A LEGJOBB RÖPLABDA-JÁTÉKOSOK

a játékosok pontozása alapján

Fiúk: Csomor Zoltán 10 szavazat
Majer Tibor 5 szavazat
Klein Tibor 3 szavazat
Simon Bálint 2 szavazat
Basa Attila 2 szavazat
Szabó László 2 szavazat
Mányi Gergő 1 szavazat
Molnár Lajos 1 szavazat

Lányok: Fehér Anikó 12 szavazat
Lencsés Rita 3 szavazat
Demmer Judit 3 szavazat
Harsányi Rita 3 szavazat
Benkő Tekla 1 szavazat
Cser Orsi 1 szavazat
Jakab Judit 1 szavazat

Gratulálunk!

a testnevelők

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Pintér István ügye

Pintér István ügyosztályos tanuló fellebezést nyújtott be az ügyében elsőfokon hozott ítélet ellen. Az Iskolabíróság fellebviteli testülete új eljárást folytatott le.

Az ügyet tárgyaló bírók: Dr. Nyíri Sándorné szülő
Váradi Péter diák
Veres Gábor tanár

Tényállás: István a harmadik negyedévi angol vizsgán beszélgetett, majd Fancsovits Rita tanárnő felszólítása ellenére nem ült a tanári asztalhoz. Amikor a tanárnő ezért kiküldte, többször végigsétált a padok tetején, és az ajtót bevágva távozott. István azelőtt is többször zavarta az órai munkát, onnan is rendszeresen ki kellett küldeni.

Tárgyalás: István a feljelentésben szereplő tényállást elismerte, de az elsőfokú ítéletet túl súlyosnak találta. Szerinte a fegyelemsértéseit nem egy egyszeri súlyos ítélettel kellene megtorolni, hanem az év során apró, esetenkénti büntetésekkel. Azt is sérelmezte, hogy az ítéletben kettős határidő szerepel, azaz a naptári év végéig elkövetett fegyelemsértései azonnali kizárást jelenthetnek. A diákbírói megbízás visszavonását nem sérelmezte.

Krausz Katalin osztályfőnök elmondta, hogy Istvánt egyfajta kettősség jellemzi, fegyelmezetlensége ellenére az okos belátásra is képes lehet.

Szabó László, az elsőfokon ítélkező Bíróság tagja szerint István nem ismeri az ítéletet, mert a kizárási lehetőség nem automatikus.

István édesanyja szerint az ítélet azért kifogásolható, mert ha a következő tanév során kizárási döntés születik, akkor évközben nem találnak befogadó iskolát.

Határozat: A Fellebviteli Bíróság az elsőfokú ítéletet a következőképpen módosította:

1. Az elsőfokon kimondott szigorú megrovás büntetés mellé időtartamot rendelt: 1993. december 31-ig érvényes. Ezen idő alatt a vádlott fegyelemsértés esetén csak a magasabb fokozatú ítéletet kaphatja: az iskolából való kizárást vagy felfüggesztett kizárást.
2. A Bíróság felkéri az osztályfőnököket, hogy kössenek Istvánnal szerződést, amelyben a változás érdekében tett vállalásait rögzítik. A szerződés teljesítését a Bíróság 1994 januárjában megvizsgálja, az osztályfőnökökkel, Istvánnal és a szülőkkel folytatandó beszélgetés keretében.

Ha a szerződés súlyos megsértésére derül fény, akkor a Bíróság azonnal, vagy a tanév végi határidővel eltanácsolja Istvánt az iskolából.

A szerződés időszaka lényegében próbaidő, ezalatt az István magatartására, enyhébb fegyelemsértéseire vonatkozó észrevételek az osztályfőnököknek továbbítandók.

3. Az iskolabírói megbízástól való eltiltást a Bíróság helybenhagyta.

Indoklás: A Politechnikum működését veszélyeztető órai rendzavarások súlyos, szaporodó vétségek. Megfékezésükhöz a Bíróság szigora is szükséges.

Az ítélet célja az, hogy Istvánnak lehetőséget adjon a változásra, de ennek hiányában elkerülhetetlen legyen a Politechnikumból való eltávolítása.

Budapest, 1993. május 25.

Veres Gábor

Török Lívia ügye

A bíróság tagjai: Borbélyné Nagy Éva
Kalina Yvette
Récsán Gábor

Védő: Török Józsefné

Tényállás: Török Lívia április 26-án és 27-én hiányzott az iskolából. Mint utólag kiderült, érvényes orvosi igazolással rendelkezett, de nem volt beteg. Lívia hiányzásáról édesanyja sem tudott, azt hitte, hogy lánya a két napot a Politechnikumban töltötte. Lívia május 28-án körülbelül két órát késett, ezt a Moszkva tér környéki áldatlan közúti helyzettel indokolta. Az osztályfőnökök a két napot és a két óra késést igazolatlan órának nyilvánították, így Lívia igazolatlan óráinak száma elérte a 26-ot, ami meghaladja a maximálisan hiányozható órák számát.

Az osztályfőnökök döntésük véleményezését kérték a Bíróságtól.

Határozat: A bíróság úgy döntött, hogy ezt az orvosi igazolást nem lehet elfogadni, hiszen Lívia nem volt beteg, így igazolatlan óráinak száma a Bíróság szerint is 26. Ugyanakkor, mivel Lívia igazolatlan óráinak jelentős részét késéssel szerezte, ezért nem kell automatikusan elhagynia az iskolát, hanem felfüggesztett kizárásra ítéltük. A kizárás életbe lép, ha Lívia bármilyen üggyel 1993. december 31-ig Bíróság elé kerül.

Budapest, 1993. május 26.

az iskolabírók nevében: **Kalina Yvette**

Az Informatika-ügy

A Borbélyné Nagy Éva, Récsán Gábor és Bágyi László alkotta Bíróság 1993. május 12-én tárgyalta a Lakos Dániel, Molnár Csaba és Sándor Dániel által aláírt, és közösen beterjesztett "Bírósági megkeresést", melyben az Informatika munkacsoport I. évfolyamos 3. negyedévi vizsgáztatási eljárását nehezményezték. A Bírósághoz benyújtott dokumentum teljes egészében olvasható a Poligráf előző (II. évf. 11.) számában, így annak ismertetésétől eltekintek.

A **tárgyalás** elsősorban tisztázó jellegű volt. A beadvány panaszpontjait konkretizáltuk és értelmeztük. További - a beadványban nem szereplő - problémák is előkerültek. A Bíróság a feleket meghallgatta, majd tanácskozásra visszavonult.

Innen azonban már **határozatot** hozva tért vissza. Ebben leszögezte: a tárgyaláson lényeges dolgok kerültek napfényre, számos fontos probléma megoldásra vár. A Bíróság azonban nem magát érzi elsősorban illetékesnek a konfliktusok feloldásában, sokkal inkább a munkacsoport és a beadvány szerzői, valamint a tantárgyfelelősök közötti megbeszélésekben látja a megoldás kulcsát. Magának legfel-

jebb katalizátorszerepet szánhat. Ennek értelmében kötelezi a feleket (felelősként Kalina Yvettet és Lakos Dánielt), hogy 8 napon belül üljenek le megbeszélni a problémákat, valamint 14 napon belül tegyenek pontot az ügy végére, azaz jöjjön létre kompromisszumos megoldás.
Amennyiben a megbeszélések során marad nyitott kérdés, s ebben a Bíróság döntése szükségesnek látszik, akkor az ügyet újra vizsgáljuk. A megbeszélésekről összefoglalót kérünk Kalina Yvette, valamint a három beadványszerző aláírásával.
A megbeszélések levezetésére ajánlottuk Boros Andrást, a felkérést azonban a felekre bíztuk - ha jónak találják ezt a módot.
A határozatot a felek elfogadták.

Budapest, 1993. május 15.

az Iskolabíróság nevében: **Bágyi László**

Megállapodás

1. Az Informatika Munkacsoport a feljelentést benyújtó diákokkal egyetértésben a következő kérdésekkel fordul a Huhogáshoz:

- Lehet-e olyan "házidolgozatot" íratni, ami a vizsga részét képezi, tehát akár pozitívan, akár negatívan beszámít a vizsgajegybe?
- Ha lehet, akkor a részeredményeket tegyék világosan láthatóvá!
- Jelenjenek meg az év elején kiadott követelményrendszerben a "házidolgozatok" témái és beadási határidői!
- Lehet-e olyan "házidolgozatot" íratni, ami csak pozítívan, bónuszként számít be a vizsgajegybe, ugyanakkor megírása kötelező (ez annyit jelent, hogy amíg a diák nem ad be egy elfogadható szintű "házidolgozatot", addig a meglévő vizsgaeredménye nem érvényes)?
- A vizsga időpontját előrehozhatja-e a diák a munkacsoporttal egyeztetett időpontra?

2. Az Informatika Munkacsoport vállalja, hogy ha a megszokottól eltérő (egyéni, írásbeli) vizsgáztatási formát alkalmaz, akkor a vizsgát megelőző negyedév elején kikéri erről a tantárgyfelelősök véleményét.

3. Az Informatika Munkacsoport vállalja, hogy ha objektív akadályokba (órarendi problémák) nem ütközik, mindent megtesz azért, hogy a diákok ismereteiknek megfelelő csoportokban tanulhassanak.

(A Huhogás május 27-én megtárgyalta a fenti Megállapodást, és hosszas vita után az 1. pont első és negyedik bekezdésében feltett kérdésekre /több mint kétharmados többséggel/ NEMmel válaszolt.)

***

A megbeszélések lezajlottak, s minden bizonnyal eredményeseknek tekinthetők, hiszen létrejött egy Megállapodás, melyet a Bíróság megkapott. Ezzel az ügyet lezártnak tekintjük. Reméljük azonban, hogy sem a diákság, sem a tanári oldal nem tekinti befejezettnek - ha nem is ezt az ügyet, hanem a megbeszéléseket általában -, tudniillik sokkal jobb megegyezni dolgokban, mint a Bíróságra hárítani a nézetek közötti döntés felelősségét.

Budapest, 1993. május 31.

Üdvözlettel: **Bágyi László**

Demmer Judit, Lombosi Judith és Pintye István ügye

Bírók: Rényi Attiláné szülő
Harsányi Rita (JP) diák
Szabó László tanár

Tárgy: 15 órát meghaladó igazolatlan mulasztás.
A Bíróság a három tanuló ügyét együtt tárgyalta.
Tényállás: Lombosi Judith 19, Pintye István 16, Demmer Judit 15 igazolatlan órája miatt az osztályfőnök automatikus feljelentést tett. A tárgyalás napjáig Lombosi Judith és Pintye István még 1 ill. 3 órát mulasztott igazolatlanul.
Tárgyalás: A tanulók elmondták, hogy igazolatlan hiányzásaik reggeli késésekből, a jelenléti ív aláírásának elmulasztásából, testnevelés órákról való távolmaradásból és a vizsgákon történő nem megjelenésből adódtak.
Molnár Lajos osztályfőnök az érintettek szüleit az ötödik igazolatlan mulasztást követően - ha nem is rögtön, de még elfogadható, nem túl késői időben - értesítette, a tanulókat szóban figyelmeztette.
Az osztályfőnök Lombosi Judith és Pintye István helyzetét azért is súlyosnak ítélte meg, mert már a tavalyi évben is 20 ill. 18 órát mulasztottak, bár akkor még nem kellett Bíróság elé állniuk. Viszont idén sem tudtak - a figyelmeztetések ellenére sem - igazolatlan hiányzásaiknak gátat szabni.
Az érintettek meghallgatásából kiderült, hogy a nagyszámú mulasztás többnyire hanyagságuknak, fegyelmezetlenségüknek tudható be, és ezt az érintettek el is ismerték.
Határozat:
1. A Bíróság mindhárom tanulót iskolabírósági figyelmeztetésben részesíti.
2. A Bíróság kötelezi az osztályfőnököket arra, hogy amennyiben Lombosi Judit és Pintye István a jövő tanév kezdetétől 10-et meghaladó igazolatlan órát gyűjt össze, automatikusan tegyék meg feljelentésüket a Bíróságnak.
Ha a két nevezett tanuló az igazolatlan mulasztások a fentiekben meghatározott mennyiségét már 1993. december 31-ig eléri, a Bíróság ügyüket újra tárgyalva - a fenti korlátozás felrúgása miatt - döntésében súlyosabb ítéletet hozhat.
Ha később kell Bíróság elé állniuk, úgy mértéktartó, kevésbé fegyelmezetlen hozzáállásukat enyhítő körülményként fogja kezelni.
Indoklás: A Bíróság Lombosi Judith és Pintye István esetét súlyosnak, de még orvosolhatónak látta. Mivel úgy látszik, hogy a két tanuló a maga erejéből nem tud igazolatlan órák összegyűjtése nélkül iskolai kötelezettségeinek eleget tenni, ezzel magukat és tanulmányaikat veszélyeztetik, így a Bíróság indokoltnak látta a fenti szigorúbb, korlátozó határozat meghozatalát.

Pest, 1993. június 3.

Szabó László iskolabíró

Az ítéletek ellen 15 napon belül fellebbezés nyújtható be.

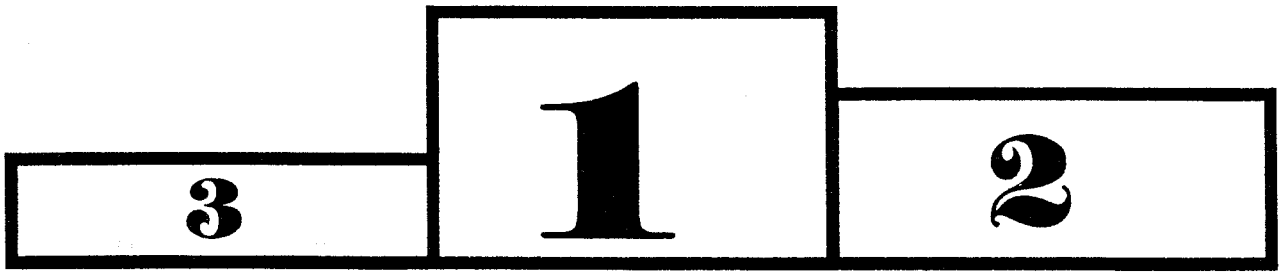

Legsportosabb ip.:		
Fehér Tamás /7/	Szabó László /63/	Molnár Lajos /27/
Legstréberebb ip.:		
Patkó György /14/	Debreceni Klára /44/	Badics Krisztina /18/
Legszebb szemű ip.:		
Rasztik Péter /8/	Adorján Miklós /11/	Harsányi Rita /9/
Legszexisebb ip.:		
Pertl Gábor /6/	Váczi Diana /21/	Gerlits András /17/
Legtöbbet tartozkódik a Poliban:		
Jakab Judit /9/	Csoncsi /47/	E.Földi Giliszta /18/
Legtrehányabb ip.:		
Veres Gábor[JP] /11/	Szokolai József /16/	Gerlits András /15/
Legviccesebb ip.:		
Tibor /10/	Fuchs Péter /18/	Récsán Gábor /15/
Legjobb ip.:		
Debreceni Klára /5/	Horn Gábor /7/	Hann Péter /6/
Nagy Ákos /5/		Tibor /6/

Külön-LEG-s emberek

Idézetek a nyertesek dicshímnuszaiból

Repül a röplabda, ki tudja merre s hová,
Egy, ami biztos, valakit eltalál (vagy nem).
Legsportosabb alkata mindenkit lenyűgöz,
Teljesítménye ingadozÓ..... Pedig:
Lehet ő szerény, lehet ő jámbor,
Egy néven ismerjük őt: **Szabó László**.

Minden reggel tejet iszom,
Attól duzzad az én izmom.
Nem akármit emelgetek,
Melák néven emlegetnek.
Nagy Szabolcsnál nincs erősebb. Juhé!

Ha azt mondom "sarok", akkor az "közért",
Ha netán B.A.Z.+,
Akkor Borsod-Abaúj-Zemplén. (kék kereszt)
Káromkodni azt tud, s szája a legnagyobb,
Az iskolában bármerre jársz meghallod.
Furcsa egy stílust képvisel,
Káromkodni talán elfelejt.
Így hát azt mondom, **Rómeó**, javulj meg, kérlek,
Mert a télapó ismét virgácsot hoz néked.

Jön a LOGO merészen,
Kezében egy jelvény henyészel.
Vajon kié lesz a legpolisabb medál?
Ki ámulhat, mint a szamár?
Nyújta kezét előre merészen,
S **Nagy Ákos** mellére helyezi keményen.
Jól van fiam, dolgoztál keményen!
Aktívabbnál aktívabb voltál az évben.
Láthattunk színpadon, olvastuk lapodat,
s ráadásul többször hallhattuk hangodat.

Egyenes rohammal jöttem,
Vajon csörgött-e az órám?
Már megint tíz percet késtem,
Pedig kicsörgött az órám.
Ugyi ez nem lehet mégsem?
Hiszen kicsörgött az órám.
Már megint öt percet késtem,
Pedig sokat csörgött az órám.
Gyere bambuljunk hát együtt,
Mert bumbulni oly csodás.
Bálint, ó **Szabó Bálint**, ná ná ná ná.....

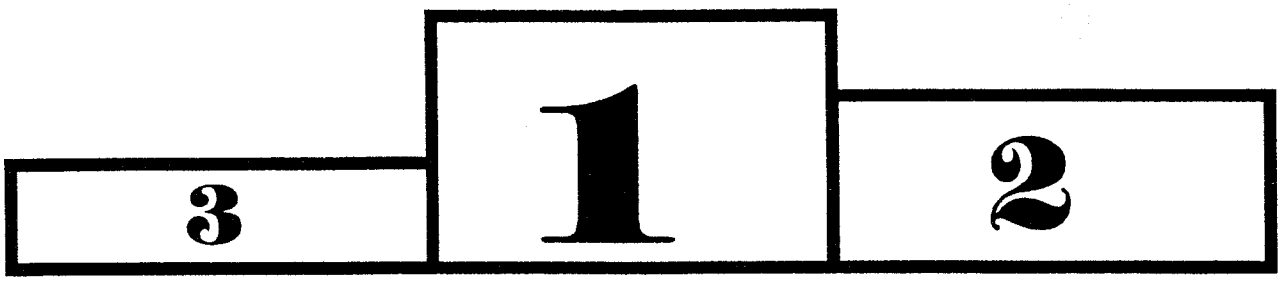

A LEGPARÁDÉ eredménye a Poliban

Legaktívabb ip.: Molnár Lajos (11)	Nagy Ákos /53/	E.Földi Giliszta /19/
Legbambább ip.: Rasztik Péter /11/	Szabó Bálint /56/	Kovács Mirkó /24/
Legelegánsabb ip.: Gallai Zsófia /10/	Pertl Gábor /14/	Demmer Judit /11/
Legelkésőbb ip.: Lakos Dániel /11/	Szabó Bálint /46/	Kovács Róbert /13/
Legerősebb ip.: Ehleiter Tamás /26/	Nagy Szabolcs /49/	Molnár Lajos /29/
Leghidegvérűbb ip.: Jakab Judit /6/	Horn Gábor /9/	Bilkei G.I. Balázs /7/ Veres Gábor /7/
Legjobb becenevet viselő ip.: Szmöre /8/ B.G.I. Joe /8/	E.Földi Giliszta /32/	Rómeó /11/
Legkáromkodósabb ip.: Aubel Levente /26/	Gerlits András /41/	Szokolai József /32/
Legkedvesebb ip.: Klein Anikó /8/	Diósi Alojzia /13/	Fehér Márta /10/
Leglustább ip.: Manuaba W. Attila /12/	Rényi Zsolt /16/	Szabó Bálint /15/
Legmegbízhatóbb.: Varga Adrienne /7/	Molnár Lajos /12/	Fehér Márta /9/
Legnagyobb étvágyú ip.: Nagy Szabolcs /16/	Fuchs Péter /36/	Csoncsi /29/
Legnagyobb szájú ip.: Nagy Ákos /12/	Gerlits András /14/	Aleva Márta /13/
Legpimaszabb ip.:9 Lombosi Judith /8/	Aleva Márta /28/	Gerlits András /27/
Legpolisabb ip.: Horn Gábor /19/	Nagy Ákos /23/	E.Földi Giliszta /21/

Mint a lajhár fenn a fán,
A leglustább is oly vidám,
Hasára mindig süt a nap.
Ha munkáról szó esik, a szeme is kiesik,
Ajajajaj, mit képzelsz te róla.
Segíteni elfelejt, **Rényi Zsolt** hát megfelelt,
De vajon meddig ?

Nem nem nem, nem nem nem,
Nem megyek én innen el,
Míg a Tetris játékban én új csúcsot nem érek el.
Akinek az gondot okoz,
hogy a Poliban vagyok,
Keresse meg **Csoncsi** havert,
Hogy ne okozzon gondot.

Ott sétál egy bomba nő.
Ruhája egy tarka gönc.
Diánál ma nincsen jobb,
Szexis nőt akarok !
Gyere baby járjunk táncot.
De csakis szexis táncot.
Gyere baby járjunk táncot.
A legszexisebb táncot.

Hugi vagyok csupán a sok közül,
Ki legstréberebbként a LEG-be bekerült
Ez nem volt nagyon szép tőletek,
Hisz legstréberebb senki se legyen.

Messze, messze egy távoli vidéken
Élnek a törpék nagy-nagy békességben.
Vezetőjük a Hor családból származó
Nagyszakállú Gabo,
Akit a törpék egyszerűen csak úgy hívnak:
Leghidegvérűbb becses **Horn Gábor**.
Békességnek nagy az ára,
A főnök nem mehetett iskolába.
Ám a főnök gondolt egyet,
Szerényen megkérdezte.
Ki a legjobb törpök törpje ?
Nagy a csönd és hallgatás
S egyszer csak egy kiáltás.
Te vagy a legjobb, ó nagyszakállú Horn Gábor !

Én vagyok a hát te ki vagy?
Éhesebb, mint bármely farkas.
Eszem duzzog, agyam forog,
Viccesebb, mint te is tudod.
Attól aztán megéhezem ?
Gyomrom korog, mert nem ettem,
Szmöre, kérlek, hagyd már abba,
Egyél-igyál a számlámra.

Legelegánsabb vajon ki lehetett ?
Mert tippjeim között fiú nem szerepelt.
De a divat megmondta nékem,
Pertl Gábor a legelegánsabb az évben.

Úgy szeretném meghálálni,
A szívemet úgy kitárni,
Hogy az egész iskola hallhassa
A lekedvesebb **Diósi Alojzia**.
Hisz olyan jó hozzánk.

Gilisztának lenni élvezet,
Túrhatod a földet, ahogy képzeled,
Döcögsz és nyögsz jó nagyokat,
A földet eszed, te ostoba!
Ismerek én is egy Gilisztát,
Németh Attila, ez itt nem vitás,
Beceneve a legjobb a sok közül,
E. Földi Giliszta ez nagyszerű.

Az a kék, az a kék, akinek a szeme szép,
Akinek a legszebb a szeme.
Hát az övé, hát az övé nagyon szép
A szeme is, a szeme is nagyon szép
Adorján, Adorján, hej te **Adorján Miki**!

Hopp a könyvem, hopp a tollam,
Ejnye megint otthon hagytam,
Ejnye megint otthon hagytam.
Hopp lemezem, hopp ígéretem,
Ejnye azt elfelejtettem,
Ejnye azt elfelejtettem.
Nem lesz így jó, úgy sem jó majd,
Legtrehányabb miért a **Jóska**?

Legpimaszabb a barátom
"Vak" is szegény, úgy látom.
Szemtelenség üldözi,
A betegség még kergeti.
A. Márta, gyorsan szaladj,
Nehogy te is "vak"si maradj.

Kevés az ötlet, kevés a szó,
Lefontosabb, hogy légy megbízható.
Hallod-e szavakat, kedves **Lala**,
Hisz a legmegbízhatóbb az te vagy, Lala.

Jimmy

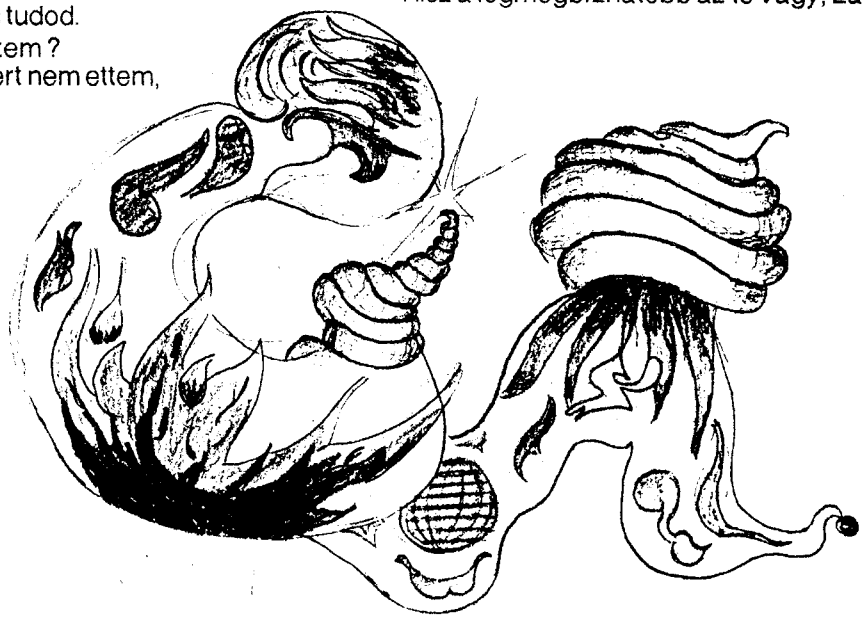

Gerő Anna - KN - rajza

Az Université de Neuchatel (Svájc) támogatásával létesült Svájci-Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány (SMVA) programját megvalósítva, a TUDOMÁNYOS ELŐKÉSZÍTŐ KÖZPONT

144 órás vállalkozóképző kurzust indít.

A kurzus sikeres elvégzése után a **résztvevők megkapják a NEUCHATELI EGYETEM vállalkozóképzőjének bizonyítványát.**

A **program** felépítése a **svájci vállalkozói szemlélet** korszerű hazai adaptálásával, **élvonalbeli szakemberek bevonásával** történt és az alábbi modulokból áll:

1. **VÁLLALKOZÁSOK VEZETÉSE (MANAGEMENT)**
2. **VÁLLALKOZÁSOK GAZDASÁGI KÖRNYEZETE**
3. **SZÁMVITEL**
4. **PÉNZÜGY**
5. **A GAZDASÁGI ÉLET JOGA**
6. **EMBERI ERŐFORRÁSOK**
7. **INFORMATIKA**

A résztvevők **kidolgozzák saját vállakozásuk üzleti tervét** és **cégjegyzésre** alkalmas formában **a társasági szerződésüket.**

Az **SMVA a kisvállalkozók svájci szakmai szervezetének segítségével közvetíti a legjobb üzleti ötleteket** az érdekelt partnerek között.

A tanfolyam díja: 22.500,-Ft. A teljes tankönyvgarnitúra önköltségi ára:1.500,-Ft. **A tanfolyami díjak a vállalkozásoknál költségként elszámolhatók.**

A SMVA és a Közgazdasági Politechnikum által közösen szervezett, szeptemberben induló tanfolyamra a Politechnikum titkárságán lehet jelentkezni Veréb Szilviánál:

Tel: 133-49-05

A jelentkezés határideje 1993. június 25.

MI A MAGYAR?

Másodéves tanítványaimnak tettem fel ezt a kérdést, persze egy percig sem gondolva, hogy erre az egyébként is megválaszolhatatlan kérdésre éppen tőlük kapom meg a feleletet. Én magam utálom is ennek firtatását.
Kíváncsi voltam azonban a Ti gondolataitokra. Nem árt tudni még, hogy 1939-ben Szekfű Gyula szerkesztésében megjelent egy kötet ezt a kérdést viselve címül. Ott híres, jelentékeny emberek vallottak kudarcot, amikor nagyon komolyan akarták megtalálni a választ. Talán azért, mert nincs is komoly válasz.
Néhány mondatot átnyújtok most a befutott írásokból. Ezek a szövegkörnyezetből önkényesen kiragadottak, parányit szerkesztettek. Megoldásom talán mégis bocsánatos, hiszen szavaitok értelmét nem forgattam ki.

Bágyi László

Hmm...

***

A magyar: bátor, védett, lusta, humoros.
Bátor. Mert bátor az, aki ellent mer mondani annak az ENSZ-határozatnak (talán inkább EKG-döntés volt - az összeállító megjegyzése), amely megtiltja a hús exportálását a közép-európai országokból. És egyébként is; aki meg meri enni a sertéspestises húst...
Védett. Mert néhány nagy ország bizalmát élvezi(?). És egyébként is; most vettünk egy csomó fegyvert.
Lusta. Mert miért dolgozzon éhbérért. És egyébként is; minek dolgozni, amikor megkapja a segélyt.
Humoros. Hiszen egy ilyen magyar kormányon csak röhögni lehet.

***

A magyarokról egy külföldinek többnyire a gulyásleves, a paprika, a bor, az evés és más hasonló jut az eszébe. A legtöbb külföldi ennyit tud rólunk, mert ez terjedt el, ez híres. Pedig én mint magyar nem tartom fontosnak vagy jellemzőnek magunkra ezt, sőt zavar, ha egyből ez jut rólunk valakinek az eszébe.

***

Egyfajta kultúra és mentalitás.

***

Magyar. "Egy nép, egy nemzet!" Mondták Kossuthék 1848-ban. Ezzel vitatkoznék.

***

A magyar csak van. Mint a többi nép. Van jó magyar és rossz magyar. A rossz több. Mindenkinek megvan a véleménye rólunk. (...) Mi mindig csak hátul vagyunk mindenben. (...) Önsajnálat, az van. De senki a kisujját sem mozdítja semmiért. Csak ülünk a "limonádéban". (...) Majd biztos lesz valami. Jó vagy rossz, nekem mindegy. Tényleg mindegy?

***

Az egész Trianonnal kezdődött (...)
(...) miért utálják sokan a kozmopolitákat?
Nekem mit jelent az, hogy magyar vagyok? Csak egy véletlen, amire nem érdemes különös hangsúlyt fektetni, vagy más?

***

Nemzet: öntudat. Fájó pontja a körülöttünk folyó dolgoknak - hol végződik az öntudat, és hol kezdődik a fajgyűlölet, az "idegenek" kirekesztése társadalmunkból, országunkból? (...) Hol van a határ? Hogyan lehetünk büszkék államunkra, otthonunkra anélkül, hogy mást megsértenénk ezzel az öntudatunkkal? (...)
Én mint otthonnélküli furcsán és csodálkozva nézem azokat az embereket, akikben ég a hazaszeretet és öntudat...

***

Objektíven: nép; a finnugor nyelvcsaládból ered; a Kárpát-medencében fekszik a magyar haza.
Szubjektíven: én is magyar vagyok; a családom, az őseim mind magyarok; a magyarok ugyanolyan emberek, mint a többi ember a Földön.

Halla Z. Gábor - KN - rajza

A mama levelei József Attilához

I.

Attila! Ne írj le mindent,
Csak aminek örülnek az emberek!
Te erős vagy, fiam,
Csuklódban megáll a penge,
A szívedben nem topognak vakok,
S ha Isten néha részeg is,
Hidd el, neked húzzák az angyalok.
Sokra viszed még, meglásd Attilám,
Villámok szeretője leszel,
Csak kíméld a hangod és néha
Térj meg magadhoz, ha mások elűznek.
Meghozták a szenet, képzeld,
Mint ezernyi leölt ló patája,
Úgy sötétlik a három mázsa
A pincében. Egész télen jó meleg lesz
(Gyere majd haza néha),
Kihúzzuk tán tavaszig.
Riasztó a csend, amit magad körül
Hordozol. Azt mondod,
Mindenki utál, utána mindenki szeret,
De meg senki sem ismerhet.
Nem is mer ismerni, de én
Mertelek és mégis semmit se kaptál tőlem,
Csak nyomort. "De az a jó
A nyomorban, hogy legalább álma van,"
Hát álmodj, fiacskám, álmodd meg magad,
Csak vonatokkal ne álmodj sose!

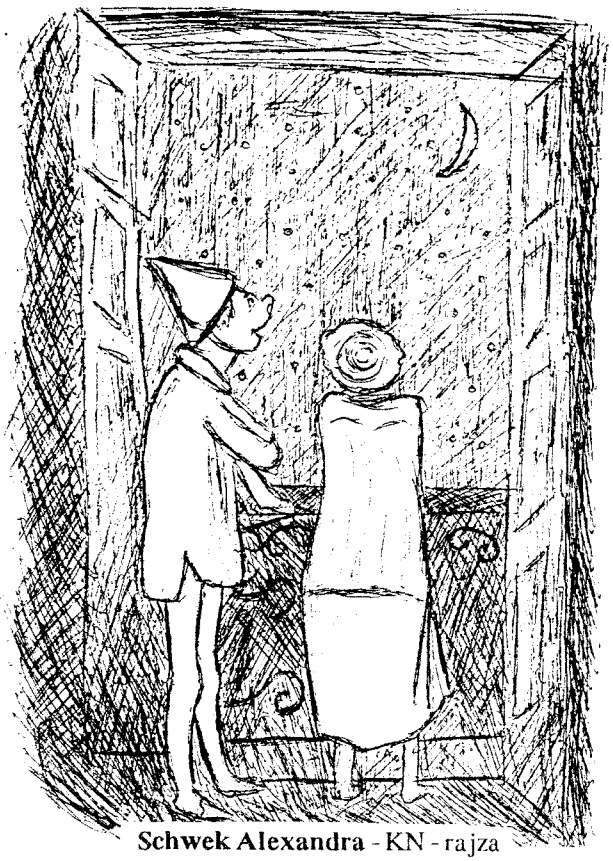

Schwek Alexandra - KN - rajza

II.

Nekem a Hold minden éjjel
Egyformán tetszik,
De nem hiszem, hogy laknák emberek.
Mert ha így lenne, te
Odaszülettél volna.
Az elvtársakkal vigyázz!
Jó emberek, de veszélyes velük.
Míg Öcsödön voltál,
Körtefának álmodtalak,
Gyümölcseid fele volt csak ép.
Emlékszem, mikor kirúgtad
Belőlem testedet, nagyon horzsoltál,
Csonttá apasztott a kín,
Fájtam életed.

Egysoros

Egy sor sör,
Egy sor nád,
Megin' sör,
Meginnád

RoGer versei

Az elsőévesek az utóbbi időben a Bibliával és különböző népek mitológiájával foglalkoznak. A következő oldalak így vagy úgy ehhez a tananyagrészhez kapcsolódnak:

TEREMTÉS

Kezdetben nem volt semmi. A Nagy Kosal az ürben fellelhető összes anyagok összegyúrásából keletkezett. Teste alkotórészei lettek később a földi elemek. Telt múlt az idő, és a Nagy Kosal nagyon unatkozott. Egy őrült pillanatában megalkotta a könyvet, hogy legyen mit olvasnia. De fény nélkül nem tudott olvasni. Megteremtette tehát a napot, a fényt, aminél tudott olvasni. Sok gondolkozás után rájött, hogy nagyon egyedül van. Megteremtette Leórát, akivel együtt élhetett, gondolkozhatott. Rájött, hogy a Napnak se lehet jó egyedül lenni, ezért megteremtette neki a Holdat. A Nap és a Hold gyermeke lett az Éjszaka. A Nagy Kosal és Leóra első gyermeke lett a Férfi, második a Nő. Mert a Nagy Kosal rájött, hogy nem jó egyedül lenni. Megtermtette nekik a földet, hogy legyen nekik min élni. A Nagy Kosal táplálta őket édes hemorésszel* és ízes kéniásszal**. Ekkor még az embereknek (így nevezte el Nagy Kosal és Leóra a Férfit és a Nőt) nagyon jó dolguk volt, hiszen kényeztették őket az Istenek rendesen. Leóra megtanította őket járni-kelni, enni-inni, mulatni, élvezni az életet. Nagy Kosal megtanította őket írni-olvasni, gondolkodni, zenélni, rajzolni. Csak azt felejtették el megtanítani az embereknek, hogy hogyan kell igazán szeretni egymást és isteneiket.

AZ ISTENEK MEGHARAGVÁSA AZ EMBEREKRE

Telt múlt az idő, és az emberek szaporodtak és sokasodtak. Nagyon elbízták magukat. Azt gondolták, hogy ők az egyedüli igazi teremtmények, még a Nagy Kosal és Leóra is csak nekik hódol. A Nagy Kosal rettentően megharagudott az emberekre. Óriási óceánokat teremtett, elárasztva a Földet sós vízzel, hogy ne tudjanak belőle inni. Egy pár ember imádkozott a Nagy Kosalhoz, bocsánatot kért tőle, ezek az emberek megmenekültek, mert a Nagy Kosal szárazföldet támasztott talpuk alatt. De ez még nem volt elég a Nagy Kosalnak. Állatokat teremtett, melyek benépesítették a vizeket és a szárazföldeket. Megtanította az embereket vadászni, halászni, fegyvereket készíteni, és megteremtette nekik a tüzet, hogy megpuhíthassák rajta az élelmet. Az emberek ezután fáradságos munkával szerezték meg mindennapi betevőjüket, nappalra meleget, éjszakára hideget teremtett a Nagy Kosal, és egyfolytában félniük kellett az embereknek a veszedelmes ragadozóktól. Nagy Kosal öregedéssel, halállal, betegségekkel is büntette az embereket.

AZ ADMINISZTRÁTOROK TÖRTÉNETE

A Nagy Kosal nem tudott az emberekkel törődni, mert már öreg volt, és az emberek nagyon sokan voltak már, és túl sok gondjuk volt. Sokan haltak meg, és ezekkel a lelkekkel se tudott mit csinálni. Ezért azt találta ki, hogy a halott emberek lelke felkerüljön az istenek közé és ők irányítsák továbbá az emberek sorsát. Ez nagyon nem tetszett Leórának, mert úgy gondolta, hogy ezzel a Nagy Kosal elveszti tekintélyét, és a földön így óriási kavarodás lesz. Nagy Kosal nagyon megharagudott Leórára, és megmondta, hogy többé nem akarja látni. Leóra elkeseredett, hiszen ő mindig imádta Nagy Kosalt, és most, csak egy tanácsára ennyire meggyűlölte őt. Megkérte Nagy Kosal teremtményét, a kígyót, hogy ölje meg őt. A kígyó készségesen teljesítette Leóra parancsát, és megmarta. Leóra lelke elrepült, de nem ment föl Nagy Kosal mellé, hanem a Föld és az égbolt között mozgott szüntelen, ezt a jelenséget az emberek Szélnek nevezték el. Nagy Kosal megbánta tettét, de már késő volt. Elindult megkeresni Leórát a Földön, de nem találta meg. Ekkor két karját kitárva sírni kezdett, és úgy maradt. Így született az első fa. Ma is a szél időnként elrepül a fák fölött, ilyenkor a fák a szél után nyúlnak, de nem tudják megfogni.

Leórának mégis igaza lett. Az emberek lelkei képtelenek voltak arra, hogy igazságosan kormányozzák a földi életet. Marakodtak a hatalmon, de nem törődtek az emberekkel. Nem tudták irányítani a földi eseményeket egyedül, úgy ahogy a Nagy Kosal tette. Azt találták ki, hogy mindig lesz egy vezér, és annak lesznek adminisztrátorai, akik majd minden embert tudnak egyenként figyelni. Sajnos ezek a szolgák okozták a legnagyobb kavarodást. Nem tudták rendesen végezni a rájuk kiszabott feladatot, és az emberek hiába könyörögtek, nem történt semmi változás.

NK

*Hemorész: finom ital, melyet egyébként a Nagy Kosal és Leóra is kedvelt.
**Kéniász: finom kenyér, melyet a szépséges Leóra sütött.

A BŰNBEESÉS

Éppen jártam-keltem a Paradicsomban, amikor megláttam az asszonyt. Gyűlöltem őt, hiszen ember volt, s Istennek első számú kedvence, persze Ádám után. (Ezért Ádámot még jobban gyűlöltem.) Szóval már nagyon unatkoztam, amikor megláttam őt. Gondoltam, jó lenne, ha csinálnék valami gonoszságot, amivel Istent az emberre haragítom. Talán akkor felismerné végre, hogy én vagyok a sztár.

Gondolkoztam egy kicsit, de csak egy nagyon kicsit, hiszen én szörnyen okos vagyok, s egyből eszembe ötlött a megoldás: a tárgy adva van, ott a "tiltott fa". Nagyot nevettem akkor, s az asszony után rohantam.

- Hé! Éva!

- Szerbusz, Kígyó! - mondta.

- Azt hallottam - csürtem-csavartam a szavakat -, hogy te és persze a férjed nem ehettek a kert gyümölcseiből. - Alig bírtam ki nevetés nélkül.

- Oh, ez badarság, csak két fáról nem ehetünk, a jó és gonosz tudás fájáról és az örök életéről.

- Tényleg? - sziszegtem. - S ugyan miért nem?

- Mert meghalunk.

- Ez nem igaz. Ha esztek róla, nem haltok meg, csak okosak lesztek, mint Isten, s jónak és gonosznak tudói. Ezért nem akarja az Úr, hogy megkóstoljátok. Próbáld csak ki!

Mit ne mondjak, jó sokáig kellett még fűzögetnem ezt a nőszemélyt, amíg végre ráállt a dologra. Hívta Ádámot, s odamentünk a fához.

Ádám még nehezebb eset volt, ő csak akkor állt rá, mikor már Éva leszakította az almát és beleharapott egyet. Ekkor kivilágosodott értelmük, s rájöttek, hogy meztelenek. Oh, te jó ég! Ez volt csak a mulatságos! Ide-oda rohangáltak, egymás elől bujkáltak, s fügefákat kerestek, hogy leveleikkel takargassák magukat. Én meg csak álltam és nevettem rajtuk.

Ámde vége lett a mulatságnak, mikor jött az Úr. Hamar rájött, hogy mi az ábra, s elkezdte Ádámot faggatni. Ádám mondta, hogy őt Éva vette rá a bűnre, Éva pedig rámkente az egészet. Jó vicc. Az ember (állat) szívességet tesz nekik, s ez a hála. Hogy én tartsam a derekamat! Végül is jól megkaptam, mert csúszómászó lettem, és Éva a fejemre taposhat, én meg mardoshatom a bokáját. Mit mondjak, szuper jó. Gyűlölök csúszómászó lenni. Mindig a porban fetrengek, meg minden extra, szóval borzasztó.

Évának összvissz annyi a büntije, hogy fájdalommal kell világra hoznia magzatát. Na és?! Mi lenne az nekem. Ja meg a férje uralkodik rajta (ahogy én Évát ismerem, ez nem biztos, hogy így lesz).

Ádámnak verejtékes munkával kell kenyeret teremtenie családjának. És ki is üzettek a Paradicsomból, nehogy a másik fáról is egyenek. Nem lehetnek örökéletűek. Hát hol itt az igazság? Hát ki kapta a nagyobb büntetést? Már megint én!

Lányi Nóra - KáOsz -

Az egyik madár mesélte a másiknak, hogy a Nagyfőnök megtiltotta a kétlábonjáróknak, hogy egyenek a gyümölcsből, amelyik a Kert közepén terem. Éreztem, hogy eljött a nagy pillanat, amivel megbízott a titkos megbízóm. A megbizatás abból állt, hogy fel kellett borítanom a Rendet. Ez a kétlábonjáró mitugrász teremtmény, pedig tökéletesen megfelelt aljas céljaimnak. Pont jókor jött az a kihallgatott beszélgetés, mert az a nagy szőrös fekete lény - a titkos megbízóm -, már nagyon sürgetett. Azt mondta, hogy nem mehet ez így tovább, hogy minden rendben megy ebben a zöldségeskertben. Éreztem, hogy most, vagy soha. Kifigyeltem, hogy a Hosszúhajú többször letelepszik a Fa árnyékába pihenni. Egyik ilyen alkalommal gyorsan odasliszszoltam, és a Fa másik oldalán felmásztam (akkor még volt lábam is). Aztán leszóltam néki. Elbeszélgettünk a mindennapi dolgokról. Aztán, amikor már egész jóban voltunk, megkérdeztem, nem éhes-e. Azt felelte, hogy most reggelizett, de jól jönne egy kis desszert. Mondtam neki, itt ez az alma, egyen ebből. Tetszett neki ez az elnevezés - mármint az alma -, de azt mondta, neki megtiltották, hogy ebből egyen. Erre én elkezdtem beszélni azzal a fülbemászó hangommal, hogy gondolja csak meg: itt ez a nagy Kert. Semmit nem kell csinálni, csak enni meg inni s aludni. Egyszóval nyugis élet, s mindent meg lehet csinálni, nehogy ebből az egy gyümölcsből ne lehesen enni. Sokáig dumáltam neki, míg egyszer csak egy lyuk keletkezett a hasában. Aztán már annyira éhes volt, s oly közel a gyümölcsfa is, úgyhogy leszedett egy almát. Amint beleharapott, az állatok egymásnak ugrottak, de ez mind semmi, mert NEKEM eltűnt a lábam. Úgy leestem, hogy azóta is fáj. Aztán kidobtak a Kertből, s azóta is titkos megbízóm előtt csúszok-mászok. Most már megbántam mindent, de már késő.

Bodza

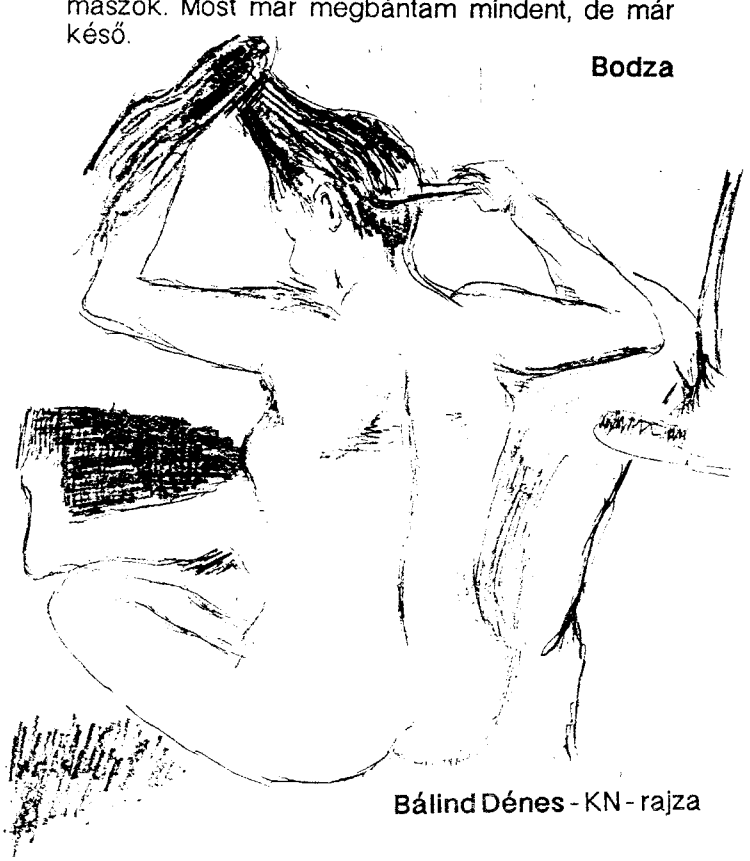

Bálind Dénes - KN - rajza

GONDOLATOK A BŰNRŐL

Az emberiségnek sok próbát kellett kiállnia a kezdetektől a mai napig. Ezek közé tartozik a bűn, a kísértés ellen való küzdelem is.
Mi is a bűn? Hogyan lehetne meghatározni? A bűn: helytelen cselekedet, jellembeli fogyatékosság, a rosszakarat győzedelmeskedése, az erkölcsi szabályok megszegése.
A rosszakarat az első lépcső a bűn elkövetése előtt. A rosszakaró megjelenik már Ádám és Éva történetében is, a kígyó képében.
Egy másik történetben is találkozhatunk vele: Szokratész üldögél a piactéren. Megjelenik egy idegen, aki azt tartja magáról, hogy bárki arcáról leolvassa a jellemét. Szokratészről - akinek köztudottan markáns, erőteljes vonásai voltak - azt állítja, hogy becstelen, jellemtelen, bűnös lélek. Erre a köréjük sereglett athéniak felhördülnek, és azt mondják az idegennek, hogy ne állítson ilyen hazugságot az általuk nagyra tartott Szokratészről, amikor nem is tudja, kivel beszél. Szokratész csitítani kezdi az embereket. Azt mondja, hogy az idegennek teljesen igaza van, de egy dolgot kifelejtett a jellemzésből: azt, hogy ő tud uralkodni ezeken a tulajdonságain.
Ez a történet is azt illusztrálja, hogy minden emberben megtalálható a bűn magja (maga az ókori bölcs is ezt hangsúlyozza), de mindenkiben másképp és más mértékben nyilvánul meg.
Sok vallás szerint csak a hívők nyerhetnek bűnbocsánatot. Egy érdekes jelenség volt a 15. században Németföldön. A főpapoknak ki kellett találniuk valamit, amivel növelni tudták az egyházi birtokokat. Ezért elkezdték árusítani a búcsúcédulákat. Ennek lényege az volt, hogy aki valamilyen bűnt elkövetett, vásárolt egy búcsúcédulát, és máris megkönnyebbült a lelke: biztos lehetett benne, hogy tette megbocsájtatott, és a mennybe fog kerülni, hiszen bűnét törlesztette.
Az iszlám világban még ma is szigorúan büntetik a törvényszegőket, a tolvajnak például levágják a kezét, amivel lopott.
A bűnt gyakran bűnhődés, büntetés követi. Drakonról az a hír járta, hogy a törvényeket nem tintával, hanem vérrel írta. A kisebb bűnök elkövetőire halálbüntetést szabott ki, és a nagyobbakra is, hiszen nem talált a halálnál szigorúbb megtorlási módot.
Képzeljük el, mi történne ma a világban, ha a bűnöket meg lehetne váltani egy-két cédulával, vagy kivégeznének minden bűnelkövetőt...!

Gyarmati Ildi - Zártosztály -

ISTEN MONOLÓGJA

Igen, igen, látom teremtményeim lázadoznak, pimaszkodnak, megtagadnak, kicsúfolnak... Milyen ostobák! Hiszen én vagyok a legerősebb!
De én, aki életet adtam nekik, és rendes, lojális, jószívű, etc. voltam, ezt érdemlem?
Mostanára teljesen elszemtelenedtek, hiszen nem voltam elég erőteljes. De én nem akarok kiszúrni velük, ezért csak egy szimpla vízözönt küldök rájuk, de néhány embert, meg egyéb élőlényeket megmentek...Hiszen olyan szórakoztatóak. Megdöglenék az unalomtól, ha nem lennének. Így legalább mindig valamit ki kell találnom ellenük.
De hát Én is öregszem, fáradok és gyöngülök... Egyre nehezebben gondolkozom... Talán hülyeség meghagyni őket. De büszke vagyok rájuk, hiszen Én csináltam őket. És az egészről Én tehetek, hiszen némi gonoszságot Én neveltem beléjük a poén kedvéért.
De mondja, kedves pszihiáter úr, mondja, mit tehetek? Szeretnék még egy kicsit istenkedni...

Bilkei Gorzó István Balázs - KáOsz -

Kezd már elegem lenni az emberekből. Szörnyű, amit ezek ott lent művelnek. Nem lehet már tőlük nyugton maradni. Folyton ricsajoznak, hangoskodnak. Lassan már aludni sem tudok! És ez még hagyján! Ezek még csak a kisebb problémák! Mert ha csak ez lenne a bajom velük, akkor nem is kéne annyit sopánkodnom a nyomorultak miatt!
De folyton gyilkolásznak, kirabolják egymást ráadásul még paráználkodnak is! Kezdem megbánni, hogy egyáltalán megteremtettem őket. Azt hiszem, az lesz a legjobb megoldás ha leradírozom ezt a szedett-vedett társaságot a térképről. De hogyan? Csináljak tűzvészt? Nem, az nem jó. Még a végén én is megsülök itt fent! Megvan! Árvíz! Az kell nekik. De várjunk csak! Hiszen nem mindegyik ember gonosz! Itt van mondjuk ez a Noé emberke. Az ő életvitele például határozottan tetszik. Úgy gondolom, méltányos lenne, ha kapnának még egy utolsó lehetőséget. Őt és a családját megkímélem. Elmondom neki a haditervet, és azt hiszem, az lesz a legjobb, ha összeeszkábál magának valami úszóalkalmatosságot, amivel túlvészeli az egészet. De hoppá! Van még egy problémám! Ha az egész földet elönti a víz, akkor az állatok sem fognak túl sűrűn életben maradni. Márpedig ők nem tehetnek az emberek hülyeségeiről! Hát azt hiszem, Noénak egy kicsit nagyobb bárkát kell majd építenie, hogy elférjen rajta minden állatfajtából egy pár. Így legalább ők is túlélik. Remélem, jól meglesznek majd egymással a hajón. Na, ezzel megvolnánk. Ismét zseniálisat alkottam. Mehetek pihenni!!

Aubel Levente - KáOsz -

Mottó: "A káosz látszata csak jelzője egy sokkal bonyolultabb rendszernek, amely valójában nagyon egyszerű törvényekre van építve.

Andraax

A NAGY ÉPÍTKEZÉS

Az iskola születésnapjára "épült fel" az A/25. teremben a Bábel torony. Mint az alkotások többsége, ez a falfestmény sem egyetlen "Üzenet" közlésének szándékával készült. Hogy kinek mit jelent, erről szólnak az alábbi részletek:

Egész éjjel dolgoztunk rajta, mert másnapra el kellett készülnie. Eleinte üdén és fáradhatatlanul ügyködtünk, még a zenei aláfestés sem hiányzott, később már kevésbé gördülékenyen ment a munka. Hajnaltájt jobb (bal) karunk görcsben állt, és szemünk előtt összemosódtak a színek, mint mikor különböző színű ruhákat mosunk (össze) a mosógépben. Amikor bekacsintgattak az első napsugarak az ablakon, már csak a kávé tartott ébren bennünket, amit előzőleg kannaszám öntöttünk magunkba.
Az erőnk és az alkotógárda fokozatosan fogyott, a torony pedig csak lassan-lassan növekedett.
(Ja, egyébként mi az az MH? Magyar Honvédség? Művelődési Ház? - senki sem tudta, amúgy jól elvoltunk.)
Amikor az első polis megérkezett, még mindig a falon lógtunk, és az épületcsúcsot kapirgáltuk.
A diákok meglátták a tornyot, mi pedig rettegtünk, hogy odavész az egész munkánk, mert akkorára tátották a szájukat, hogy belefért (volna) az egész torony - velünk együtt.
Most már majdnem készen van. Előtte ülök és azon gondolkodom, hogy mi az az MH?...

Giliszta - Zártosztály -

Ahogy itt ülök, elképzelem, milyen lehet a házak között a lépcsőkön, az utcákon mászkálni, sétálni. Csend és nyugalom venne körül, nem hallatszana az autók zaja. Sétálok a tereken, emberek mennek el mellettem. Mindenki nyugodt, senki nem siet. És köszönnek. Én visszamosolygok és viszonzom a köszönésüket.
Miért van az, hogy az ember nem élhet ilyen környezetben? Hol rontottuk el? Rendbe lehet-e hozni a ballépéseket? - ezek mind mély és elgondolkodtató kérdések. És talán nincs is rájuk megfelelő válasz. Talán ha a válaszok meglennének, a Bábel tornya is létezne? Szeretném, ha létezne. Nem tudom, milyen és miből fakad, de hatalmas vonzása van. Lehet, hogy jövőre megkapjuk a torony másik felét is? Talán elkelne a sok segítő kéz. És nemcsak azt mondanánk: "Szép munka volt, fiúk!", hanem azt is, hogy "Nézd, azt a házat én festettem!"
Mindenesetre lenyűgöző a torony és a Grafiti szakkör teljesítménye is.

Kána Zsuzsa - MP -

A falon levő rajzról minden eszembe jut, csak Bábel tornya nem. Én világéletemben mindig egy szó szerinti tornyot képzeltem el, egy hosszú, magas tornyot. Hát ez van.

Paulovits Anita - VV -

Bábel tornya az ókori Babilonban állt. Az emberek célja az volt, hogy elérjék Istent, ezért építkezni kezdtek. Hatalmas épületet akartak építeni, ami a felhők fölé emelkedik. Isten egy darabig nézte, hogy mit művelnek az emberek, aztán úgy döntött, "leállítja az építkezést". Az ember nem méltó az Ő nagyságához, hatalmasságához.
Összekeverte a nyelveket, így az emberek nem értették meg egymást, és nem tudták folytatni a közös munkát.
Azóta nincs egységes nyelv, és azóta kell az embereknek nyelveket tanulni.
Egységes nyelv talán akkor lesz, ha az országok közötti határok leomlanak...
Az iskolában is áll egy torony. Egy Bábel torony. Nem tudom, hogy az "építésénél" milyen kommunikációs problémák voltak, de az tény, hogy ez a Bábel torony nagyon jóra sikeredett.

Szabó Balogh Péter - Zártosztály -

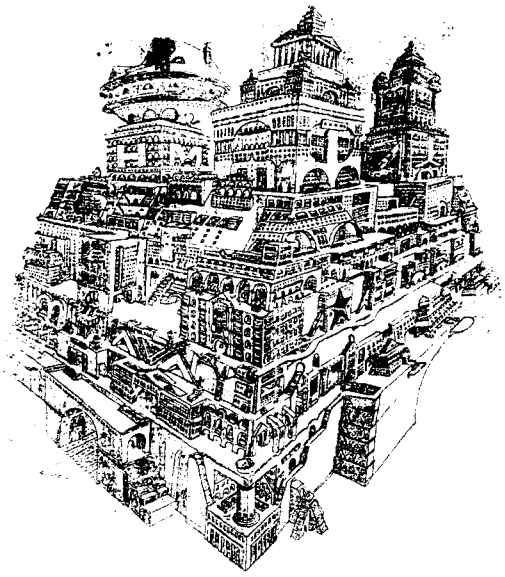

Egy ilyen nagy épület megépítéséhez nagyon sok pénzre van szükség. Nagyon sok embernek oldaná meg a lakásproblémáját. Több tízezren költözhetnének egy ilyen épületközpontba.
De ki tudja, hogy a legfelső épületek vajon ellenállnak egy nagyobb erejű földrengésnek? A lakásproblémák megoldódnának, de vajon ki az, aki szívesen költözne be egy ilyen kőrengetegbe? Ahhoz, hogy az ott lakó emberek jól érezzék magukat, parkokat, bevásárló központokat, stb. kell építeni. Az emberek egy ilyen mellett elkicsinyülnének, nem éreznék jól magukat.
A 20. századi Bábel tornyot az emberek valószínűleg nem az Istenhez való közeledésük miatt építenék.

Király Ágnes - VV -

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy csapat ember. Ezek az emberek elhatározták, hogy egy égigérő épületet építenek, mert föl akartak menni Istenhez. A vállalkozás eredménye a nyelvek kialakulása lett, mert Isten összezavarta az építők nyelvét. Így akadályozta meg az építkezést. Hogy miért tette? Állítólag azért, mert az emberek Isten segítsége nélkül cselekedtek. Pedig talán csak együtt szerettek volna élni Istennel. Persze az nem jutott eszükbe, hogy Isten láthatatlan...

Haris Ricsi - Zártosztály -

Mikor elhangzott a mondat: "Építsünk tornyot Istenhez!", valószínűleg Isten röhögött egy jót teremtményein, majd folytatta a nagy semmittevést az égi pihenőben. Ugyanez az Isten egy-két év múlva megrökönyödve látta, hogy a kisemberek komolyan gondolják tervüket. Először haragra gerjedt, majd elmosolyodott: végre valami szórakoztató! Alkotott ő már annyit, itt az ideje egy kicsit rombolni is. Isteni humorérzékre vall, hogy ezt nem egy kézlegyintéssel oldotta meg, hanem szépen, módszeresen. Kezdődött azzal, hogy a falak hol itt, hol ott omlottak le, később emberek estek áldozatul rejtélyes balesetek során. Isten kisded játékai közben kezdett rádöbbenni, mekkora hatalma van, kezdett belejönni a pusztításba, rombolásba. Az emberek ezalatt tovább folytatták az építkezést, már senki nem emlékezett, mikor, ki és miért kezdte el a tornyot.

Egy nap az építők egy része úgy ébredt föl, hogy barna, sárga, vörös bőrt vett észre magán. Kitört az első lázongás a torony körül, de ezt úgy két hét alatt abbahagyták. Nyolc napra rá az emberek nem értették egymás beszédét, és eben vélték felismerni az isteni jelet. Sűrűn imádkoztak Istenhez, aki ezt látva begerjedt, felismerte végtelen erejét és hatalmát. Ő akármikor létrehozhat és eltörölhet olyan piti kis dolgokat, mint a torony, a bolygó vagy a galaxis. Először a tornyot rombolta le egy jól irányzott lövéssel, majd a bolygót vette célba. Itt csúszott hiba a számításába. A bene felgyülemlő energiát nem tudta kontrollálni, így egy érdekes hajtűkanyar után saját magát találta el az energiával. Isten nem érzékelt semmit a következő percben, így a megjelenő GAME OVER feliratot sem láthatta. Az élet nagy játékát végül 10.319 ponttal zárta, ami egy közepes teljesítmény.

Ám működése nyomait ma is magán viseli a Föld. A bőrszíni és nyelvi különbséek nagy gondot okoznak szerte a világon. nem érdemelt ennyi pontot!

Lencsés András - VV -

Gondolom, az eredeti Bábel tornyán rengeteg faépítmény volt. Ezt hiányolom erről a festményről; és a falragaszokat. Egyébként szívesen megnézném a torony másik oldalát is.

Deák Tamás - VV -

Bábel tornyának építése
C. Anthonisz 1547-es rézkarca nyomán

Nem örültem, mikor kifestették a tornyot. Eddig az újszerű eklektika csak formákban mutatkozott meg, most meg a színekben is. De talán így hangsúlyosabb.

Nem bírom sokáig nézni az egészet. Megfoghatatlan, kápráztik a szemem. Olyan ez, mintha időről és tárról megfeledkezve egymásra raknánk emberi kultúrák százait. És talán ott van a mi kis kultúránk is: egy ház vagy épp csak egy ablak. Ha máshol nem, legalább a falon összetalálkoztak különböző gondolatok, érzések.

Az ember szeretné részeire szedni ezt az épületet, s az egyes részeket beskatulyázni, hogy aztán minden skatulyára a megfelelő feliratot ragaszthassa, s így műveltnek érezhesse magát...

Zűrzavar. Hát ami a nyelveket illeti, jól megkaptuk! Hiába jöttünk aztán Zamenhoffal.

Talán a közös nyelv segítene. Bár amilyen összevisszaságok vannak az agyakban! Szóval ez sem biztos. Mindenki csak él a maga kis skatulyájában. Az ember azt hinné, nincs is közös érdekünk. Mégiscsak a természet győzött. Szétdobált minket több ezer kilométerre egymástól, azóta sem tudunk közös hullámhosszra jutni.

Lassan úgy nézünk ki a világűrből, mint ez a festmény itt előttem.

Zsebesi Zsolt - FH -

Az élet nagyon sokszínű, átláthatatlan, megfoghatatlan, és ha tudunk is rá jellemzőket mondani, az nem igaz az egészre, csak egy részére. Számomra éppen ilyen az A/25-ben látható Bábel torony is.

Sokszínű, szinte minden árnyalat megtalálható benne. Van árnyékos és világos oldala is, mint az életnek. Az átláthatatlanság is igaz rá, hiszen első ránézésre nem fogadhatja be a szemlélő, minden részletének megnézéséhez, megértéséhez sok időre van szükség. Számomra az életet fejezi ki.

Benne van az a zavar is, melyre a bibliai történet utal. Tele van ellentétekkel a színekben, formákban és az ezek által kifejezett érzésekben. Nem egy hangulatot vált ki, hanem rengeteget. És mindezzel feszültséget okoz, ami nem baj, sőt, enélkül unalmas lenne. Mintha ez a feszültség, zűrzavar éltetne minket is, mintha ez lenne az élet.

Luy Viola - FH -

Bábel tornya
avagy a mindenek háza

Az elmúlt héten egy különleges házban voltam. Az emberek ott máshogy éltek: különös módon semmi vita nem folyt senki között, nem gyűlölt senki senkit. Ebben a házban a világról szóló összes ismeret megtalálható volt.
Ez a gigantikus épület valójában sok kisebb házból, építményből állt. Az egész különös és furcsa volt.
Mikor az első emeleten jártam, a volt Szovjetuniót pillantottam meg. Itt láttam-hallottam, miként beszél Sztálin és Gorbacsov. Ugyanitt kéredeztem meg Marxot és Lenint, hogy gondolták ezt a szocializmust. Jelcin is itt "élt", és éppen nagy elmélkedésbe mélyült a mostani orosz helyzetről. Az oroszok annak ellenére, hogy itt is baromi szegények, meghívtak Szibériába a Bajkál-tó mellé nyaralni! Miután megebédeltem velük, ajándékot kaptam tőlük: egy-két vörös csillagot, eredeti orosz havat és puľajkát. Megköszöntem az oroszoknak a szíves vendéglátást, majd távoztam tőlük.
A folyosón leültem gondolkodni, hogy mi lehet ez itt? Egy ember sem kérdezte, honnan jöttem és hogy kit vagy mit keresek itt. Minden párhuzamosan illetve nem folyamatosan zajlik, mert minden megvan, ami csak a Földön volt, van, lesz, illetve lehetne, de nem valósul meg. Itt együttes erővel Sztálin, Lenin, Gorbacsov és minden nagy politikus olyan Szovjetuniót képesek összehozni, összekovácsolni, ami abszolút nem felel meg a valóságnak.
A folyosón kiszemelt magának egy ember és megszólított. Egyből tudta a nevem. Én is meg akartam szólítani, de mivel nem ismertem az illetőt, ezért nem tudtam. Csak egy idő után eszméltem föl, hogy ez az ember kísértetiesen hasonlít a templomokban látott Jézusra, és ez egy kicsit gondolkodóba ejtett. Valóban Ő volt az, kezetfogtam vele és elindultunk a "Nagyházat" megszemlélni.
Jézus végig gyógyított és példabeszédeket tartott az embereknek az egész út alatt. Elég sok hívet szerzett magának, és végül velem is foglalkozott egy kicsit.
- Ugye nem tudod, hogy hol vagy és mi történik itt? -kérdezte.
- Valóban nem tudom, mi van itt, de nagyon érdekel.
- Akkor most elmondom neked. Isten teremté a Földet és szép sorjában mindent, majd elérkezénk Bábel tornyához. Tudod mi történt itt?
- Igen - válaszoltam.
- Nem tudod - mondta Ő. - Mert nem tudhatod. Az emberek nem tudják pontosan, hogy mi történt ott. Isten úgy rendelkezett, hogy mindenki, aki ott élt, válasszon egy nyelvet a sok közül és vonuljon mind messzebb és építsen és alapítson államot. Isten fölruházta az ehhez szükséges adottságokkal őket. Cserébe viszont azt kérte, hogy amit létrehoznak, amit elkészítenek a Földön, tehát minden jelenjék meg abban a toronyban, amit ők akkor építettek, mikor el akarták érni Istent. Végül az emberek úgy is tettek, ahogy Isten parancsolá, és ezért lett az a nagy kavarodás a Földön. Ez a ház, melyben mostan vagyunk, az akkori Bábel-tornya, és amint észrevehetted, minden megtaláltatik benne, ami csak létezik a Földön.
Úgy gondoltam, hogy ide minden embert el kéne hozni, hogy lássa, milyen különböző emberek képesek itt együtt élni és együtt munkálkodni.

Bucsi - VV -

A lakótelepi "édes otthonból" hiányzik a házmester néni, aki állandóan az ablakban lóg...

Kovi - VV -

Manapság az embereknek rengeteg problémája van a nyelvekkel. A diákoknak még könnyebb, de a felnőtteknek már egyre nehezebb nyelvet tanulniuk. Ma a két legfontosabb, legelterjedtebb nyelv a német és az angol. Kiki eltérően vélekedik a tanulhatóságról, a nehézségekről. "Azt persze Isten sem tudhatta, hogy mi lesz tettének következménye." Vagy mégis? Esetleg a soknyelvűség nem is Isten műve? A tudósok szerint természetesen nem. A hosszú idő alatt szétvált nyelvcsaládok különböző csoportjai egészen új, kibővült szókészletű nyelveket hoztak létre a Föld más-más területén.
A magyar nyelv elég bonyolult nyelvtannal rendelkezik, bár más nyelvé sem könnyű. Maradjunk csak az angol, német példánál. Az igeidők rettenetesek. Az angol írás és kiejtés közti különbség is hátborzongató. A jó intonációhoz jó nyelvérzékre is szükség van. Egy magyarnak azonban könnyebb megtanulni az angolt (főleg ha már beszél németül), mint az angolnak a magyart...

Fodor Zsuzsa - VV -

Szerintem a Bábel torony nem olyan, mint ami itt van a falon, mert nem az volt a lényeg, hogy egy szép dolgot építsenek, hanem az, hogy minél magasabb legyen. A toronynak egy masztabaszerű építménynek kellett lennie, ablak nélkül, néhány lépcsővel, mert nem akartak lakni benne. Nem tudom, mit keres a bejáratnál egy 14 sávos autópálya és egy parabolaantenna a tetején.
Ha az akkori technikával építenek egy ilyet, akkor még most sem lennének készen. Ha ilyen lett volna, akkor még most is állna, mert ott laktak volna az emberek, és nem hagyták volna tönkremenni.
Ez szerintem kb. egy kerületnyi alapterületű és kb. 800 méter magas épület lehet, ami most is nagy teljesítmény lenne. Azért, hogy ennyi építőanyaguk legyen, le kellett volna bontani egy hegyet, vagy abból kellett volna kifaragni.
Egyébként szép a kép, csak semmi köze Bábel tornyához.

Wiwi - Zártosztály -

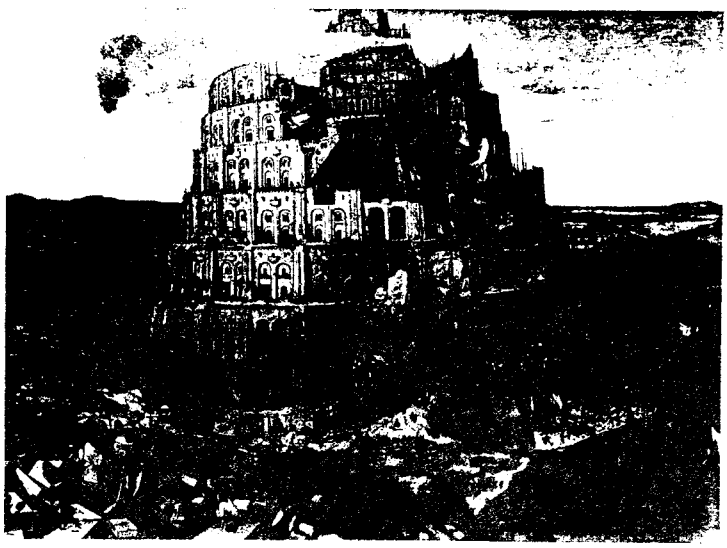

id. Dieter Jan-ch.? Bábel tornya 1563 (?) Kunsthistorisches Museum

Bábel tornya a Biblia egyik motívuma. Mint a Szentírás minden egyes szavában, a toronyról szóló történetben is Isten tanítása, igazsága van benne. Az embernek mindig más kellene, mint ami van. Annál több, jobb. Ebből sok probléma származik...
A nyelvek összekeveredésének következménye a kommunikáció akadályoztatása. De ez nem csak a más-más nyelvet beszélők közt jelent nehézséget. Sokszor az egy közösségben élő, egy nyelvet beszélő emberek is képtelenek megérteni egymást. Miért? Mert más a gondolkodásmódjuk, más az értékrendszerük, és mert meg sem próbálják megérteni egymást... Sokszor megy tönkre a szülő és gyermeke kapcsolata, mert az anya vagy az apa képtelen megérteni lányát, fiát, és fordítva.
A bábeli történet persze másról is szól. Az emberek a szinte lehetetlen felé törekednek. Céljaik vannak (már akinek vannak), és ezeket minden erejükkel megpróbálják megvalósítani. Talán még akkor is, ha valakinek ezzel fájdalmat okoznak. Sok embernek ez nem számít. Átgázol másokon, hogy neki csak egy kicsit is jobb legyen. Emberek életét teszi tönkre pár ezer forintért. Számít?
Hogy valakinek céljai, álmai legyenek, az nagyon fontos. Gondoljuk el, mi lenne, ha őseinknek nem lettek volna vágyaik! Akkor valószínűleg most is a Neander-völgyben élnénk...

Fülesi Dalma - Zártosztály -

New York. Irodaházak. Zsibongó tömeg az utcákon, az autóutakon, a többszáz szintes házakban. Jockey Ewing már megint valami nagy, törvényen kívüli őrültségen töri a fejét.
Lassan megyek a street-en, mellettem rohan a világ.
A magas irodaépületek tömve vannak magukat okosnak tartó emberekkel. Dolgoznak? Inkább csak bonyolítják az életüket. Nem tudják, mit beszélnek, csak az üzlet, a bonyodalom, a zűrzavar. A titkárnő nem tud nyugodtan meginni egy kávét. A telefon csöng, az üzletfelek jönnek-mennek, ezt kell felhívni, azt kell lemondani - ez így folyik egész nap, nincs egy békés pillanat.
Az égbeszökő irodaházak kívülről szemlélve magabiztosan, nyugodtan álldogálnak, de belül káosz és zűrzavar egyesül a dohányfüsttel.
A rohanó New York. A 20. század Bábele.

Gáspár Éva - VV -

Hajnal van, kora hajnal, besüt a nap az ablakon. Bábeli zűrzavar uralkodik kicsinyke, bódult fejemben. Magam előtt látom magam, nem tükörbe nézek, a falon látom stilizált kifordított belsőmet. Kívül sötét, belül világos, vagy fordítva. Káosz bennem és a falakon. Borzasztó. Vagy mégsem? Lehet, hogy ez a keveredés az én sokszínűségem. Kultúrák csapnak össze síkban és térben. Halál és fejlődés. Mindegyik a tökéletesség felé törekszik. Olyan dolgot keres, amit még nem látott, nem hallott, nem érzett. Vagy mégis? Sokra vágyom, keveset tudok, de sokat akarok tudni. És mit? Hát azt sajnos nem tudom.

Nagy Ákos - Zártosztály -

...Ez a kép a 20. század emberéről szól. Visszatekint a múltba és előrenéz a jövőbe. Fantasztikus, hogy mennyire jól megvan egymás mellett múlt, jelen és jövő. Sőt együtt van a világ összes országa is, a görögöktől az oroszokig.
A festményen a színek fölfelé haladva egyre világosodnak. A legfelső részek egészen halványak, mert Istenhez, az Ő országához ők vannak a legközelebb...

Szendrő Zsu - VV -

A legtöbb vallás a természet jelenségeit, a társadalom berendezkedését, az emberek tulajdonságait vallási történetekkel illusztrálja - ezzel keresve magyarázatot a világ, az élet működésére. A nyelvek keveredését, átalakulását a zsidóság és a kereszténység a babiloni toronyépítéssel értelmezi, magyarázza. A történet kiindulópontja az egyik legjellemzőbb emberi jellemvonás: a hatalomvágy... Ám a nyelvi határok, gátak olyan akadályt jelentettek az emberiségnek, hogy ezek leküzdése nélkül képtelen volt megszerezni a hatalmat.
A nyelvi problémák napjainkra már feloldódtak, a technika fejlődése - sok más egyéb dolog mellett - a nyelvhasználatot is megkönnyítette. Az igazi gondot mostanság inkább a nemzeti és népek közötti meg nem értés okozza. Háborúk robbannak ki néhány négyzetkilométerért. Az eddig egymás mellett nyugodtan élő népeket hirtelen bábeli zűrzavar kerítette hatalmába, és a korlátok leküzdésére fegyverhez nyúlnak, hogy elpusztítsák meg nem értett társaikat, elüldözzék családjukat és lerombolják házaikat.
A 20. században az ideológiák bábeli zűrzavarának korát éljük, amely nemzetek sorsát pecsételi meg. Ha a problémák megoldódnak, a hatalomvágy újabb gátakat épít, most már nem népek, hanem hatalomra éhes emberek között, akik kölcsönösen akadályozva egymás munkáját, az együttműködés szikráját semmibe véve nemzetük életét keserítik meg. Napjainkban a politika már nem a társadalom tagjainak érdekeit szolgálja, hanem az egymást nem értő vezetők megalomániáját kiszolgáló eszközzé vált.
Bábel tornya és a bábeli zűrzavar végigkíséri az emberiség életét, sőt a zűrzavart maga az emberiség hordozza magában.

Patkó Gyuri - Zártosztály -

...A Bábel tornya bizonyítéka annak, hogy az ősi időkben - és minden időben - különböző emberek közt van megértés, s vannak közös célok. Legyen ez a világbéke, a Föld megmentése. A torony megmutatja nekünk azt, hogy együtt el tudjuk érni ezeket a célokat. Naiv vagyok, hogy ezt hiszem? Szerintem nem, csak reménykedem és álmodozom.

Bratina Greg - MP -

Mint utazó - a világot járva - egy furcsa épületre lettem figyelmes. Amit láttam, az egy város volt, csak nem széltében, hanem "emeletesen" terjeszkedett. Területe hatalmas, sok lépcsőt kellett megmásznom, hogy a tetejére érjek.
Kívülről nézve sem tűnt egyhangúnak, hát még belülről! A különböző stílusú házakban az emberek más-más nyelvet beszéltek. Ugye milyen furcsa egy városban?...
A különböző nyelvekhez kapcsolódva a házak falára nyelvtanfolyamokat hirdető plakátok voltak ragasztva. Az üzletek bent a házakban helyezkedtek el, így kívülálló nem láthatta azokat. Este, amikor sötét volt, az ablakokban kigyúltak a fények, s a sok ablakfény úgy megvilágította az utcákat, hogy nem is volt szükség a közterületeken lámpákra...
A városba érkező vendégek választhattak, hogy melyik negyedben kívánnak pihenni, kikapcsolódni. Én a 21. századi stílusú lakórészt választottam, de persze ellátogattam a többire is.
Nagyon érdemes ide elmenni, hidd el, nem fogod megbánni!

Rácz Kriszta - VV -

Erről a Bábel tornyáról nekem a nagyváros fogalma jut eszembe. A város, mely magasra nyúlik, a felhők fölé építik, és közvetlenül csak egyetlen kapun lehet bejutni, a felvonóhídon át.
A város a történelem folyamán védelmet adott az embereknek, s a szabadságot, a függetlenséget szimbolizálta, napjainkra viszont már gyilkos közeggé változott. Miért? "Mert ez a fejlődéssel jár" - mondják a nagyokosok. Kik ők, és mit akarnak? Ők azok, akik gyárakat építenek, "tökéletesítik" a modern kémiát, fizikát, agyonreklámozzák az általuk kifejlesztett fantasztikus termékeket, és mindenekelőtt a társadalom agyába sulykolják, hogy az emberiség már annyira fejlett, hogy nincs szüksége a Természettel való együttélésre, hiszen az méltóságon aluli lenne. Ez a grafiti egy ilyen várost ábrázol.

Fehér Tamás - VV -

Az embereket már ősidők óta foglalkoztatta az istenekkel való találkozás. Több ezer évvel ezelőtt egy babiloni uralkodó úgy döntött, hogy ő véghezviszi a nagy tervet, találkozni fog Istennel, aki az égben lakozik. Hogy tervét megvalósítsa, a Föld minden részéről hozatott munkaerőt. Fel akarta építeni a világ legmagasabb tornyát, hogy eljusson Istenhez, hogy tanulhasson tőle. Mikor Isten észrevette, hogy a királynak mi a szándéka, lehetetlenné tette az emberek közötti megértést. Összezavarta a nyelvüket, így az építkezés abbamaradt.
Úgy tűnik, a Jóisten úgy gondolta, hogy a Politechnikum polgárai is el akarnak venni tőle valamit. A helyzetet most is úgy oldotta meg, mint "néhány" évvel ezelőtt: lehetetlenné tette a kommunikációt az egyes emberek, embercsoportok között. Ez alkalommal azonban az érintettek nem adták föl, hanem ezután is megpróbáltak együtt maradni.
Mind a mai napig keresik azt a nyelvet, amelyet mindenki tudna használni, és mindenki hallgatna is rá. Ez a nyelv nem az angol, nem is a német vagy a francia...
Ezt a nyelvet közösen kell kialakítanunk. Ezt nem lehet nyelvórákon megtanulni, nyelvvizsga sincs belőle...
Az A/25-ben felépített Bábel torony iskolánkat is jelképezi színeiben, összevissza stílusaiban. Ha ránéz az ember, szeretne beleköltözni: tarka, teljesen más, mint egy átlagos, szokványos épület. A színek mutatják, hogy vannak jó és rossz, világos és sötét, vidám és bús oldalai is a Politechnikumnak... Úgy gondolom, ez az alkotás lehetne akár iskolánk második (pót)címere is.

Várkonyi Niki - Zártosztály -

Szerintem ma is több tízezer-százezer Bábel tornya létezik, és az ezekben lakó emberek éppúgy nem értik meg egymást, mint az eredeti toronyépítők, miután a Teremtő összezavarta nyelvüket.

Rékai András - VV -

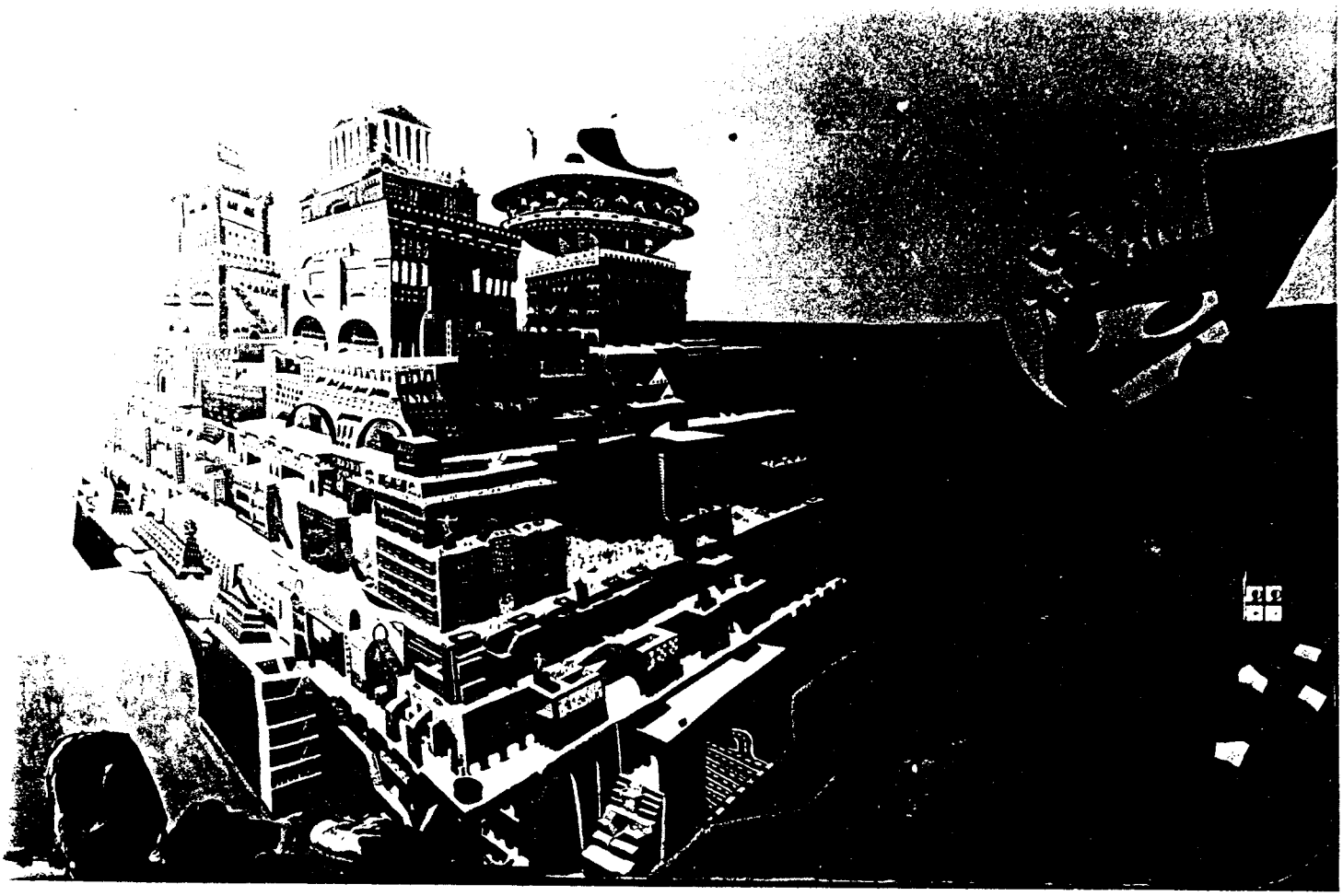

Valahol régen egy Isten összekeverte a nyelveket, vagy talán már eredetileg is ösze voltak kevrve? Egyáltalán volt-e olyan kor, amikor teljesen hibátlan volt az emberi kommunikáció?

Biztos, hogy mindig voltak zavarok, és - véleményem szerint - ezek az okai az örökös háborúnak. Az emberek vagy nem közlik, vagy nem értik a gondolatokat, és ebből nagyon sok félreértés adódhat. De vajon érdemes megpróbálni javítani a helyzeten, mikor kiskorunktól fogva azt látjuk, hogy senkit nem érdekel? Érdemes-e, mikor tudjuk, hogy csalódhatunk magunkban, embertársainkban? Érdemes-e egyáltalán megszólalni, mikor a tévé, a rádió már mindent elmondott helyettünk? Egyáltalán van-e miről beszélnünk? Vannak-e még olyanok, akiknek a reklámszlogeneken és közhelyeken kívül van értelmes gondolat a fejében? És ha van, miért nem őrá figyelünk?

A 20. század végén a telefon, fax, tévé, rádió háttérbe szorítja a közvetlen emberi kommunikációt. Nem mi irányítjuk a közlést, hanem a gépek. De hát nekik nincsenek gondolataik, érzelmeik! Milyen világ vár ránk, ha nem állítjuk meg ezt a folyamatot? Miért van az, hogy lassan eltűnnek az emberi szavak, csak napiparancsok maradnak helyettük, mint a gépeknél?

Erről az egészről Orwell: 1984 című regénye jut eszembe, noha az "csak" feltételezés, vízió...

Ezt a vészhelyzetet sokan észreveszik, és próbálják másokkal is észrevetetni - így téve ellene valamit. De sajnos ezek az emberek kisebbségben vannak.

A másik réteg szintén észreveszi az állapotot, de nem tesz semmit. Miért? Miért nem érdekli őket, hogy mi lesz legközelebb? Miért nem próbálják meg eltakarítani a szennyet, amibe lassan belefulladunk?

És persze vannak, akik nem vesznek észre semmit, közönyösek és irányíthatóak, tudatlanok. Nos, azt hiszem, ők a kezdetleges termékei ennek a társadalomnak. És a tömegtermelés folytatódik...

MSE - VV -

...Ha ránézek a Bábel toronyra, nagyon örülök és egyben nagyon elszomorodom. Örülök, mert ez a festmény itt van előttem, és én a Politechnikumban, egy jó környezetben élek; de szomorú vagyok, hogy ez a fal már nem sokáig áll itt; szomorú vagyok, mert a bábeli kuszaságot veszem észre magam körül a Politechnikumban, az országban, sőt az egész világban...

Pancsovai Petra - FH -

Nemcsak a Biblia, hanem a görög mitológia is megihlette az elsősöket. Lássunk most Odüsszeusz kalandjai közül egyet:

ÚTON A PHAIÁKOK FELÉ

"Hát ez is megtörtént! Az isteni nimfa, Kalüpszó utamra engedett.
Mi tagadás, már nem volt maradásom. Hét évig egy nő mellett! De azért nagyszerű asszony. Igen gyönyörű az arca, és az alakja...!
Na, de mit tegyek? Már meguntam, hogy folyton körülöttem tüsténkedett. Végül is ő is csak egy nő! Azért nem panaszkodhatom, egész szépen kitett magáért. Kaptam tőle az útra ételt-italt, mi csak szem-szájnak ingere.
Na, meg ezt az öltönyt. Nagyon jó a szabása, de a tónusai nem illenek a hajam és a szemem színéhez. Remélem, nem lát meg ilyen előnytelen öltözetben senki ember fia.
De mit látok? Föld!"

(Némiképp teljesült is Odüsszeusz kívánsága, mely szerint ebben az öltözetben ne lássa meg senki ember fia. Két legyet ütött egy csapásra: nem ember, hanem isten fia látta meg, nevezetesen Poszeidón. S afelől egészen biztosak lehetünk, hogy eme isteni férfiú gondoskodni fog arról, hogy a jó szabású, de előnytelen tónusú öltöny ne maradjon egyben Odüsszeuszon.
S ha lehetséges, bár ez már nem szerepelt Odüsszeusz kívánságai között, de mivel Poszeidón maximalista, "hősünket" is a már kissé megviselt öltöny fazonjához igazítja.
Hát igen, a próféta szólt belőlem. De figyeljük csak a fejleményeket!)

"Mily zörejt hall zengni istenek által oly szépre tervezett fülem? Csak nem Notosz, Eurosz, Zephürosz és Boreász (a déli, dél-keleti, nyugati és északi szél) készül épp a fejem fölött piknikezni?"
(Eme egyénekre az a jellemző, hogy ama szent helyen, ahol ők találkoznak, kő kövön nem marad.)
"A mennykő csapna bele!
Na, nem az én hajómra gondoltam! De elsötétedett az ég, ha nem csapott volna bele a hajómba a villám, s ha az árbócom nem gyulladt volna ki, most nem látnék semmit. De ebben a remek világításban tökéletesen látszik, hogy egy óriási hullám közeledik felém, ahogy elnézem, nem túl barátságos szándékkal.
Na ugye, én megmondtam! Aljas dolog volt tőle! Beletaszajtott ebbe a jéghideg és borzasztó sós vízbe. Ráadásul esés közben a tutajból kiálló szög végighasította az öltönyöm jobb ujját.
Bár ki foglalkozik egy rongyos vacakkal, amit ráadásul csak egy nőtől kaptam, ha egyszer az én csodálatos karomról lehorzsolódott a bőr! És vérzik is! Semmitől nem vagyok rosszul, csak ha meglátom a saját vérem.
Úristen, nem kapok levegőt! Egyre csak süllyedek lefelé a mélységbe. Tennem kell valamit! Miért nem tanultam meg úszni? Na nem azért, mert nem voltam képes rá! Csak épp egy lány akart megtanítani, és nehogy azt higgye egy nősarj, hogy bármit jobban tudhat nálam! Majd én megmutatom!
Hát, nem nagyon megy. Egyfolytában lefelé merülök. Ha nagyon kapálódzok a lábammal, talán sikerül.
Ez az, már haladok. Én megmondtam! Más már biztos feladta volna a reményt. De én! Ilyen akaraterővel?
Fönn vagyok! Merre lehet a tutajom?
Na tessék, ez a bolond hal, aki elúszott mellettem, leszaggatta rólam a nadrágom felét, biztos azt hitte, egy újfajta vízinövény. Bár ki foglalkozik egy ilyen rongyos vacakkal, amit ráadásul csak egy nőtől kaptam, ha egyszer az én csodálatos formájú és rettentő erejű lábamból is kitépett ez a kopoltyús egy falatnyit?!
De örömömre szolgál, hogy a tutajom egyre közeledik felém, ebből is látszik, mennyire ragaszkodik hozzám.

(Filmszakadás)

- Hol vagyok? Mi történt velem?
- Üdvözöllek a yachtomon, "isteni hős" Odüsszeusz. Csak én vagyok, Kalüpszó. Utánad indultam, mert nálam felejtetted a borotvakészletedet, gondoltam, szükséged lehet rá.
- És hogy kerültem én a te hajódra?
- Nagy vihar támadt, s én megláttam, hogy egy ember "lubickol" a vízben. Kicsit meg is lepődtem, milyen furcsa időpontot választ a fürdőzésre. Ezt nem csak én vettem észre, hanem egy cápa is, akit mikor meglátott a férfiú, kiben becses személyedet tisztelhetem, ijedtében elájult. Több se kellett nekem, úgyis egy kis izgalomra vágytam, hisz hét évig egy férfi mellett, aki ráadásul folyton körülöttem ugrándozott... Honnan tudtam volna, hogy épp te vagy az? Belevetettem magam a tenger gyilkos hullámaiba, s halált megvető bátorsággal kimentettelek hajómra, s egy kis kézitusa után végeztem azzal a vadállat hallal is. Most jut eszembe, ahhoz képest, hogy egy nappal később indultam, mint te, egész jó időt futottam! Persze nem volt nehéz utolérni, hiszen elég gyér tutajt ácsoltál magadnak. Ja és még egy, ne lepődj meg, ha a lábujjaidból eggyel kevesebbet találsz magadon, mert a cápa a bal kislábujjadat leharapta. Na de kit érdekel a te rongyos lábad és a te rongyos életed, amit ráadásul csak egy nőtől kaptál? Ágyő, barátocskám!"

Fehér Szilvia - Ügyosztály -

PÁLYÁZAT

Az ENSZ 1994-et a CSALÁD NEMZETKÖZI ÉVÉVÉ nyilvánította. Ebből az alkalombál az osloi Nemzetközi Gyermekművészeti Múzeum, az UNESCO-val, a Norvég Külügyminisztériummal és a NORAD-dal közösen nemzetközi pályázatot hirdet „A család, a gyermekek szemével" címen.

A pályázaton minden 2-18 év közötti fiatal egyéni, vagy csoportosan készített munkával részt vehet.

Technika: Bármilyen képző vagy iparművészeti technika megengedett méretbeli megkötés nélkül.

Külön kategóriában elfogadnak verset, zenét, dalt, vagy az önkifejezésre alkalmas egyéb alkotásokat is. (object, video, stb.)

Minden alkotás hátoldalán nyomtatott nagybetűkkel fel kell tüntetni a következő adatokat:

1. A mű címe
2. Az alkotó(k) neve
3. Nemzetiség
4. Az alkotó(k) életkora, születési dátuma(i)
5. Lakcím és iskolacím
6. A pályamű elkészítésének dátuma

Határidő: A pályamunkákat október 30-ig kell postára adni.

Beküldési cím:

THE INTERNATIONAL MUSEUM OF CHILDREN'S ART
LILLE FRØENS vei 4.
N – 0369 OSLO
NORWAY

A beküldött alkotásokat nem küldik vissza, azok a kiíró intézmény állandó gyűjteményébe kerülnek s a legjobbakat kiállításokon (Párizs, New York, Oslo stb.) mutatják be 1994-ben. A kiemelkedő alkotásokat különleges diplomával és díjakkal ismerik el a kiírók.

Petőfi életútjai címmel országos képzőművészeti pályázatot hirdetett meg a Petőfi Sándor Társaság, karöltve a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületével és Kiskőrös város önkormányzatával. A pályázat kiírói olyan alkotásokat várnak, amelyek bármely Petőfi-vers megjelenítésével érzékeltetik a költő líráját, életútjának állomásait, illetve olyan képzőművészeti munkákat, amelyek kifejezik mindazokat a történeteket, amelyeket a Petőfi-filológia feljegyzett a költőről. A pályamunkákat országos zsűri bírálja el. A műveket a *Petőfi Sándor Társaság címére (6200 Kiskőrös, Petőfi tér 5. kell benyújtani, 1993. október 15-éig.* A százezer forint értékű első díj, illetve a további díjak átadására Petőfi születésének napját is köszöntve, ez év december 31-én kerül sor.

Szépség és költészet címmel pályázatot hirdet az Új Arc című országos irodalmi, kulturális és társadalmi lap szerkesztősége.

Pályázni lehet a „Költészet királynője", „belső és külső udvarhölgy" címek elnyerésére felnőtt és középiskolai kategóriákban. Minden résztvevő egy szabadon választott témakörben megírt verssel és egy oldalas Költészet és szépség című prózai írással, valamint egy egész alakos fénykép beküldésével pályázhat.

A beküldés határideje: július 30.

Eredményhirdetés az Új Arc országos rendezvényen egy később közölt időpontban.

A pályázatokat kérjük az Új Arc Szerkesztősége 3301 Eger, Pf. 369. címre eljuttatni.

FIGYELŐ

Természet- és madárvédelmi pályázat

A Madártani Intézet alapításának centenáriuma alkalmából a Herman Ottó-i hagyományok ápolása, a magyar madártan nagy személyiségeinek tisztelete, a madárvédelmi és természetvédelmi célok népszerűsítése jegyében, a természet varázsának művészi megragadása útján a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Természetvédelmi Hivatala és a Dunapack Papír- és Csomagolóanyag Rt. pályázati felhívást tesz közzé **„Csodálatos madárvilág"** és **„Az év természetfotósa"** címmel, az alábbi **kategóriákban**:

1. Madár és ember – madárvédelmünk eredményei.
2. Madarak a magyar tájban – jellegzetes hazai madárfajok természetes élőhelyeiken.
3. Madarak akcióban.
4. Törpéktől az óriásokig – vadon élő állatvilág.
5. Vadon élő növények és gombák.
6. Hazai tájak, hangulatok.
7. A természet morzsái – makrofelvételek.

Pályázhatnak amatőr és hivatásos fotósok, fekete-fehér és színes papírképekkel, melyeknek hosszabbik oldala 40 cm, valamint színes diapozitívokkal, melyeknek mérete 24x36 mm-es vagy ennél nagyobb (max. 6x7 cm-ig).

A beküldhető pályaművek száma korlátozott. Egy szerző kategóriánként max. 10 képet, vagy képsorozatot nevezhet. (A képsorozatok max. 6 képből állhatnak.) A pályázaton kizárólag olyan felvételekkel lehet részt venni, melyek más pályázatokon még nem kerültek a díjazottak közé, ill. nyomtatott formában még nem kerültek nyilvánosságra. **Pályázati feltétel**, hogy a kép a hazai faunában és flórában élő fajokat mutasson be. A fogságban tartott állatokról készült felvételek, amennyiben a felvételi körülmények nincsenek a kép mondanivalójával összhangban, nem vehetnek részt a pályázaton. Fontos követelmény, hogy a képek a hazai természetvédelem és madárvédelem célkitűzéseivel összhangban lévő mondanivalót tükrözzenek, etikailag ne legyenek kifogásolhatók. Elvárás, hogy a felvételek technikailag kifogástalanok, és művészi szintűek legyenek.

A zsűri kategóriánként 50 ezer forintot oszt szét az arra érdemes felvételek alkotói között.

A pályázat jeligés.

Beküldési határidő: augusztus 31.

Cím: KTM Természetvédelmi Hivatal, 1121 Budapest, Költő u. 21. „Csodálatos madárvilág" és az „Év Természetfotósa" fotópályázat.

A pályázattal kapcsolatos **információt ad:** dr. Kalotás Zsolt, telefon: 175-7857.

Anyanyelvről diákszemmel

Az Anyanyelvápolók Szövetsége és a Diákújságírók Országos Egyesülete **diákújságíró és diákrádiós pályázatot** hirdet 25 éven aluliaknak. Az anyanyelvről diákszemmel címmel a beszéd- és magatartáskultúra, az ifjúsági nyelv, a nyelvápolás, a nyelvoktatás, nyelvtanulás, a kommunikáció és kommunikációs nevelés témaköréből.

Diákújságírók bármilyen műfajú, a témához kapcsolódó, max. 5 szabályosan gépelt oldal terjedelmű írással, diákrádiósok max. 10 perces, kazettára rögzített műsorral pályázhatnak. A bírálóbizottság a gondolatébresztő, másokat cselekvésre buzdító, ötletes, meglepő megoldásokat (műfajokat) előnyben részesíti az elméleti jellegű és fiktív írásokkal szemben. A legjobb írások megjelentetéséről, a technikailag is színvonalas rádióműsorok sugárzásáról a pályázat meghirdetői gondoskodnak.

Beküldési határidő: október 31.

Cím: DUE 1576 Budapest. Pf. 10.

A legjobb pályamunkák díjazására mind a DUE, mind pedig az Édes Anyanyelvünk című lap 15.000-15.000 forintot ajánl fel.

A DUE iroda **további információkat** szívesen ad, valamint különféle szolgáltatásai is igénybe vehetők. Címe: 1148 Budapest, Örs vezér tér 11. Telefon: 164-7977. Nyitva: kedd kivételével hétfőtől péntekig 14.00-18.00 óra között.

A Magyarországi Múzeumok és a Honismereti Szövetség pályázatot hirdet az 1993 és 1994 közötti évekre

Pályázni lehet az alábbi új- és legújabbkori, valamint bármilyen helytörténeti témát feldolgozó dolgozattal, amely nyomtatásban még nem jelent meg, és országos pályázaton még nem szerepelt.

A pályázaton kiemelt témaként ajánljuk feldolgozásra:

– A második világháború harcai, a hadifogság és a világháború következményei, (málenkij robot, gulág, áttelepítések) elbeszélések, visszaemlékezések és dokumentumok tükrében.

– A személyi kultusz hatása egy adott helység vagy személy életének tükrében (internálás, kitelepítés, börtön, belső vagy külföldi emigráció, ünnepek és hétköznapok városon, falun egy közösségben).

– 1956 helyi eseményei elbeszélések, visszaemlékezések és dokumentumok tükrében.

– 1989-et követő rendszerváltás, a privatizáció és a kártérítés helyi és határon túli eseményei.

Pályázni lehet még bármely más szabadon választott témával, mely az új- és legújabb kor ipar-, gazdaság-, művelődés-, politika-, és helytörténetét dolgozza fel.

Nem pályázhatnak múzeumok, ill. tudományos intézmények történész munkatársai és olyan kutatók, akik hivatásszerűen foglalkoznak történettudománnyal.

(A pályázók munkájának megkönnyítéséhez a Honismeret című lapban segédletet teszünk közzé.)

A pályázatot október 31-ig, két példányban kell megküldeni a megyei múzeumok igazgatóságához, ill. a budapesti pályázóknak a Budapesti Történeti Múzeumhoz, vagy közvetlenül a Legújabbkori Történeti Múzeumhoz (1014 Budapest, Budavári Palota A épület).

A legújabbkori Történeti Múzeumhoz beküldött pályázatok nem vesznek részt az esetleges megyei vagy fővárosi pályázaton.

A megyei múzeumigazgatóságok és a Budapesti Történeti Múzeum a beérkezett pályázatokat, ill. az egyéni pályázók a dolgozataikat 1994. január 31-ig küldhetik be a Legújabbkori Történeti Múzeum címére.

A pályázaton mind a felnőtt, mind az ifjúsági kategóriában elfogadunk egyéni és csoportos munkákat is. Egy pályázó több pályamunkát is beküldhet.

A pályázat díjai mindkét kategóriában azonosak. I. díj: 20.000 Ft, II. díj: 15.000 Ft, III. díj: 10.000 Ft

A díjazásban nem részesült színvonalas dolgozatokat jutalomban vagy dícséretben részesíti a bírálóbizottság. Az elismerésben részesült dolgozatokat a Legújabbkori Történeti Múzeum adattárában megőrizzük. A bírálóbizottság a rendelkezésre álló anyagi eszközök keretei között és a beérkezett dolgozatok minősége alapján a fentiektől eltérhet.

Eredményhirdetés: 1994 júliusában

(A pályázat eredményéről egyéni értesítést csak a díjazottak kapnak.)

AJÁNLÓ OLDALAK

BACSÓ PÉTER: A TANÚ

BACSÓ PÉTER - FÁBRY SÁNDOR: MEGINT TANÚ

Bacsó Péter az 50-es évek magyar világának nagy ismerője. Több filmben (Te rongyos élet) is megörökítette ezt a korszakot. 1969-ben írt filmregénye: "A tanú". Az ebből készült film kb. 15 évig maradt dobozban. Most a rendszerváltás után (1992-ben) Bacsó Péter Fábry Sándorral elkészítette a regény második részét, amelyből egyelőre (pénz hiányában) nem készült film.

Az első rész rendkívül humorosan mutatja be a kommunizmusban élő "kisember" életét, aki egyébként a Dunán gátőr. Egy régi ismeretsége révén "fontos" emberré válik, de még neki sem mondják meg, hogy miért. Pelikán elvtárs, a gátőr maga nevelte több mint féltucat gyermekét, mert felesége otthagyta egy tutajosért. Egy idő után már teljesen megszokott dolog volt náluk, hogy jött a FEKETE AUTÓ.

Az író-rendező a kifinomult szatíra eszközével él. A rendszer legszomorúbb, legsúlyosabb hibáit is kacagtatóan tárja elénk. Mindez azonban nem vesz el a kritikai élből, ellenkezőleg: sokszor nagyobb és maradandóbb hatást kelt a nézőben, mintha a többi ilyen tárgyú filmhez hasonlóan a kihallgatások, vallatások kínjait láttatná.

Nem lehet könnyen elfelejteni, amint a gátőr (a filmben Kállai Ferenc), aki csak az ürgeöntéshez és a Duna szintjének mereséhez ért, rendre új, megtisztelő pozíciókat kap a rendszert képviselő Virág elvtárstól (a feledhetetlen Őze Lajos).

Egyre ijedtebben reagál az egyszerű gátőr Virág elvtárs állandóan ismétlődő szavaira: "Tudja, Pelikán elvtárs, egyszer majd kérünk magától valamit..."

Így lett Pelikánból: uszodaigazgató, majd az Angol park vezetője, csakúgy, mint egy biológiai kutatóközpont első embere. Természetesen - hozzáértés hiányában - minden magas beosztásában kudarcot vallott. A végállomás mindig a börtön volt, innen viszont a tarhonya elfogyasztása után, máris repítette a FEKETE AUTÓ Virág elvtárs elefántcsontpalotájába. Eközben többek között megtudhatjuk, hogy "A nemzetkőzi helyzet egyre fokozódik" (ezt Pelikán később sem értette meg), továbbá, hogy "Az élet nem egy habostorta" és hogy "Olyan, mint egy lift; egyszer lent, egyszer fent", valamint hogy "Az a gyanús, ami nem gyanús". Ez legutóbbi annak kapcsán hangzik el, hogy Pelikánt koronatanúként kívánják felhasználni egy koholt perben (a Rajk per felidézése).

A tárgyalást megelőzően természetesen sok idomításon megy keresztül, pl. betanítják arra a szövegre, amit egy profi író fogalmazott nevében (azaz saját vallomására), logopédushoz küldik, stb.

Az összes megpróbáltatás után Pelikán hazatérhet, és mi fogadja - az árvíz...

* * *

Ahogyan a "Megint tanú" mottója mondja: "Minden nagy világtörténelmi tény és személyiség kétszer kerül színre: egyszer mint szomorújáték, egyszer mint bohózat." (Marx)

A történet tehát folytatódik, sőt kísértetiesen ismétlődik, csak most már 1990-ben, a többpártrendszer idején. Pelikán ugyan megúszta a pártállamban: kivégzés helyett "véletlenül" rehabilitálták, visszakerült gátőrnek, de nem élvezhette egész életében a nyugalmat, a Duna állandó ellenőrzését. Hiába mondja a róla gondoskodó szomszédasszonyának, hogy "Elvagyok én, mint a befőtt" - nem engedi a sors.

Új idők új szelei fújnak, de mégis jön a nagy FEKETE AUTÓ. Igaz most BMW, igaz a belőle kiszálló urak - nem elvtársak -, napszemüvegesek, - nem bőrkabátosak -, de a jelenet, a szöveg a régi, szenvtelen: "Jöjjön velünk, kérem".

És minden kezdődik elölről. Csak most már erotikus gyógymasszázs, nyugati italok kíséretében akarja megkaparintani a helikopterről érkező milliomos, az új magyar demokrácia egyik képviselője. Mert Pelikánra minden új párt szemet vetett, hiszen ő makulátlan ember, s az ma ritka, mint a fehér holló, sőt unicum!

"Mert van itt tehetség, csak ki kell bányászni."

"Én nem várom a csodát, én csinálom."

S ezek jegyében csináltak Pelikánból tanácsadó vegyesvállalati felügyelőbizottsági elnököt (megint betanítják, beöltöztetik), balettegyüttes igazgatót, s majdnem sikerült megválasztatni polgármesterré.

A "Megint tanú" az első rész megszokott szatírikus eszközevel azt mutatja be, hogy egyelőre a kialakulatlan demokrácia sem teszi sokkal boldogabbá az embert, mint a kialakult diktatúra.

Lányi Nóra - KáOsz -

GOGOL: REVIZOR
Benyomások

Azt hittem, minél később írom meg ezt a beszámolót, annál kevésbé tudom felidézni majd a színpadon történteket. Most viszont rájöttem, hogy objektívebben tudok írni róla, mint mondjuk rögtön az előadás után. Rájöttem például arra, hogy ez a darab nem is olyan mulatságos. Ha Gogol jellemábrázolását nézzük, a darab komikusnak tűnik, ám mégiscsak a színészek játéka, a rendező gondolkodásmódja teszi a színdarabot vígjátékká. Ezalatt azt értem, hogy Gogol művét elő lehet adni úgy, hogy a közönség nem nevet rajta, de úgy is, hogy a nézők végig röhögik az előadást.
A revizor első közelítésben korrajz, karikatúra, a cárizmus alatt kialakult közigazgatás tükre. Aktuálissá a darabot az teszi, hogy ezt a tartalmat már Gogol is csak lepelnek szánta, hogy tágan az emberi gonoszságról, a kispolgári kicsinyességről vígjátékot írjon.
Lehet persze kutatni, vannak-e közös vonásai a múlt századi orosz és az e századi magyar közigazgatásnak. Azonban ha születik is erre épülő előadás, erőltetett lesz. Lehetetlen ugyanis elfeledni a darab egyedien orosz kisvárosi hangulatát.
A Katona József Színház-beli rendezés sem keresett hasonlóságokat. Eredeti, hamisítatlan orosz Revizort adott elő. A szereposztás tette az előadást még emlékezetesebbé. Minden színész kitűnően azonosult figurájával. Azt az illúziót viszont, hogy a néző egy eredeti Revizort lát, a tanítómester tette oszlatta szét: a gyilkosság, amire még a nem számíthatott, hacsak nem látta már ezelőtt ezt az előadást.
A gyilkosság indítéka ismeretlen. Nem ad rá okot a darab, nem ad rá okot a szereplők játéka sem, s ne feledjük: Gogol sem így akarta. Ezen Gogol viszont már nem fog fölháborodni.
Mégis csak azt tudom kívánni, szülessen még sok hasonló előadás!

Szirmai Márton - KáOsz -

Magát a történetet még nem hallottam, ezért nagy érdeklődéssel figyeltem az eseményeket. Amikor beértünk a színházba, gondoltam, majd csak kibírom azt a két órát. Eddig azt hittem, hogy az a színház, ahova kötelező elmenni, az csak unalmas, s pocsék lehet. Hát most rájöttem, hogy ez nem igaz.
Maga a darab nagyon érdekes, de ezzel az előadásmóddal szerény véleményem szerint még jobban sikerült. Ahogy hallgattam a többiek véleményét, azt vettem ki, hogy nekik nem tetszett valami nagyon. A legfőbb bajuk az volt, hogy összevissza ordibáltak s köpködtek egész idő alatt. Pedig ez el is várható egy embertől, aki az idegösszeomlás szélén áll, mert annyira ideges.
A legjobban a "revizor" szolgálója tetszett. A nevére már nem emlékszem pontosan (valami Oszip vagy ilyesmi). Ő aztán kapható volt bármilyen hazugságra. Össze-vissza mesélt mindent magáról is. A "revizor" már nem tetszett annyira. Túl hülyén nézett ki, s úgy is viselkedett. A két nő. Hát azokról inkább egy szót sem ejtek. De mindezekkel együtt nagyon tetszett az darab. Ja, még ott volt az a doktor. Kár lett volna kihagyni őt. Igaz, nem volt sok szerepe, de azt nagyon jól csinálta.

Bodza

Bálind Dénes - KN - rajza

MILOS FORMAN

"Eddig minden film, amelynek forgatókönyvét megírtam, konkrét helyzetből született, függetlenül annak további jelentésétől."

(Milos Forman, 1968.)

(Az idézetet egy cseh újságíró Formannal készített interjújából ollóztam ki.)

A mondatban, a cseh riporter szerint Forman azt állítja, hogy nem úgy rendezte filmjeit, hogy azok többjelentésűek legyenek (legalábbis nem vette figyelembe), de örült, ha filmjei második értelemmel is terhesek lettek.

Élete harmadik nagy filmjét, a Tűz van babám-at kétszer láttam. Először talán tízéves lehettem, másodszor pedig tizenöt. Most értettem meg igazán, mi is az a "kétértelműség". Öt éve még csak egy vígjátékot, most viszont egy műalkotást, a társadalmi berendezkedés rendszerének tükrét fedeztem fel a filmben.

A film egy tűzoltóbálon játszódik. A bált a tűzoltóegylet öreg, nyolcvanhat esztendős nyugdíjazott elnökének tiszteletére rendezi maga az egylet, de folyvást megfeledkeznek az öreg úrról, ami sokszor komikus jeleneteket idéz elő. És itt máris megjelenik a kétféle értelmezés fogalma: Az első: maga a helyzet, ami hétköznapi, realisztikus: elfeledkeznek az öreg úrról. A másik: az életben is fel lehet fedezni ezeket a mozzanatokat, ahogy célunk felé haladva, a közbejövő apró események miatt, éppen célunkról felejtkezünk meg.

A film ezen kívül még sok említésre méltó mozzanatot rejt magában. Ezek közül bennem leginkább a "lopások" ragadtak meg: a szervezők tombolát rendeznek a vendégek számára, csakhogy a tombolatárgyak mind eltűnnek. Miután ez kiderül, az igazgatóság ad egy lehetőséget a tárgyak "visszalopására". Leoltják a villanyt, így a tolvaj nem lepleződhet le a sötétben. Egy ember akad csak, aki visszalop valamit, az egyik tűzoltó, aki a felesége által szerzett zsákmányt rakja vissza az asztalra. Lebukik, elájul. Szégyent hoz az egész egyletre, pedig, - ahogy felesége mondta - ő az egyetlen ostoba, aki becsületes, itt mindenki lop, amit csak lehet.

Ha ennek a kis jelenetnek a másik értelmezését tekintjük, a dolog úgy néz ki: a vezető személyek (tűzoltók) mindazt visszakérik a néptől (vendégektől), amit elloptak. Ezek után mégis egy ember bukik le - a hatalom képviselője -, aki ezt az egészet elrendelte.

"Kíváncsi lennék, hogy nézne ki egy ilyen lámpaoltás hazánkban.?"

A Tűz van babám című film után nem sokkal az Amadeust láttam. E két film után vettem csak észre, mennyire a jellemábrázolásra épülnek Forman filmjei. Egy idevágó idézet a rendezőtől: "Én sohasem mutatom meg a forgatókönyvet a színészeknek. Először megfigyelem alakításukat (az életben), aztán jellemüket beleszövöm az eljátszandó figura jellemébe."

Ehhez hadd tegyem hozzá, hogy Forman majdnem mindig amatőr színészekkel dolgozik. "Mivel sohasem dolgoztam hivatásos színészekkel, féltem tőlük" - állította.

Milos Forman filmjeiben nincsenek negatív hősök. Sőt, olykor "hősök" sincsenek.

Egy-két filmjét erősen jellemzi a bennük megvitatott kérdés "pitisége" és a hangnem komolysága. (Pl.: Tűz van babám-ban a szépségverseny-jelenet).

Forman filmjei embercentrikusak. Sokszor állítja szembe a fiatalokat és az öregeket. Erről a generációs ellentétről így nyilatkozott: "Engem nem érdekelnek a középkorú emberek, akik erősek, hatalmasak. Engem a fiatalok és az öregek tehetetlensége érdekel. Hiszen ők alkotják azt a két réteget, amellyel a társadalom általában a legrosszabbul bánik."

Forman művészetéről írott benyomásaimat idézettel kezdtem, stílszerű lenne, ha idézettel is fejezném be: "Milos Forman filmjeinek nemcsak filmtörténeti értékük, hanem mindenkori aktualitásuk is van, amit csak az nem fedez föl, aki nem akar: a kleptomán tűzoltóparancsnokok vagy a rossz lelkiismeretű hatalom.

Szirmai Márton - KáOsz -

Fehér Zsuzsanna - KN - rajza

HAIR

A vietnami háború olyan borzalmas élménye volt nemcsak a szegény, szerencsétlen kis országnak, hanem a hatalmas USÁ-nak is, melyet a mai napig nem hevert ki. (Még Clinton elnök választási küzdelmében is felhasználták ellenfelei az akkori Clinton viselkedését, hogy eltépte behívóját.) Erről a rémes, sokéves, egyenlőtlen, s mégis az amerikaiak győzelme nélkül befejeződő öldöklésről, a dzsungelharcról azóta számos film készült.
A témát nem is akárhogyan, hanem musical formájában, a "HAIR"-ben feldolgozta a cseh új hullám legeredetibb egyénisége, a Csehszlovákiát a 68-as események után elhagyó és Amerikába emigráló Milos Forman is.

Forman első és egyúttal Csehszlovákiában készült filmjei:

Fekete Péter (1963),
Egy szöszi szerelme (1965),
Tűz van babám! (1967).

Az USÁ-ban készült és valóban világhírűvé vált filmjei pedig a következők:

Száll a kakukk fészkére (1975 - Oscar-díj),
Hair (1979),
Ragtime (1981),
Amadeus (1983).

A "HAIR", a "HAJ" egy egész nemzedékről, egy új életet, életvitelt, mentalitást követelő és követő ifjúságról szól, melynek sorsa máig hatóan tragikusan torkollott ebbe a háborúba.
A film lényegében háromféle embertípust ábrázol szerintem:

1. A felelőtlenül, (sokszor számomra is elfogadhatatlan túlzásokba eső), össze-vissza élő, parkokban alvó, kábítószerező, a gazdag, teljesítményorientált és csak a pénzt hajszoló Amerikát megvető és magatartásával lázadó "hosszúhajúakat".

2. A "jól viselkedő", rendes középréteget, akivel a hatalmon lévők elhitették, hogy ez a háború "hazafias kötelesség".

3. Az igazi gazdagokat, akik garden-partikat adnak, a "nem megfelelően öltözötteket" megvetik, ám a háborúba nem ők mennek.

A film három főszereplője ily módon: 1. Berger, a hosszúhajú, 2. Bukowski, a bevonulásra készülő "normális", rendes fiú és 3. a gazdag lány, akibe Bukowski szerelmes lesz (és viszont).
A történet nem túl bonyolult. Lényege, hogy a bevonulásig hátralevő pár óráját New Yorkban töltő, s egyrészt a hippikkel, másrészt a Central Parkban lovagló szép, gazdag lánnyal találkozó Bukowski és a lány között bensőséges kapcsolat alakul ki. A fiú bevonulása után néhány héttel a barátok elhatározzák, hogy - a kiképző táborba több száz mérföldes utat vállalva - utána mennek, s valahogyan elintézik, hogy a két szerelmes a háborúba menés előtt utoljára találkozhasson. A csel sikerül; Berger egy rászedett hadnagy egyenruhájában, gyönyörű hosszú haját feláldozva, katonai autóval, szalutálva, simán behajt a táborba. A meglepetéstől levegőt sem kapó Bukowskit kiküldi, hogy a lánnyal utoljára találkozhasson. Minden rendben megy, ám ekkor hirtelen rettenetes dolog történik: elrendelik a riadót, az azonnali indulást, s a szörnyű kelepcében lévő Berger - aki nem adja fel barátját - helyette, kiképzés nélkül(!), az ő nevével elindul Bukovski szerelésében, Bukovski ágyától az irgalmatlanul nagy hadi szállítógép gyomrába, s abból - a halálba.
A nagy link, az olykor kábítózó, a munkában, a "hazafiasságban" egyáltalán nem jeleskedő Berger egy fatális véletlen folytán meghal Vietnamban. Ezzel egyúttal lehetővé teszi egy szép, spontán szerelem beteljesedését - az itthon maradó Bukowski és a gyönyörű, gazdag lány egymás mellett maradnak.
A film, szerintem, nemcsak arról szól, hogy milyen ostoba, milyen értelmetlen a háború, ahol ilyen életerős, vidám, fiatal életek válnak semmivé, hanem másról is. Arról, hogy ne ítéljünk, ítélkezzünk túl hamar, hogy ne legyenek előítéleteink. Hogy különböző emberi értékek léteznek. Érték nemcsak az egyébként itt félrevezetésből származó hazafiasság, hanem a barátság, a szerelem, a barátért való önfeláldozás, a szerelem segítése.
A filmet többször is láttam. Zenéjét ismerem és szeretem. Nem felejtem el sem a szomorú, sem az életigenlő "Let the Sunshine In" jelegű dalokat. De amit a lobogó hajú fiatalokon kívül senki soha nem felejthet el, az biztosan a napfényt maga mögött hagyó, az óriásgép végtelen gyomrába menetelő szép, fiatal katonák hosszú-hosszú sora...
A filmnek nemcsak zseniális rendezője, kiváló színészei, táncosai váltak híressé, de koreográfiája is szenzációs, zenéje pedig a filmtől függetlenül is világhírű lett. Zeneszerző: Galt MacDermot. A zenei hangzások és ritmusok egyébként New Orleansból, Nashwille-ből, Liverpool-ból, Memphisből és Delhiből származnak. A zene a jelenkori színházi rockmuzsika egyik legjobbja, mely a Broadway-en osztatlan sikert aratott már a film előtt. (A mi lemezünk is az eredeti New York-i Broadway-színpadi felvétel.)

Lányi Nóra - KáOsz -

RÓZSA (GÉZA) SZIRMOK

A SZERETETTEL MINDEN LEHETSÉGES

Ezt a levelet azért küldjük, hogy szerencsét hozzon Neked, és hogy eleget tegyünk a továbbítási kötelezettségünknek. Az eredeti New Englandban van. Számos alkalommal körbejárta a Világot.
A szerencse most hozzád érkezett el. A levél megérkezése után néhány nappal nagy szerencse érhet, ha gondoskodsz arról, hogy 20 példányban tovább add. Ne küldj pénzt! Lehetőleg 20 idegen nyelvre fordítsd le (így járhatja körbe a világot), és olyan szerencsétleneknek küldd el, akiknek szükségük van szerencsére.
96 órán belül (2304 perc) tovább kell adni ezt a levelet!
Bona Welch a levél megőrzése utáni 5. napon elveszítette a feleségét. Felesége halála után azonban továbbította a levelet, így a biztosítótól 755.000.-$-t kapott. Önmagában a pénz is elég lett volna, de így a kettőnek együtt még jobban örült.
Küldj 20 másolatot, és figyeld mi történik 4 nap múlva!
Constantin Odiushoz 1953-ban, halálos ágyán jutott el a lánc. Sajnos mielőtt továbbíthatta volna, meghalt, így úgy is meghalt volna, ha előtte nem hal meg. Corthe Cocleit svéd alkalmazott megkapta a levelet és elfelejtette továbbítani. Emiatt nem találta a pénztárcáját, és majdnem tengeribeteg is lett. Később továbbította a levelet, és még azon a napon eszébe jutott, hogy hova tette a pénztárcáját. Dalton Forthul csak félig-meddig hitt a levélnek: csak 10 példányt készített (a 20 helyett!) és osztott szét személyesen, de a fölbőszült szomszédai szívlapáttal agyoncsapták. 1964-ben egy fiatalasszony mikor hozzá került a levél, nyomban széttépte és kidobta. Később megöregedett.
A lánc Venezuelából indult ki egy Soul Anthony Ogniss nevű iratmásoló kisiparostól, akinek az első 20 példány szétküldése után hamarosan nagy üzleti sikerben volt része.
Emlékezz! Ne küldj pénzt! Ez babona, még ha igaz is belőle valami. Bízzál benne, használ!

B. A. Le Kwagy

SZÓFEJTŐ SZÓTÁR

borotvahableány	nőimitátor
csépellengérez	megszégyenítő eszközzel ütlegel
kabátorság	"a ruha teszi a huligánt"
kazánházastárs	hajléktalan pár
kompótcselekvés	befőttevés lelki kiegyensúlyozat lanság miatt
pályaudvarlás	indóháztűznéző
peepshowher	szegény kukkoló
sivárúr	a szomszéd
személyautóbusz	garázsmenet
táskabát	nagy zsebekkel ellá tott legfelsőruházat
tévesernyő	téves időjárásjelentés miatt magunkkal vitt esernyő
vadkempingszék	összecsukló ülőgarni túra, avagy bútorodeó
villamosógép	beázott tömegköz lekedési eszköz
víztoronydaru	többfunkciós magas építmény

Odajött hozzám Péter és egy új pontrendszer tervezetét adta át nekem:

0 p - 40 p	1
41 p - 55 p	2
56 p - 58 p	3
59 p - 72 p, 76 p - 79 p	4
80 p - 100 p, 73 p - 75 p, Petike	5

Egyre nagyobb az érdeklődés a könyvtárban a napilapok, folyóiratok iránt. Tudjátok, miért?

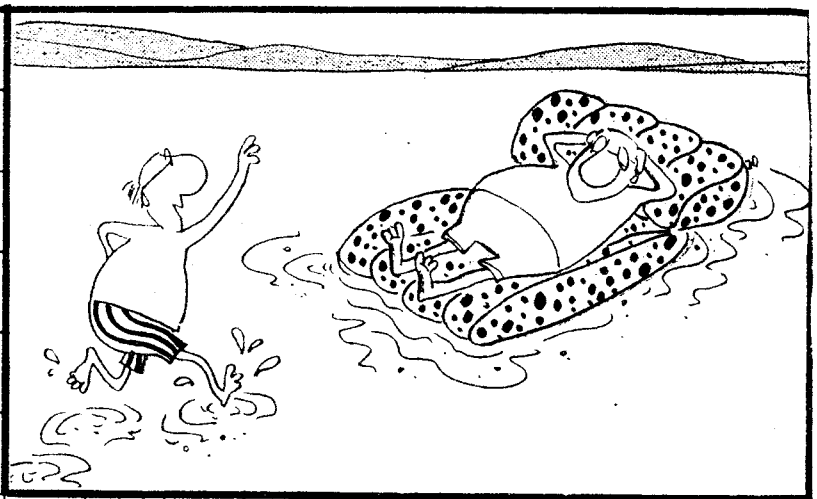

csúcs a Mecsekben | díszes apróság / a poén 1. része | dalol / Ilona becézve | siita mohamedán főpap

borsodi község / ódivatú ruha | kettős betű / szófaj | klaszszikus kötőszó | sakkfigura / argon

durva posztó / csírátlanított | tüzel / ibidem röv. | a poén 2. része / finnugor nép | gyanta / tonnasúly | afgán város / zenében: kötötten | női név / bojtos keleti fejfedő | utószülött / nanocoulomb | Ady Endre verse

oxigén szén / növényevő hal | malőr / török katonai rang v. | szólít / angol rockzenekar | hamisítatlan / hajdan latinul | Zólyom határai / francia szamár

bp-i hotel / elsőrangú | vasúti kocsik sora / napszak | Kiss me... / tobzoska

angol sörféle / magafajta | 1/32 font / szabolcsi falu | ismeretet elsajátít / helyrag

kelmevég! / szövetség | maradi / Vergilius-eposz | 60 perc / bibliai szörnyeteg | kis Emőke / dönt

blokk / angol királyi légierő | autós iskola / féder | urán kén / vízelvezető

lószerszám / olasz város | kiejtett betű / Lunar Module | műszaki katona / adriai kikötő

késleltet / fuvola | szív jelzője / francia város

erdei szalonka | stáció / fontos történész | sugár jele / származik

lármás felfordulás | laurencium | szokás szerint / harckocsi | angol film / Olga becézve

kocsi / Magyar Nemzeti Bank | szappanmárka / szagló-szerv | japán hosszmérték / villa

a MÁV ügyfele / személynévmás | időmérő része / americium | német folyó / latin „é" betű

derbi / kérdőszócska

hálószerű pamutszövet | a kálium vegyjele

Ha okos is vagy, legyen önkritikád!

- Gondolkodom, tehát vagyok - mondta a buta ember az okosnak.
Az okos válaszolt:
- Bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű. És különben is más szemében a szálkát, sajátodban a gerendát se veszed észre.
- Te beszélsz? - kérdezte a buta. - Akkora a szád, mint a bécsi kapu.
- Te meg buta vagy és bamba. Úgy szoktál bámulni, mint borjú az új kapura - válaszolta az okos, ámde beképzelt ember.
- Te sem vagy jobb a Deákné vásznánál! - mondta a buta, és mivel több értelmes egész mondat nem jutott eszébe, magára húzta a koporsó fedelét.
- Lassan járj, tovább élsz - mondta az okos nagy bölcsen, s olyan lassan ment át az úttesten, hogy mára már ő is alulról szagolja az ibolyát.

Aleva Márta - VV -

ARANYKÖPÉSEK

- Tündérek lettek az asszonyok, akik segítségével gyermekeik születtek.
- Beláré lányai tündéreknek tanultak.
- A drámaversenyeken szatírírók is részt vettek.

Fordítási gyöngyszemek

It is better to be safe than sorry. = Jobb a széfben lennie, sajnálom.
I like cooking now, too. = Szeretem az új szakácsnőt is.
At 10.30 we turn off the heater. = 1. 10.30-kor megforgatjuk a fűtőtestet. 2. 10.30-kor befordítom a fűtőtestet.
These classes are free for unemployed people. = Ezek az osztályok szabad munkanélküli embereknek vannak.
I start preparing the Big Meal of the day. = Elindulok a befizetett "Nagy Ebédre".
I go for walks if the weather is all right. = Sétálni megyek a vízhez, ami nagyon jó.

Az elmúlt info-vizsgák csemegéiből, egyelőre kommentár nélkül:

Mit jelent a szó: "kilo"?
- ezer, a bájt a szóhosszúság sorhosszúság szempontjából fontos.
- Normálisan 100, számítástechnikában 1000 a jelentése, kilobyte = 1024 byte, tehát nem is pontosan ezer.
- Ez egy mértékegység, 100-at jelent, pl. kilobyte vagy 1 kiló hús, ha súly.
- kilo-ezer kilobájt - 1000db a kisebb méretű bájtokból
- Megmutatja, hogy a file-ok mennyi Kilobyt-ok.
- 100 vagyis 100 bájt. Kiló valamilyen egység, amely száz ugyanolyan részből áll.
- ezer, a byte-okhoz használjuk, pl. egy lemez vagy winchester hány byte memóriát tárolhat. Ebben az esetben 100-at jelent.
- kilo = 100 egység
- kilobite = 100 egységnyi bite
- kilo - 100. Főleg a különböző mértékegységeknél használatos, pl. kg (kilogramm), km (kilométer). A mértékegységek magyar neve is a latinból jön, a kilo is latin szó.

A POLIGRÁF szerkesztőségének címe:
Északi szélesség 47 fok 28 perc,
Keleti hosszúság 19 fok 05 perc.

Köszönöm a fotókat, Tibor!

A POLIGRÁF A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF
- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 250 példányban -